

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΜΑΙΖΩΝΟΣ 66, 10438 ΤΗΛ: FAX: 210 5221 129

ΚΑΒΟ Πάπας

εφημερίδα του συλλόγου Ικαρίας "Ο ΚΑΒΟ ΠΑΠΑΣ"

το ταξίδι στην Ικαριά
**εδώ
είναι
το ταξίδι...**

μην ψάχνεις
πια άλλου...
αφού το
ξέρεις ήδη!

Η Αφροδίτη, ο Μένιος, ο Μπίλυσ, το Μονικάκι! Συναντήσεις, τηλεφωνα, μηνύματα, ομαδικές αποστολές e-mail για να συνεννοηθούμε όλοι μαζί: πού βρισκόμαστε, τι μας λείπει, τι αναλαμβάνει ο καθένας, τι δεν προλαβαίνουμε! Με τον ίδιο ενθουσιασμό σαν εκείνης της νύχτας του Απριλίου του 2007, όταν βρεθήκαμε σε ένα σπίτι και κάναμε το πρώτο ζντο για να ξεκινήσει αυτή η εφημερίδα. Πρώτος όρος; Να ανοίξει το παιγνίδι, να μπουν και άλλοι στο κόλπο για να μην κουραστούμε γρήγορα. Και έτσι συνέβη: Ο Γιώργος, η Βένια, ο Λούης, ο Νίκος, η Ελένη, η Χριστίνα, η Ποπηρένα, η Μαριλιάννα, η Αθηνά και άλλοι και άλλοι...

Το θαύμα έγινε! Είμαστε εδώ, έχοντας ήδη κλείσει έναν ολόκληρο χρόνο από το πρώτο μας φύλλο. Με διανομή στα μέλη και τους φίλους του συλλόγου μας, σε στέκια Ικαριωτών στην Αθήνα, αλλά τώρα πια και σε ολόκληρη την Ικαριά, ακόμα και στο πλοίο! Κι αν υπάρχει ένας λόγος που θέλουμε να έχουμε αυτή την ευρεία αναγνωσιμότητα και κυκλοφορία είναι, μα τω Θεώ, γιατί είμαστε – σαν παιδιά – χαρούμενοι γι' αυτό που συμβαίνει και θέλουμε να μοιραστούμε με, όσο το δυνατόν, περισσότερους αυτό το ... «παιγνίδι», αυτό το ταξίδι!

Εδώ είναι το ταξίδι! Άγνωστοι μέχρι τα χτες, εκλεκτοί πια φίλοι ήρθαν και ανέβηκαν σε αυτό το «σκαρί» που είχε για πρώτο τίτλο του το ... Εβίρα! Είτε για να μας πουν ένα απλό «γεια χαρά, συνεχίστε», είτε εμπλεκόμενοι πιο ενεργά: η Όλια από την Ζαχάρω, η Τάνια από την Αθήνα, ο Σιδεράς από τον Άγιο, ο Νίκος από την Αμερική, ο Κωνσταντίνος από την Λαμία, η Άρτεμις από την Ρόδο!

Δεν θα πω να τα εκατοστήσουμε γιατί δεν είναι αυτός ο σκοπός μας. Εκείνο που εμείς επιδιώκουμε είναι η επικοινωνία, το μοίρασμα, η συνάντηση. Δεν κάνουμε τίποτα το σημαντικό, ας μην ξεγελιόμαστε. Δεν έχουμε επωμιστεί κανένα βάρος και καμία αποστολή. Αν χρειαστεί, βάζουμε φωτιά, τα καίμε όλα και χορεύουμε πάνω από τα αποκαΐδια των τευχών μας στο φινάλε, φτιάχνοντας κάτι άλλο από την αρχή ή απλώς βγαίνοντας έξω παρέα για ποτό και δατς ολ! Δεν κάνουμε δηλαδή, τίποτε παραπάνω, από το να φαντασιωνόμαστε – έκαστος με τον τρόπο του και τον βαθμό συνειδητότητας της πράξης του- το νόστιμο ήμαρ, το, χωρίς επιστροφή, ταξίδι στην Ικαριά!

Αυτό το ταξίδι που, ένας Θεός ξέρει πώς και γιατί, σκέφτεται ο καθένας από εμάς, τουλάχιστον μια φορά την ημέρα. Ζούμε όλο το χρόνο, γι' αυτήν την ημέρα, όταν θα έρθει η ώρα δηλαδή να πακετάρουμε τις καλοκαιρινές μας ανάγκες και να βγάλουμε εισπήρια – προς το παρόν με επιστροφή – για να κατεβούμε «κάτω». Ποιοι θα κατέβουν φέτος, ποιος θα είναι μαζί στο καράβι, τι έχει αλλάξει από πέρσι, μέχρι τότε θα κάτσεις εσύ, θα έχει κόσμο το νησί, θα έχουμε μελέμια τον Αύγουστο, πόσο πήγε το ποτό;

Οι εσωτερικοί οικονομικοί μετανάστες (εμείς!), οι φίλοι και οι τουρίστες του νησιού, δίνουμε ραντεβού κάθε καλοκαίρι με το πνεύμα αυτού του Τόπου που ... αδυνατώ να αποδώσω και να αντιληφθώ στο σύνολο του. Ευχόμαστε και φέτος να είμαστε όλοι πιστοί σε αυτό το ραντεβού, να σεβαστούμε τον τόπο και τους ανθρώπους του και να περάσουμε απλώς υπέροχα. Ελπίζουμε επίσης, αυτή η έκδοση, να αποτελέσει το καλοκαιρινό σας φετίχ και να σας συντροφεύει στο πλοίο, τις παραλίες, τους καφενέδες και τις αυλές της Ικαριάς.

καλό καλοκαίρι
Κωνσταντίνος Χ. Βατούγιος

υγ. Παλαιότερα, όταν τα πλοία ταξίδευαν κυρίως μέρα και περνούσαν κοντά στην ακτή, βγαίναμε στο κατάστρωμα να δούμε τους κατοίκους ή όσους είχαν την τύχη να κατέβουν πιο νωρίς, που μας έκαναν «καθρεφτάκι», βγαίνοντας στις αυλές και κρατώντας μικρούς καθρέφτες κόντρα στο ήλιο. Η πιο όμορφη υποδοχή! Ας κάνουμε «καθρεφτάκια» και φέτος, να γεμίσει ο τόπος λάμψη, να λαμπυρίσει ο ουρανός, η θάλασσα, τα μάτια και οι καρδιές μας με το πιο ζεστό καλωσόρισμα του ομορφότερου ταξιδιού στον κόσμο!

Καλά (τα)ξίδια!

ΤΕΥΧΟΣ 06 - ΙΟΥΛΙΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2008

Διανέμεται δωρεάν

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΙΚΑΡΙΑΣ
Ο ΚΑΒΟ ΠΑΠΑΣ ΧΩΡΙΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ
ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ ΚΑΡΚΙΝΑΓΡΙΟΥ ΙΚΑΡΙΑΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:

Σύλλογος Ικαρίας Ο ΚΑΒΟ ΠΑΠΑΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Γιάννης Κράτσας. Πρόεδρος του Συλλόγου.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ:

Κων/νος Βατούγιος, Αφροδίτη Τσαμουδάκη,
Βασίλης Θεοδώρου, Μενέλαος Μανώλης,
Μόνικα Μάγγουρα

ΜΟΝΙΜΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ:

Γιώργος Βιτσάρης, Λούης Κλαρέβας,
Βένια Νιουνιούσκου, Χριστίνα Πλάκα,
Ποπηρένα Φραδέλη, Αθηνά Μάγγουρα,
Αθηνά Γαγλία, Έρην Πλατί

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΕΥΧΟΥΣ:

Σήφης Στενός, Αργεντούλα Κουλουλία-Πάσαρη,
Γιάννης Κουτελίδας, Γιώργος Πλατής,
Τάνια Καρατζή, Σιδεράς Πάστης-Γλαρός,
Ειρήνη Σινάνη, Μελίνα Πλάκα

ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ:

Ελένη Τσιριγκάκη, Μαριλιάννα Βατούγιου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ:

Μενέλαος Μανώλης

ΕΚΤΥΠΩΣΗ:

Κ.Πλέτσας - Ζ.Καρδαρη Ο.Ε.

Κάθε ενυπόγραφο άρθρο εκφράζει τις
προσωπικές απόψεις του συντάκτη του.
Ταχ.Διεύθυνση:Μαιζώνος 66,
10438 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ-FAX:210 5221.129
e-mail: kavopapas@yahoo.gr
http://clubs.pathfinder.gr/kavopapas

της Μόνικας Μαγγούρα

...και πατημένα τα τριάντα!

Δεύτερο τεύχος (μέσα στο χρόνο) και δεύτερο τρίμηνο και πατημένα τα τριάντα! Βουρ για τα τριάντα ένα! Και για αυτόν τον λόγο θα με αφήσετε να περιαιολογήσω μήπως και πάρω τα πάνω μου, γιατί μελαγχόλησα (λόγω ηλικίας)!

23 Μαρτίου! Επισήμως τριανταρήσαμε και κάναμε γλέντι τρικούβεργο, όσο μας το επιτρέπουν οι συνθήκες εν Αθήναις, βεβαίως βεβαίως! Και τι δεν είχαμε! Ομιλίες; Είχαμε. Παρουσίαση βιβλίου; Είχαμε. Έκθεση; Είχαμε. Φαί; Εκεί...σκίσαμε. Κρασί Ικαριώτικο και μεζέδες από τα Ικαριώτικα (ή μη) κεράκια της μαμάς. Πίτες, πιτάκια, πίτσες, σαλάτες, κεφτέδια, φασόλια, μπόμπες (σάντουιτς), νηστίσιμο χαλβά, όλα υπέροχα, φτιαγμένα με κέφι για αυτήν την ξεχωριστή και μοναδική (ηλικιακά) εκδήλωση! Είχαμε βέβαια κάποιες αλλαγές της τελευταίας στιγμής (κάποιοι ομιλητές δεν ήρθαν, ένα βίντεο δεν έπαιξε... αλλά πάλι...καλή καρδιά!) Ο σύλλογος πέρασε το μήνυμά του, ένωσε για μία ακόμα φορά τα μέλη του, φανέρωσε το πρόσωπό του...Όλα αυτά τα τριάντα χρόνια παρουσιάστηκαν μέσω του αρχείου του συλλόγου... Βλέπαμε τα στοιχεία και δεν χορταίναμε... Και αυτό το έκανε ο σύλλογος; Και αυτό; Και συμμετείχε και σε εκείνο; Και βοήθησε και για το άλλο; Μέσα από τα γραπτά κείμενα, τις φωτογραφίες, τις μνήμες, φανερώθηκε ένας πολυπράγμων και πανταχού παρών σύλλογος για τα προβλήματα του τόπου μας και όχι μόνο. Και όχι δεν είμαι καθόλου υπερβολική! Γιατί τα έργα ήταν δυσανάλογα με τα πενιχρά μέσα που υπήρχαν σε όλες τις εποχές, ακόμα και τώρα....

23 Μαρτίου! Όχι! Δεν είναι τυπογραφικό λάθος. Την ίδια μέρα κυκλοφόρησε και το πρώτο φύλλο της εφημερίδας του Συλλόγου για αυτόν τον χρόνο. Με ένα εξώφυλλο όμορφο, ροζουλένιο, ευχάριστο, δημιουργικό, ανανεωτικό. Trendy! (τρέντυ = της μόδας) όπως θα έλεγα εγώ!!! Και η εφημερίδα άρεσε πολύ. Για του λόγου το αληθές παραθέτω το παρακάτω κείμενο από το περιοδικό ΒΗMagazino, όπως δημοσιεύθηκε στις 13 Απριλίου 2008 σε στήλη με τίτλο «Μ'αρέσει. Δεν μ'αρέσει», κάτι σαν το δικό μας «Μέρα-Νύχτα» δηλαδή: Μ'αρέσει η καλαισθητή και καλογραμμένη εφημερίδα «Κάβο Πάπας», αφιερωμένη στο νησί της Ικαρίας. Γράφει ο Δημήτρης Χαραλάμπους.

16 Μαρτίου! Πάω λίγο πίσω! Θέατρο για τους πιτσιρικάδες! «Ιταλική Κίποι – Μία ιστορία πάνω σε μαγικό χαλί!». Δύο δημιουργικές ώρες με φαντασία και ξεγνοιασιά! Γιατί πάνω από όλα είναι τα παιδιά!

30 Μαρτίου! Ουφ! Αυτός ο Μάρτιος δεν λείπει να τελειώσει! Συμμετείχαμε μαζί με άλλους συλλόγους της Ικαρίας και των Φούρνων σε διοργάνωση για τον Ελληνικό Λαϊκό Πολιτισμό. Στο περίπτερο της Ικαρίας, με θέμα την παραδοσιακή αρχιτεκτονική του νησιού μας, είχαμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε παρουσιάσεις-ντοκιμαντέρ από τοπικά πανηγύρια και να απολαύσουμε τοπικά προϊόντα.

Ο Απρίλιος ήταν μήνας περισυλλογής και ξεκούρασης. Ήρθε και το Πάσχα και δεν άφησε περιθώρια για πολλές δραστηριότητες. Ο σύλλογος, έχοντας αφήσει κάποιες εκκρεμότητες, συνέχισε τις κινήσεις και συνομιλίες για το θέμα της συντήρησης του κοινοτικού ιατρείου. Το θετικό ήταν ότι η απάντηση υπήρξε... θετική. Βεβαίως, περιμένουμε την υλική στήριξη. Όσο για τη διαμόρφωση της πλατείας, αυτό είναι ένα θέμα που έχει μείνει στάσιμο. Οψόμεθα! Τέλος, μετά από συνηνοήσεις με τον κ. Σπανό, ιδιοκτήτη της εταιρείας Kallisti Ferries, έγινε πιλοτικό δρομολόγιο του πλοίου Corsica στο Καρκινάγρι λίγο πριν το Πάσχα. Υπάρχουν βέβαια άλλα θέματα που εμποδίζουν την οριστικοποίηση του δρομολογίου. Ο σύλλογος, όμως, συνεχίζει τις προσπάθειες.

Ο Μάιος μας έφτασε, εμπρός βήμα ταχύ... Εβγήκε η απόφαση! Θα γίνει αιμοδοσία στο νοσοκομείο Ευαγγελισμός. Υπήρξαν συνηνοήσεις με πολλά νοσοκομεία. Δυστυχώς κανένα δεν δέχτηκε να γίνει η αιμοδοσία στην αίθουσα του συλλόγου. Βάζανε ανώτατο όριο 20 μπουκάλες αίμα. 20 μπουκάλες; Αυτό σημαίνει 20 άτομα συν 5 να έρθουν και να μη δώσουν για κάποιο λόγο... Μέχρι τη στιγμή που έφυγα είχαν έρθει μόνο 7. Γιατί βρε παιδιά;

Ιούνιος. Ετοιμάζεται πυρετωδώς το δεύτερο φύλλο της εφημερίδας. Με το καλό να βγει! Με το καλό να το διαβάζουμε σε κάποιο μπαλκόνι της Ικαρίας! Ή ακόμα καλύτερα..., σε κάποια κουपाσπή πλοίου, πηγαίνοντας προς το Νησί!

στη στήλη αυτή, τα μέλη του ΔΣ γράφουν ό,τι ακούν και σκέφτονται, που ρίχνει φώς στη μέρα τους ή τους ρίχνει στα μαύρα σκοτάδια!

η μέρα με τη νύχτα

μέρα...

- > Επιτέλους, τους αφήνω όλους πίσω και φεύγω με τον γιο μου για διακοπές!
- > Ο γάμος της αδερφής μου στις Βρακάδες.
- > Αναμονή διακοπών!
- > Έρχονται οι διακοπές!
- > Ας μη βιαστούμε να κακολογήσουμε την Εθνική μας στο Euro 2008. Δεν πειράζει που το 2004 πήραμε την πρώτη θέση και το 2008 την τελευταία. Έτσι είναι αυτά τα πράγματα. Αν όμως τα παιδιά μας ήταν χορευτική ομάδα; Οι πρώτοι και οι τελευταίοι δεν είναι πάντα οι καλύτεροι χορευτές; Κουράγιο παιδιά. Μην το βάζετε κάτω!
- > Νύχτα: Πολύ ζέστη στην Αθήνα!
- > Τι άλλο να γράψω στη θετική στήλη της ημέρας εκτός από το ότι ήρθε το καλοκαίρι! Πολυαγαπημένο νησί μας, σου ερχόμαστε!
- > Μου είπαν να μην βγάλω νωρίς εισιτήριο προς Ικαρία, για να κλείσω με το δρομολόγιο του Corsica για Καρκινάγρι!
- > Ο μόλος του Καρκινάγριου το καλοκαίρι, γεμάτος με πετσέτες και κόσμο που κάνει μπάνιο!
- > Θέλω καλοκαίρι που να μυρίζει Ικαρία ... θέλω πανηγύρια ... θέλω τεμπέλικες βουτιές και ηλιοθεραπείες ... θέλω βόλτες χαλαρές ... θέλω να σπάσω τα ρολόγια μου ...
- > Η φράση του αγαπημένου μας Γιάννη Βατούγιου (Πελεκάνου) στο Πανηγύρι των Αγ. Αποστόλων στο Πέζι: Ήρτε κάποιος και λέει: «Αυτόν που μαγειρεύει συνέχεια να τον βαλασαμώσετε να στέκει εκεί να τον βλέπουμε!» Βρε, το στανιό σου, ποιος είμαι εγώ να με βαλασαμώσουν ... ο Εμπερίκος

νύχτα...

- > Μην τηλεφωνείτε άλλο για την αγγελία. Σας είπα ότι για το σκάφος μου χρειάζομαι ναυτικούς με πείρα και όχι με διπλώματα...!
- > Η συμπεριφορά μου προς τον Κώστα.
- > Τέλος αναμονής Corsica ...
- > Πότε έρχονται ακριβώς;
- > Η δήλωση αλληλεγγύης του πλανητάρχη μας προς τους πλημμυροπαθείς της Αϊόβα. "Ο θεός να σας προστατεύει." Χρειάζεται σχόλιο;
- > Μέρα: Πολύ κύμα στη Μεσακτί!
- > Άλλη μία πρόσκρουση σε ξέρα, ευτυχώς χωρίς θύματα αυτή τη φορά! Πάντως υπάρχουν κι άλλοι τρόποι απόσυρσης ενός παλιού πλοίου...
- > Μάλλον την πάτσα και θα πρέπει τώρα να κάνω «κρουαζιέρα» στο Αιγαίο με τα πλοία του Αγούδημου. Εδώ δε χρειάζεται εισιτήριο αλλά ... ναυτικό φυλλάδιο!
- > Ο ίδιος μόλος τον χειμώνα σαν επιφάνεια εργασίας στην οθόνη του υπολογιστή στο γραφείο μου.
- > Δε θέλω να τελειώσει το καλοκαίρι ... δε θέλω να ξαναδώ την «ζούγκλα» τον Σεπτέμβρη ... δε θέλω να φύγει η ανιψιά μου ... δε θέλω να χάσω το μαύρισμα μου ... δε θέλω να δω γκρούβαλους ...
- > Που τέτοιοι άνθρωποι όλο και σπανίζουν!

Γιάννης
Νίκος
Τάκης
Μόνικα
Χριστίνα
Ελένη
Μαριλιάννα
Γιώργος
Αθηνά
Ποπηρένα
Κωνσταντίνος

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε το «ταξίδι» στα 30 χρόνια δράσης του Συλλόγου Ικαρίας «Κάβο Πάπας» σε μια εκδήλωση που έγινε στην αίθουσα Ρουμελιωτών στην Αθήνα, την Κυριακή 23 Μαρτίου.

Εκεί, στο πλαίσιο της κύριας ενότητας «30 χρόνια, όνειρα και στιγμές στο χτες και το σήμερα» μίλησαν οι παλιότεροι πρόεδροι Θανάσης Πλάκας και Κυριάκος Βατούγιος, οι οποίοι αναφέρθηκαν σε όλες τις μεγάλες επιτυχίες αυτού του αρχικά «μικρού» συλλόγου, στις εκδηλώσεις αλλά τους ψυχαγωγικούς χορούς αλλά και τις διεκδικήσεις και τους σκληρούς αγώνες του. Ομιλητής ήταν επίσης ο νυν πρόεδρος Γιάννης Κράτσας που εκτός των άλλων τόνισε τη σημαντική αλλά και απαραίτητη συνεισφορά των νέων ανθρώπων στη τωρινή αλλά και μελλοντική δράση του συλλόγου, τους οποίους και κάλεσε να γίνουν ολοένα και πιο συμμετοχικοί στις από κοινού προσπάθειες ανάπτυξης που γίνονται για τον τόπο μας.

Στην εκδήλωση έγινε επίσης επίσημη παρουσίαση του βιβλίου «Ούλα είναι φάδια της κοιλιάς», που εκδόθηκε πέρσι το καλοκαίρι με

αφορμή την εκδήλωση των Λαγκαδίων με θέμα την ικαριώτικη κουζίνα. Για το βιβλίο μίλησαν ο Κωνσταντίνος Βατούγιος, που επιμελήθηκε την όλη έκδοση, η λαογράφος – καθηγήτρια Αργεντούλα Πάσχαρη, μια εξ αυτών που την προλόγισαν και η Ειρήνη Βουδαντά, που βοήθησε στην καταγραφή των συνταγών αλλά και μαζί με δεκάδες ακόμα συντοπίτες μας συνέβαλε στην διάσωση αυτών των ικαριακών νοστιμιών.

Η εκδήλωση έκλεισε με βιντεοπροβολή στιγμιότυπων από τα 30 χρόνια του «Κάβο Πάπα». Επίσης, χαιρετισμό απύθνυε ο νομαρχιακός σύμβουλος Γιώργος Τσακαλίας, ενώ το παρόν στην εκδήλωση έδωσε και ο πρώην βουλευτής Απόστολος Κράτσας, όπως επίσης και πολλά ακόμη μέλη άλλων τοπικών συλλόγων.

Τέλος, ακολούθησε μπουφέ στο φουαγιέ της αίθουσας όπου επίσης φιλοξενήθηκε έκθεση για τη δράση του συλλόγου και τις εκδόσεις του. Οι μνήμες που ξύπνησαν από την εκδήλωση ήταν πολλές και τα όνειρα για το μέλλον ακόμη περισσότερα...

της φύσης & του έρωτα ...

Στο πλαίσιο της παράστασης που έδωσε ο Λαογραφικός Μουσικοχορευτικός Όμιλος Γλυφάδας «Χοροστάσι», στις 10 & 11 Μαΐου στο Θέατρο «Ακροπόλ», με τίτλο «της φύσης και του έρωτα», εξέδωσε ένα πλούσιο πρόγραμμα με ενδιαφέροντα στοιχεία, τραγούδια και φωτογραφίες για την μουσικοχορευτική παράδοση των διάφορων περιοχών της Ελλάδας. Ο Σύλλογος «Κάβο Πάπας» συμμετείχε σε αυτήν την έκδοση, προσφέροντας φωτογραφίες από το αρχείο του, σε ένα δισέλιδο αφιερωμένο στην Ικαρία, όπου, εκτός από διάφορες φωτογραφίες, φιλοξενούσε στοιχεία για τον καριώτικο χορό και τις ικαριώτικες χορευτικές εκτελέσεις (συρτού και καρσιλαμά), καθώς και στίχους από ικαριώτικα παραδοσιακά τραγούδια (πέρα στου χωριού τη βρύση, ήλιε μου στο βασιλεμό, κ.ά).

Η Ικαρία και οι Φούρνοι βραβεύτηκαν για την συμμετοχή τους στην έκθεση «Ελληνικός Λαϊκός Πολιτισμός» στις 28, 29 & 30 Μαρτίου 2008 (απόσπασμα)

Το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Περιφερειακής Ανάπτυξης συνδιοργάνωσε με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Στρατηγικού Σχεδιασμού, το Πανεπιστήμιο Αθηνών και τη Νομαρχία Πειραιά για 2η συνεχή χρονιά στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας τη μεγαλύτερη στη χώρα συνάντηση για τον Ελληνικό Λαϊκό Πολιτισμό στις 28, 29 και 30 Μαρτίου 2008, με στόχο την ανάδειξη του αυθεντικού λαϊκού πνεύματος, της δημιουργίας και της τοπικής παράδοσης. Παράλληλα με την έκθεση, διοργανώθηκε διεθνές συνέδριο με τίτλο: «Ευρωπαϊκή Συνδιάσκεψη για τον Πολιτισμό».

Δέκα οκτώ (18) Σύλλογοι της Επαρχίας Ικαρίας (Σύλλογος Ικαρίων Επιστημόνων, Πανικαριακή Αδελφότητα, Πανικάριος Σύλλογος «Άρτεμις Ταυροπόλος», Φεστιβάλ Ικαρίας, Σύλλογος Νεολαίας Ικαρίας, Σύλλογος Φουρνιωτών, Εταιρεία Ικαριακών Μελετών, Σύλλογος Ραχιωτών, Προσδευτικός Σύλλογος Βρακάδων, Σύλλογος «Η ΕΝΩΣΗ», Σύλλογος Αγ.Πολυκάρπου, Σύλλογος Ικαριωτών Περάματος, Σύλλογος Μεσσαριτών, Σύλλογος Μαγγανιωτών, Σύλλογος «ΚΑΒΟ ΠΑΠΑΣ», Σύλλογος «ΟΙΝΟΗ», Σύλλογος Περαμεριτών, Σύλλογος Χρυσοστομιτών), μετά από πρόσκληση του Πανικάριου Συλλόγου «Άρτεμις

Ταυροπόλος», στον οποίο εδόθη η αρχική πρόσκληση, ένωσαν τις δυνάμεις τους για τη συμμετοχή της Ικαρίας και των Φούρνων στην Έκθεση «Ελληνικός Λαϊκός Πολιτισμός» με ένα δικό τους περίπτερο, προκειμένου να επιτύχουν την καλύτερη δυνατή προβολή της πολιτιστικής ταυτότητας των νησιών μας.

Το περίπτερο, που στόχευε στην ανάδειξη και προβολή της παραδοσιακής Ικαριακής οικιστικής αρχιτεκτονικής, αποτέλεσε αναπαράσταση του παραδοσιακού πέτρινου Ικαριακού σπιτιού διακοσμημένου με παραδοσιακά αντικείμενα-σκεύη. Στο χώρο του περιπτέρου, καθ όλη τη διάρκεια της έκθεσης, γινόνταν προβολή των νησιών με οπτικο-ακουστικό και έντυπο υλικό και προσφερόταν στους επισκέπτες παραδοσιακά προϊόντα, καθώς και παραδοσιακά καριώτικα και φουρνιώτικα φαγητά.

Η προσπάθεια αυτή, που στηρίχτηκε στην ομοψυχία των συμμετεχόντων Συλλόγων, και υλοποιήθηκε με την αδιάκοπη εργασία του προεδρείου της Οργανωτικής Επιτροπής και συγκεκριμένα, του κ. Σ. Πολίτη (Προέδρου του Συλλόγου «Άρτεμις Ταυροπόλος»), του κ. Ι. Γαγλία (Προέδρου του Συλλόγου Ικαρίων Επιστημόνων) και της κας Μ. Μουλά (Ειδικής Γραμματέως του Συλλόγου Ικαρίων Επιστημόνων), και με

τη βοήθεια της σκηνογράφου, κας Κ. Μήλιου, αναγνωρίστηκε από τους διοργανωτές της έκθεσης. Το περίπτερο της Ικαρίας και των Φούρνων, τιμήθηκε με το Ειδικό Βραβείο Πρωτότυπης Παρουσίας με ειδική μνεία για τη ζεστασιά και ευγένεια της Ικαριακής φιλοξενίας.

Την Κυριακή 30/3, σε ειδικό χώρο της έκθεσης, πραγματοποιήθηκε καλλιτεχνική εκδήλωση, διάρκειας 45 λεπτών, με σκοπό την προβολή του πολιτισμού των νησιών μας (χορός, θέατρο, τοπική διάλεκτος, και βίντεο-προβολή).

Το μεγαλύτερο επίτευγμα όλων, αποτέλεσε, όμως, η συνεργασία των Συλλόγων της Επαρχίας Ικαρίας, με κοινό στόχο και όραμα, που οδήγησε στην αδιαμφισβήτητη επιτυχία της όλης διοργάνωσης. Η πλούσια αυτή εμπειρία είναι μόνο η αρχή, πιστεύουμε, πολλών μελλοντικών κοινών προσπαθειών για την προβολή και ανάπτυξη των νησιών μας.

Εξαιρετικά σημαντική ήταν και η συμβολή του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής και της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Σάμου, χωρίς την οικονομική ενίσχυση των οποίων, η συμμετοχή των Συλλόγων στην έκθεση θα ήταν ανέφικτη.

Και του χρόνου «ούλοι εμείς εφέντη»
Οι συμμετέχοντες Σύλλογοι

Νόστιμα ΤΑ ΝΕΑ ... από την κουζίνα του Πάπα!

Η εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ Σαββατοκύριακο κυκλοφόρησε φέτος μια σειρά με συνταγές μαγειρικής υπό τον τίτλο «Το Λεξικό της ελληνικής κουζίνας, από το Άλφα έως το Ωμέγα» (η σειρά δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί). Πρόκειται για μια καλαίσθητη έκδοση με ενδιαφέροντα στοιχεία από την ελληνική κουζίνα, κλασικές αλλά και ξεχωριστές συνταγές, καθώς και

όμορφες φωτογραφίες από φαγητά ολόκληρης της Ελλάδας. Ανάμεσα στις συνταγές, υπάρχουν και ορισμένες (πχ. Φασόλια με κολοκάσι) από το βιβλίο που κυκλοφόρησε ο Κάβο Πάπας, «Όλα είναι φάδια της κοιλιάς, η κουζίνα της Ικαρίας και οι συνταγές της ζωής μας». Την σειρά υπογράφει η Νταϊάνα Κόχιουλα.

**ημερολόγιο 2008
ΕΒΓΕ 2008 Ελληνικά Βραβεία Γραφιστικής και Εικονογραφίας**

Η συμμετοχή του Συλλόγου "Κάβο Πάπα" στα φετινά ΕΒΓΕ διακρίθηκε για μια ακόμη χρονιά, αυτή την φορά σαν φιναλίστ. Το φετινό ημερολόγιο κατάφερε να τραβήξει την προσοχή ανάμεσα από δεκάδες συμμετοχές μεγάλων εκδοτικών οίκων και διαφημιστικών εταιρειών, με αποτέλεσμα να φιξενηθούν αρκετές σελίδες του στην έκδοση των νικητών του φετινού διαγωνισμού. Άντε και του χρόνου!

➔ Απόφαση Επαρχιακού Συμβουλίου για τα δρομολόγια της Ακτοπλοΐας

Το Επαρχιακό συμβούλιο της Επαρχίας Ικαρίας, που συνεδρίασε στις 22/05/08 συζήτησε διεξοδικά το θέμα των ακτοπλοϊκών δρομολογίων που εξυπηρετούν τα νησιά της Επαρχίας και ιδιαίτερα τα λιμάνια Αγίου Κηρύκου και Φούρνων.

Μετά από διαλογική συζήτηση αποφάσισε ομόφωνα να ζητήσει 1) την συνέχιση των προσπαθειών βελτίωσης της κατάστασης των ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών γιατί αποτελούν έναν από τους κύριους πυλώνες που στηρίζεται το επίπεδο ζωής των κατοίκων και η οικονομική ανάπτυξη των νησιών και 2) την επέκταση των δρομολογίων των ταχύπλων πλοίων που εξυπηρετούν το λιμάνι του Ευδήλου και προς το λιμάνι του Αγίου Κηρύκου τουλάχιστον 2 φορές την εβδομάδα.

Αυτό είναι αναγκαίο γιατί από το λιμάνι του Αγίου Κηρύκου πέραν των άλλων εξυπηρετούνται πολλοί επιβάτες με προβλήματα υγείας που επισκέπτονται την περιοχή για τα ιαματικά λουτρά και αντιμετωπίζουν σοβαρές δυσκολίες κατά την μετακίνηση τους και την καθήλωση του επί μεγάλο χρονικό διάστημα σε κάθισμα.

Επιπλέον για την διατήρηση του επιπέδου εξυπηρέτησης των επιβατών είναι αναγκαίο αν μη τι άλλο να μην υπάρξει αύξηση των ναύλων, διότι τόσο οι κάτοικοι των νησιών όσο και οι περισσότεροι των επισκεπτών είναι χαμηλού εισοδήματος και εφόσον συμβεί κάτι τέτοιο θα υπάρξει μείωση επισκεπτών και σοβαρή επιβάρυνση στη συγκοινωνιακή εξυπηρέτηση των νησιωτών.

Για το Επαρχιακό Συμβούλιο
Ο Έπαρχος Ικαρίας & Φούρνων
Νικόλαος Ρουζίνος
28/05/08

➔ Πρακτορείο Kallisti Ferries

Ο Παναγιώτης Γαγλιάς ανέλαβε την γενική πρακτόρευση για την Kallisti Ferries και εκδίδει εισιτήρια από το κεντρικό πρακτορείο στο Εύδηλο (δίπλα στην Εθνική Τράπεζα) αλλά και στο Καρκινάγρι. Επίσης εκδίδει εισιτήρια από Πειραιά για Ικαρία τα οποία προμηθεύεστε στα εκδοτήρια της Kallisti Ferries στην Θύρα Ε1, δίπλα από τον ντόκο αναχώρησης του πλοίου, ακόμα και την ώρα αναχώρησης. Τα τηλέφωνα επικοινωνίας είναι 22750 31990 και 6937101098.

➔ Συμμετοχή στο Διεθνές Συνέδριο Χορού

Στο Διεθνές Συνέδριο Χορού που διοργάνωσε το Ίδρυμα Δόρα Στράτου, υπό την αιγίδα της UNESCO, από 4-6 Ιουλίου, στην Αθήνα συμμετείχε, μεταξύ άλλων, η λαογράφος – καθηγήτρια Αργεντούλα Πάσχαρα – Κουλουλία με ανακοίνωση που έχει τίτλο: Τα «χοροτράγουδα της Ικαρίας»: Λαϊκά δίστιχα και αυτοσχεδιασμοί στη μουσική παράδοση του νησιού.

➔ Υπόμνημα προς τον κ. Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας

Την έκδηλη αγανάκτηση και αγωνία των κατοίκων και των φορέων του νομού Σάμου για την απότομη διακοπή της ακτοπλοϊκής σύνδεσης της Σάμου με τα λιμάνια της Β. Ελλάδας (Θεσσαλονίκη – Καβάλα – Αλεξανδρούπολη) επισημαίνει ο Βουλευτής του Νομού Σάμου, κ. Θαλασσινός, σε εξαιρετικά επείγον υπόμνημα του προς τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, κ. Γιώργο Βουλγαράκη.

Ο κ. Θαλασσινός τονίζει ότι η διακοπή της ακτοπλοϊκής σύνδεσης δημιουργεί σοβαρά προβλήματα στον τουρισμό του νομού και στην τοπική οικονομία. Ο βουλευτής του νομού ζητά από τον κ. Υπουργό την άμεση παρέμβαση του για την επίλυση του προβλήματος ενόψει και της έναρξης της καλοκαιρινής περιόδου. Την αναγκαιότητα αυτής της ακτοπλοϊκής σύνδεσης επεσήμανε, παράλληλα, ο κ. Θαλασσινός και σε τηλεφωνική του συνομιλία με τον Υφυπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, κ. Πάνο Καμμένο, ο οποίος και διαβεβαίωσε ότι το Υπουργείο θα λάβει όλα τα μέτρα για την επίλυση του προβλήματος

(από το Γραφείο Τύπου του βουλευτή Σάμου κ. Θαλασσινού Θαλασσινού (02/06/08)

➔ Συνάντηση στο υπουργείο

Ο Βουλευτής του Νομού Σάμου, κ. Θαλασσινός Θαλασσινός, μαζί με τον Νομάρχη, κ. Μανώλη Κάρλα, συναντήθηκαν με αρμόδιους παράγοντες στο γραφείο του Υφυπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Γιάννη Παπαθανασίου, προκειμένου να αποπληρωθούν οι μελέτες έργων που βρίσκονται σε εξέλιξη καθώς και να χρηματοδοτηθούν οι απαραίτητες μελέτες για έργα που είναι προγραμματισμένα να εκτελεστούν μέσω του Ε.Σ.Π.Α.

(από το Γραφείο Τύπου του βουλευτή Σάμου κ. Θαλασσινού Θαλασσινού (25/06/08)

➔ Ζητούνται πυροσβέστες για την Ικαρία

Μεγάλα προβλήματα στελέχωσης αντιμετωπίζει το πυροσβεστικό κλιμάκιο της Ικαρίας. Το γεγονός αυτό δεν είναι καινούριο, αφού κάθε χρόνο εντοπίζονται παρόμοια προβλήματα, ωστόσο το θέμα επανέρχεται στην επιφάνεια καθώς πλησιάζει η έναρξη της αντιπυρικής περιόδου και των δύσκολων για το νομό μας καλοκαιρινών μηνών.

Στα προβλήματα αναφέρθηκε ο διοικητής της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Σάμου, Πύραρχος κ. Λιόντος, ο οποίος τόνισε ότι «έχουν γίνει ενέργειες προκειμένου να στελεχωθεί το κλιμάκιο της Ικαρίας. Υποσχέσεις πήραμε τόσο από την Διεύθυνση προσωπικού όσο και από την ηγεσία του σώματος ότι αυτό θα γίνει». Επίσης ο κ. Λιόντος εξέφρασε την ελπίδα ότι έστω και με τη μέθοδο των αποσπάσεων θα ενισχυθεί το κλιμάκιο με προσωπικό που θα έρθει όχι μόνο από τη Σάμο, με ανακατανομή δυνάμεων, αλλά και από όλη την Ελλάδα. Όλα αυτά, βέβαια, δεν αποτελούν παρά αναποτελεσματικά ημίμετρα, καθώς εκείνο που απαιτείται είναι η στελέχωση με μόνιμο προσωπικό και όχι η απόσπαση δυνάμεων για τους δύσκολους μήνες και η αποψίλωση του κλιμακίου όλο τον υπόλοιπο χρόνο.

από το samiakonvima.pblogs.gr (08/03/08)

➔ Διαμαρτυρίες από την Ικαρία

Συλλαλητήρια διαμαρτυρίας πραγματοποιήσαν οι κάτοικοι των Φούρνων και του Αγ.Κηρύκου Ικαρίας, για την έλλειψη πλοίου που να συνδέει τα λιμάνια τους με τον Πειραιά. Οι δήμοι της Ικαρίας και Φούρνων απαιτούν να ικανοποιηθούν τα αιτήματά τους:

- Απρόσκοπη τακτική σύνδεση του Αγ. Κηρύκου και των Φούρνων χειμώνα - καλοκαίρι με το λιμάνι του Πειραιά και τη βόρεια Ελλάδα.
- Δρομολόγηση σύγχρονων και ασφαλών πλοίων.
- Μείωση του υψηλού ναύλου επιβατών, οχημάτων, εμπορευμάτων κατά 50%.
- Στήριξη όλων των ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων με την εφαρμογή των δικαιωμάτων και των κατακτήσεών τους.
- Βελτίωση των λιμενικών εγκαταστάσεων, με ευθύνη του κράτους.

του Γιάννη Μ. Νέγρη από το www.aegeantimes.gr
(01/06/08)

Ανακοινώθηκε από τον Δήμο Αγίου Κηρύκου το πρόγραμμα των καλοκαιρινών συγκοινωνιών (περίοδος 4/7/2008 ως 15/9/2008).

→ πρόγραμμα καλοκαιριών συγκοινωνιών

Α) ΑΓΙΟΣ ΚΗΡΥΚΟΣ

Πλαγιά – Χρυσόστομο – Ξυλοσύρτη – Γλαρέδο – Χριστό – Άγιο Κήρυκο

Αναχώρηση από Πλαγιά 08:30, επιστροφή με αντίστροφη φορά, με αναχώρηση από Άγιο Κήρυκο 13:30. Το συγκεκριμένο δρομολόγιο εκτελείται κάθε Δευτέρα – Τετάρτη – Παρασκευή από το υπ.αριθμ: ΜΟΑ 3982 ιδιοκτησίας Στέλιου Κουντουπη.

Άγιο Κήρυκο – Θέρμα με επιστροφή

Με αναχώρηση από Άγιο Κήρυκο 07:30 επιστροφή 08:00 επανάληψη της ίδιας διαδρομής κάθε ημίωρο μέχρι τις 14:00 και από τις 17:00 μέχρι τις 21:30. Το συγκεκριμένο δρομολόγιο εκτελείται ολόκληρη την εβδομάδα από το υπ.αριθμ.: ΜΟΑ 7747 ιδιοκτησίας Νικολάου Τσαμπή.

Περδίκι – Παναγιά – Άγιος Παντελεήμονας – Άγιος Κήρυκος

Αναχώρηση από Περδίκι 08:30 επιστροφή με αντίστροφη φορά, με αναχώρηση από Άγιο Κήρυκο 13:30. Το συγκεκριμένο δρομολόγιο εκτελείται κάθε Δευτέρα – Τετάρτη – Παρασκευή από το υπ.αριθμ. ΑΤ 4900 ιδιοκτησίας Αλεξίου Μανταγά, κάθε Παρασκευή στη διαδρομή προστίθεται και ο οικισμός των Νεγίων.

Άγιο Κήρυκο – Φάρο

με αναχώρηση από Άγιο Κήρυκο 09:15 – 12:30 – 18:30 με επιστροφή από Φάρο 09:35 – 13:00 – 19:00.

Τα συγκεκριμένα δρομολόγια εκτελούνται ολόκληρη την εβδομάδα από τα υπ.αριθμ.: ΜΟΑ 3982 ιδιοκτησίας Στέλιου Κουντουπη και ΑΤ 4900 ιδιοκτησίας Αλέξιου Μανταγά. Αν κάποιο δρομολόγιο δεν εκτελείται καλείται στα τηλέφωνα των οδηγών (6974190630 Σ. Κουντουπης, 6972854007 Ν.Τσαμπης).

Θέρμα – Κουντουμά – Παναγιά – Άγιος Παντελεήμονας – Χριστό – Γλαρέδο – Λευκάδα – Άγιο Κήρυκο

Αναχώρηση από Θέρμα 08:30, επιστροφή με αντίστροφη φορά, με αναχώρηση από Άγιο Κήρυκο 13:30. Το συγκεκριμένο δρομολόγιο εκτελείται κάθε Τρίτη – Πέμπτη – Σάββατο από το υπ.αριθμ.: ΜΟΑ 7747 ιδιοκτησίας Νικολάου Τσαμπή.

Β) ΕΥΔΗΛΟΣ – ΑΓΙΟΣ ΚΗΡΥΚΟΣ

Αναχώρηση από Εύδηλο στις 08:00, άφιξη στον Άγιο Κήρυκο 09:30. Αναχώρηση για Εύδηλο στις 12:00. Το δρομολόγιο εκτελεί το λεωφορείο του Κου Γ. Κουντούπη Δευτέρα έως Παρασκευή.

Γ) ΡΑΧΕΣ – ΑΓΙΟΣ ΚΗΡΥΚΟΣ

Αναχώρηση από Αρμενιστή για Άγιο Κήρυκο στις 08:30 και στις 17:05 από Δευτέρα έως Παρασκευή, 18:30 Σάββατο και Κυριακή. Αναχώρηση από Άγιο Κήρυκο για Ράχες στις 05:30 και 12:45 Δευτέρα έως Παρασκευή, 08:00 Σάββατο και Κυριακή. Το δρομολόγιο εκτελεί το λεωφορείο του Κου Τσαντέ. Για καθυστερήσεις εκτέλεσης δρομολογίων και πληροφορίες στο 6944331909.

από το www.nikaria.gr

→ Απόσπασμα από επίσημες δηλώσεις του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ.

Έχει πολύ ενδιαφέρον για την Ικαρία...

Η επιπλέον οικονομική ενίσχυση ανά ΟΤΑ που δίνεται από το Σύστημα Ανακύκλωσης Συσκευασιών είναι κλιμακωτή και υπολογίζεται με βάση την ποσότητα αποβλήτων που συλλέγεται ανά κάτοικο σε ετήσια βάση.

Στα πλαίσια αυτά ένας δήμος που συλλέγει έως οκτώ (8) κιλά ανά κάτοικο σε ετήσια βάση θα χρηματοδοτείται με 30 ευρώ τον τόνο, από το Συλλογικό Σύστημα Ανακύκλωσης. Αντίστοιχα, εάν συλλέγει από οκτώ (8) έως δεκαπέντε (15) κιλά ανά κάτοικο σε ετήσια βάση θα χρηματοδοτείται με 40 ευρώ τον τόνο κ.ο.κ.

Ενίσχυση βάσει κλίμακας απόδοσης ανά κάτοικο και έτος

Min (Kg)	Max(Kg)	€/t
0	8	30
8,1	15	40
15,1	20	50
20,1	25	60
25,1	30	65
30,1	—	70

• Στην συνάντηση που είχα με το Προεδρείο της ΚΕΔΚΕ πριν λίγο καιρό έτρεψα έντονα το πρόβλημα των δήμων ότι δηλαδή αδυνατούν οικονομικά να ανταποκριθούν στην αρμοδιότητά τους για συλλογή και μεταφορά των αποβλήτων που συγκεντρώνονται στους «μπλε κάδους». Τότε είχα δεσμευτεί απέναντί τους και είχα ανακοινώσει ότι το ΥΠΕΧΩΔΕ θα πάρει την πρωτοβουλία προκειμένου να δοθούν επιπλέον οικονομικά κίνητρα στους δήμους από το Συλλογικό Σύστημα Ανακύκλωσης Συσκευασιών για την αποκομιδή των ανακυκλώσιμων οικιακών αποβλήτων δηλαδή το χαρτί, το γυαλί, το πλαστικό και το μέταλλο που προέρχονται από τις συσκευασίες και συλλέγονται μέσα από το πρόγραμμα των «μπλε κάδων».

Σήμερα στην συνάντηση που είχα με την διοίκηση του Συλλογικού Συστήματος Ανακύκλωσης Συσκευασιών οριστικοποιήσαμε τα επιπλέον οικονομικά κίνητρα που θα δοθούν στους ΟΤΑ. Το μοντέλο χρηματοδότησης των δήμων που συμφωνήσαμε είναι το εξής:

Αντιλαμβάνεστε ότι αυτή η κλιμακωτή χρηματοδότηση που διαμορφώσαμε στοχεύει, μεταξύ των άλλων, να λειτουργήσει ως κίνητρο ώστε η Τοπική Αυτοδιοίκηση να λειτουργήσει αποτελεσματικότερα στη συλλογή μεταφορά των απορριμμάτων των «μπλε κάδων».

Εκτιμούμε ότι με την επιπλέον οικονομική χρηματοδότηση που θεσπίζουμε, το έτος 2011:

- Θα υπερδιπλασιαστεί ο αριθμός των ΟΤΑ που συμμετέχει στο πρόγραμμα των «μπλε κάδων». Σήμερα συμμετέχουν μόνο 446 δήμοι, δηλαδή λιγότερο από το 50%.

- Η μεγάλη πλειοψηφία των ΟΤΑ που θα συμμετέχει στο πρόγραμμα θα συλλέγει 20 έως 25 κιλά ανά κάτοικο σε ετήσια βάση.

- Θα τριπλασιαστούν οι ποσότητες των ανακυκλώσιμων οικιακών αποβλήτων που θα συλλέγονται από το πρόγραμμα των «μπλε κάδων» και από τους 68.000 τόνους το 2007 θα φτάσουμε στους 200.000 τόνους το 2011.

- Επομένως, η επιπλέον συνολική χρηματοδότηση των ΟΤΑ για το πρόγραμμα των «μπλε κάδων» θα ανέρθει, περίπου, ετησίως στο ποσό των 8 εκατ. ευρώ για το 2011.

- Οι μπλε κάδοι που θα έχουν αναπτυχθεί σ' όλη τη χώρα θα ξεπερνούν τους 100.000 από 52.000 που είναι σήμερα. Σημειώνω για παράδειγμα ότι ο Δήμος Αθηναίων διαθέτει περίπου 2000 μπλε κάδους ενώ πρέπει να διαθέτει 6000 κάδους.

• Το ΥΠΕΧΩΔΕ θα διαθέσει στους ΟΤΑ 20.000 μπλε κάδους τα επόμενα 4 χρόνια, δηλαδή περίπου 5 έως 5,5 χιλιάδες μπλε κάδους το χρόνο. Το πρόγραμμα αυτό θα ξεκινήσει εφέτος με τους Δήμους Αθηναίων, Πειραιώς, το Σύνδεσμο ΟΤΑ μείζονος Θεσσαλονίκης Περιστερίου, Γαλατσίου, Κορυδαλλού, και την Ικαρία. Η επιλογή των δήμων γίνεται με κριτήριο την ετοιμότητά τους να προχωρήσουν σε ανακύκλωση καθώς έχουν υπογράψει ή θα υπογράψουν άμεσα σχετικές προγραμματικές συμβάσεις.

Γραφείο Τύπου & Δημοσίων Σχέσεων ΥΠΕΧΩΔΕ
28/05/2008

Αρχιπέλαγος Αιγαίου

Αν και βρισκόμαστε μεσούσης του καλοκαιριού, οι δράσεις του Αρχιπελάγους δεν συνυφαίνουν με τη ραθυμία της εποχής. Οι πολυσχιδείς δραστηριότητες των ερευνητικών ομάδων βρίσκονται στο απόγειο τους και καθημερινά συμβάλλουν τα μέγιστα για την εκπλήρωση των στόχων του Αρχιπελάγους.

Στο χερσαίο ερευνητικό κομμάτι δεσπόζει η προσπάθεια για την ανάδειξη της σημασίας του αρχαίου Δάσους του Ράντη, ένα πραγματικό μνημείο της φύσης που απαρτίζεται από υπεραιωνόβια δέντρα Αριάς, η ηλικία των οποίων ξεπερνά τα 500 έτη. Πρόκειται για ένα δάσος, μοναδικό στο χώρο της Μεσογείου και ξεχωριστό τμήμα της Ελληνικής φυσικής κληρονομιάς, με σπάνια βοτανική, οικολογική, αισθητική και ιστορική αξία.

Παράλληλα, συνεχίζονται με σταθερό ρυθμό οι χημικές και μικροβιολογικές αναλύσεις από την ομάδα του χημικού εργαστηρίου. Ανά περιοδικά διαστήματα λαμβάνονται δείγματα πόσιμου, θαλασσινού και γλυκού νερού, γίνεται η απαραίτητη συγκριτική ανάλυση και εξετάζεται με διεξοδικότητα και πιστοποιημένη εγκυρότητα η ποιότητα του. Στόχος της προσπάθειας είναι ο έλεγχος των υδάτων, η εξαγωγή συμπερασμάτων περί του βαθμού καταλληλότητας και η μετέπειτα ενημέρωση των αρμόδιων τοπικών αρχών και της κοινής γνώμης.

Στα πλαίσια της εν λόγω έρευνας έχουν ληφθεί και ελεγχθεί το τελευταίο δίμηνο δείγματα νερού από παραλίες και ακτές της Ικαρίας, από ποτάμια, σημεία κοινόχρηστης παροχής πόσιμου νερού, καθώς επίσης και από το τοπικό διυλιστήριο στο Πέζι Ικαρίας, το οποίο προμηθεύει με πόσιμο νερό το σύνολο του Δήμου Ραχών.

Στο πλαίσιο της κοινωνικής αφύπνισης και ευαισθητοποίησης, το Αρχιπέλαγος εντείνει τις προσπάθειες του, μέσω επαφών και περιβαλλοντικών εκπαιδευτικών εφαρμογών, για τη δημιουργία ενεργών δικτύων πολιτών από την Αλεξανδρούπολη, μέχρι τη νότια Κρήτη και το Ιόνιο. Δίκτυα που θα αναλάβουν δράσεις και θα συμβάλλουν αποφασιστικά στην ουσιαστική προστασία των κατά τόπους οικοσυστημάτων. Η επιτυχής μέχρι στιγμής, συνεργασία του Αρχιπελάγους με την Κυανή Κοινωνία (σύμπραξη ναυτικών συλλόγων και ιστιοπλοϊκών ομίλων για την προστασία του Κορινθιακού και Πατραϊκού κόλπου) αποτελεί τη μαρμαρυγή που θα δείξει το δρόμο για ανάλογες πρωτοβουλίες και σε άλλες περιοχές της Ελλάδας.

Στην ημερήσια διάταξη βρίσκεται η παρακολούθηση των εξελίξεων γύρω από το περσινό ναυάγιο του Sea Diamond στη Σαντορίνη. Αν και η λήθη αποτελεί το πιο χαρακτηριστικό ιδίωμα στη σύγχρονη Ελλάδα, το Αρχιπέλαγος συνεχίζει τις προσπάθειες του για να ενεργοποιηθεί τον κρατικό ιστό, ο οποίος ως ένα άλλο είδος θηλαστικού χαράζει νέες λεωφόρους στην επιστήμη, με την ιδιότητα του να πέφτει σε δωδεκάμηνη χειμερία νάρκη. Δεκαπέντε μήνες πέρασαν από το δυσάρεστο συμβάν και δυστυχώς η αδράνεια και η κρατική αναλγησία κρατάνε ακόμα το κουφάρι του Sea Diamond στο βυθό της Κάλντέρας. Οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις για την περιοχή της Σαντορίνης και του υπόλοιπου Αιγαίου είναι πολύ δύσκολο να εκτιμηθούν, καθώς οι βλαβερές ουσίες μετακινούνται διαρκώς. Σκοπός του Αρχιπελάγους είναι η άμεση ανέλκυση του ναυαγίου και η με κάθε μέσο καταπολέμηση οιασδήποτε πηγής ρύπανσης είτε στο ελληνικό Αιγαίο, είτε στα τουρκικά παράλια.

Για την αποφυγή ανάλογων περιστατικών, κρίνεται επιτακτική η επέκταση της αιεφόρου ακτοπλοΐας και η χορήγηση ανάλογων πιστοποιητικών (Eco – Navigation) στις εταιρείες που εφαρμόζουν τους απαραίτητους κανονισμούς, όπως βιολογική επεξεργασία των υγρών λυμάτων, ανακύκλωση των απορριμμάτων των επιβατών, κ.α. Το Αρχιπέλαγος σε συνεργασία με την Kallisti Ferries έχει ξεκινήσει ένα πρόγραμμα που ανταποκρίνεται στις περιβαλλοντικές επιταγές της ασφαλούς ναυσιπλοΐας και ευελπιστεί να δει ή ακόμα και να συνδράμει σε ανάλογες προσπάθειες άλλων ακτοπλοϊκών εταιρειών.

Ελπίζουμε το φετινό καλοκαίρι να μας επιφυλάσσει μόνο ευχάριστες εκπλήξεις. Για να γίνουν όμως οι επιθυμίες μας πραγματικότητα, θα πρέπει να συμβάλουμε όλοι μας...

Αρχιπέλαγος Αιγαίου

Το Γυμνάσιο Ραχών κάνει θέατρο

«Η αυλή των θαυμάτων» του Ιάκωβου Καμπανέλλι πραγματεύεται τη ζωή φτωχών ανθρώπων σε μια μικρή αυλή της Αθήνας και συγκεκριμένα του Βύρωνα τη δεκαετία του '50. Το θέμα φαίνεται αναχρονιστικό, αλλά δεν είναι. Και αυτό γιατί μέσα από την καθημερινότητα απλών μεροκαματιάριδων προβάλλονται παγκόσμια και διαχρονικά προβλήματα, όπως αυτό της μετανάστευσης, του ανεκπλήρωτου έρωτα, της καταπίεσης των κοινωνικών συμβάσεων, καθώς και αξίες, όπως η αλληλεγγύη, η φιλία, η ανιδιοτέλεια.

Με την επιλογή, λοιπόν, αυτού του έργου θέλαμε να επιτύχουμε δύο στόχους. Κατ'αρχήν με απλό και βιωματικό τρόπο να δείξουμε στα παιδιά μέσα από τον παρελθόν άλυτα παγκόσμια ζητήματα και δεύτερον τον αγώνα του ανθρώπου να τα υπερκεράσει πολλές φορές αποτυγχάνοντας. Εδώ προβάλλεται το θέμα της επιείκειας, καθώς τα παιδιά προκειμένου να ανταποκριθούν στους ρόλους τους όφειλαν να αγαπήσουν και να αθώσουν τους τσακισμένους χαρακτήρες του έργου. Αυτό βέβαια ήταν το πιο δύσκολο εγχείρημα, μιας και στην εποχή των τηλεοπτικών σήριαλ, όπου οι πρωταγωνιστές, αν δεν είναι τέλειοι είναι απλά γελοίοι ο ρεαλισμός είναι σχεδόν αδύνατο να εκτιμηθεί.

Ωστόσο, μέσα από τις πρόβες, που όσο περνούσε ο καιρός πύκνωναν, κατορθώσαμε όλοι μαζί να αποκρυπτογραφήσουμε το έργο και να διαβάσουμε πίσω από τις λέξεις τα νοήματα. Έτσι είδαμε να σχηματοποιούνται οι χαρακτήρες, να παίρνουν τα πράγματα τη θέση τους, και τελικά να λύνεται το δικό μας δράμα.

Εκ των υστέρων δεν έχει νόημα να τονίσουμε το πόσο κουρασθήκαμε, γιατί τελικά δεν είναι αυτό που μένει. Δώσαμε στα παιδιά και στους εαυτούς μας την ευκαιρία να ξεπεράσουμε τα όρια τα οποία νομίζαμε ότι είχαμε και να λειτουργήσουμε σαν ομάδα. Και επειδή όπως λει και ο Σαβόπουλος «οι παρέες κάνουν ιστορία», η παρέα του Γυμνασίου Ραχών έγραψε τη δική της και τελικά ανταμείφθηκε τόσο παίρνοντας το 1ο βραβείο στη Χίο, όσο και περνώντας έναν απίστευτο χειμώνα σε ένα νησί που για μας δε μοιάζει πια να ανήκει στην παραμεθώριο.

Οι καθηγητές
Δόξας Θεόδωρος
Πούλου Ελένη
Τουτουνητή Αλεξία

Εμφανίστηκαν με τη σειρά οι μαθητές: Δήμητρα Ροζίνου, Τζουλιάν Χοντάι, Θανάσης Γιαννόπουλος, Λαμπρινή Τσαντίρη, Φωτεινή Καρίμαλη, Θεολογία Γαγλία, Κατερίνα Γαγλία, Γιώργος Κουτσός, Λεωνίδας Βρούλος, Δανάη Φίλιππα, Σταμάτης Βρούλος, Νίκολας Ρίσσε, Ειρήνη Μελή, Δημήτρης Κάρλας. Μπουζούκι έπαιξε ο Γιώργος Στρούπας.

Αγγελία:

Ζητούνται οικογένειες στην Ικαρία που επιθυμούν να φιλοξενήσουν νέους από την Αμερική (18- 20 ετών) για δέκα ημέρες, κατά την φθινοπωρινή περίοδο. Προσφέρεται μικρή αποζημίωση. Για περισσότερες πληροφορίες: τηλ. 22750-61141, e-mail: greek@ikariancentre.gr

Ανταπόκριση από την Ικαρία

του Γιώργου Βιτσάρα
gvitsaras@hol.gr

Τα πανηγύρια
αλλάζουν χέρια ...!

πρόληψη: η καλύτερη αντιμετώπιση των ναρκωτικών

Σεμινάρια ευαισθητοποίησης σχετικά με την πρόληψη της χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών πραγματοποιούνται από την επιστημονική ομάδα «Ο ΦΑΡΟΣ» στα οποία θα συμμετέχουν επίσης εκπρόσωποι φορέων του νησιού της Ικαρίας που σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με τους νέους ανθρώπους ή το πρόβλημα της ουσιοεξάρτησης.

Τα σεμινάρια θα ολοκληρωθούν σε τρεις φάσεις ξεκινώντας από το τριήμερο 30/6 και 1 & 2 Ιουλίου 2008 και συνεχίζοντας με άλλα δύο τριήμερα τα οποία θα προγραμματιστούν σε συνεργασία με την ομάδα ανθρώπων που θα σχηματιστεί.

Πρέπει ο καθένας μας να συμβάλει στην αντιμετώπιση του πολύπλοκου και ιδιαίτερου ανψυχιακού φαινομένου της χρήσης ουσιών. Όσοι επιθυμούν να συμμετέχουν στο σεμινάριο μπορούν να επικοινωνούν με το Κέντρο Πρόληψης στο τηλ: 22730 23443.

Τα παραπάνω είναι ειδήση αλλά και πρόσκληση – πρόκληση, διότι μας καλούν να μάθουμε, να ενημερωθούμε και κυρίως να αποβάλλουμε το ότι τα γνωρίζουμε όλα ή σχεδόν όλα... Ασχέτως ηλικίας και ασχέτως αν διαφωνούμε, πρέπει να συζητούμε με τους επιστήμονες, μεταξύ μας και τους εαυτούς μας. Και αυτό αφορά όλους, δηλαδή γονείς, δάσκαλους-καθηγητές, παππούδες-γιαγιάδες και κοινωνία.

Κατά τη διάρκεια του σεμιναρίου θα δοθεί η ευκαιρία για ενημέρωση σχετικά με τη φιλοσοφία, τις αρχές, τους σκοπούς και τις μεθόδους της πρόληψης, αλλά και για το φαινόμενο της εξάρτησης και τα αίτια της χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών. Επιπλέον, θα γίνει διαπραγμάτευση της σημασίας που έχει η επικοινωνία στην οικογένεια και το σχολείο, τα χαρακτηριστικά της εφηβικής ηλικίας και η εμπλοκή των νέων με τις ουσίες, ο ρόλος της τοπικής κοινωνίας στην πρόληψη κ.ά.

Ευκαιρία λοιπόν να αξιοποιήσουμε την εμπειρία μας, τις αγωνίες, τους προβληματισμούς σχετικά με τις εξαρτήσεις προκειμένου να αναλάβουμε πραγματικά ενεργό ρόλο στην πρόληψη. Δεν πρέπει να περιμένουμε την επιστημονική ομάδα του Φάρου ή κάποιους άλλους που ασχολούνται με τα θέματα αυτά για να ευαισθητοποιηθούμε και να αναλάβουμε δράση.

Χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια και κυρίως κάτι που μας είναι πολύ δύσκολο: να είμαστε μια κοινωνία ενωμένη, όχι μια κοινωνία «χωρισμένη». Μια κοινωνία με συλλογικούς στόχους... Αν δεν καταφέρουμε αυτό, τα ναρκωτικά (παντός είδους) θα εξαπλώνονται και εμείς θα παρακολουθούμε και δυστυχώς θα μετράμε τα θύματα τους...

Διαλογή σκουπιδιών: Να γίνει συνείδηση

Ο καθένας μας πια, από οποιαδήποτε θέση και να βρίσκεται πρέπει να βοηθήσει στο να γίνουν στην Ικαρία συνείδηση και πράξη τα εξής: διαλογή των σκουπιδιών από το σπίτι μας, ξεχωριστοί κάδοι σε συγκεκριμένες περιοχές των οικισμών μας, όπου θα πετάμε τα διαλεγμένα σκουπίδια μας για να συνειδητοποιήσουμε τους αδιαφορούντες. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να δώσουμε λύσεις για μερικά χρόνια στο πρόβλημα της διαχείρισης των σκουπιδιών μας.

Πολύ σύντομα θα μας ζητηθεί από τους δήμους η συμμετοχή μας σε ένα τέτοιο πρόγραμμα και πρέπει να είμαστε 100% έτοιμοι! Είναι στο χέρι μας να μην ξαναδούμε χωμάτερη στο νησί μας να καίει σκουπίδια, να μην ξαναδούμε σκουπίδια στις ακρογιαλιές και στις ρεματιές μας, είναι στο χέρι μας να γίνουμε ένα νησί πρότυπο για την Ελλάδα στην σωστή διαχείριση των απορριμμάτων (γιατί σε άλλες χώρες αυτά γίνονται από χρόνια). Είναι στο χέρι μας να γίνουμε νοικοκύρηδες στον τόπο μας.

Ο φυσικός μας πλούτος

Τις ιαματικές πηγές του Δήμου Αγίου Κηρύκου Ικαρίας επισκέφθηκαν ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Δήμων και Κοινοτήτων Ιαματικών Πηγών Ελλάδας και ταυτόχρονα Δήμαρχος Κιλκίς κύριος Δημήτρης Τερζίδης. Τον κ. Τερζίδα ακολούθησαν επίσης ο Αντιπρόεδρος του Συνδέσμου και Δήμαρχος Αριδαίας με μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής του Συνδέσμου καθώς και επιστήμονες της Ελληνικής Θερμαλιστικής Εταιρείας Α.Ε.

Η επίσκεψη πραγματοποιήθηκε στις 30 Μαΐου με 2 Ιουνίου και εντάσσεται σε ένα πρόγραμμα γνωριμίας της διοίκησης του Συνδέσμου με τις ιαματικές πηγές των μελών του. Αυτό που συζητήθηκε διεξοδικά και έχει σημασία για τον τόπο μας ήταν η συμμετοχή του Συνδέσμου σε πρόταση ερευνητικού έργου με τίτλο «Αειφορική ανάπτυξη και αξιοποίηση των ιαματικών φυσικών πόρων Ικαρίας μέσω γεωθερμικών εφαρμογών».

Η πρόταση υποβλήθηκε στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών στην «ανοιχτή πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για υποβολή προτάσεων ανεξαρτήτων έργων στοχευμένων στην ακαδημαϊκή έρευνα» στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ - Χρηματοδοτικός Μηχανισμός 2004-2009) σε συνεργασία με το Δήμο Αγ. Κηρύκου, το Εθνικό & Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, το Εθνικό Αστεροσκοπείο Αθηνών, το ISOR Ισλανδίας και το IFE Νορβηγίας. Η χρονική διάρκεια του έργου θα είναι 30 μήνες και θα είναι 100% χρηματοδοτούμενο από εθνικούς και κοινοτικούς πόρους. Σημειώνεται ότι κατά τη διάρκεια της παραμονής της στο νησί η αντιπροσωπεία επισκέφθηκε τα ανακαινισθέντα Λουτρά του Απόλλωνα, του Ασκληπιού και της Σπηλιάς.

Οι ιαματικές πηγές «Θερμό Λευκάδας» (3 χλμ δυτικά του Αγ. Κηρύκου) είναι κλωριονατριούχα νερά με μικρή ποσότητα ραδονίου που επιδρούν ευνοϊκά στη λειτουργική κατάσταση του καρδιαγγειακού συστήματος στους ασθενείς με νευροκυκλοφοριακή δυστονία υποτασικού τύπου και αρτηριακής υπέρτασης. Λόγω της σημαντικής συγκέντρωσης θειικών ανιόντων στα νερά της πηγής Λευκάδας, παρατηρείται θετική δράση στη θεραπεία των δερματικών παθήσεων.

Για την ιαματική πηγή του «Σπηλαίου», η οποία βρίσκεται στην περιοχή των Θέρμων και διαθέτει ατμόλουτρο, σάουνα και πισίνα με κλωριονατριούχο νερό και μικρή ποσότητα ραδονίου, αναφέρεται ότι χρησιμοποιείται για τη θεραπεία διαφόρων νόσων όπως επίσης για την υγιεινή, την πρόληψη και την σκληραγώγηση του οργανισμού.

Αξίζει τον κόπο και εμείς οι Ικαριώτες να γνωρίζουμε τις ιαματικές πηγές μας. Να ξεφύγουμε λίγο από την πεπαιωμένη άποψη ότι μόνο οι ηλικιωμένοι πρέπει να τις επισκέπτονται! Μπορεί από τις 5 Αυγούστου έως και 20 Σεπτεμβρίου να μην υπάρχει διαθεσιμότητα δωματίων στην περιοχή, ωστόσο οι πηγές είναι στη διάθεσή μας όλο τον υπόλοιπο χρόνο.

ΕΣΠΕΡΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Με θέμα την «**ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΙΚΑΡΙΑ**» πραγματοποιήθηκε στις 2 Ιουλίου στο αμφιθέατρο του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών, Εσπερίδα, που οργανώθηκε από το Σύλλογο Επιστημόνων Ικαρίας

Την πρόσκληση συνυπόγραψαν οι Σύλλογοι Ικαριών της Αθήνας και συγκεκριμένα: Ο Σύλλογος Ικαριών Επιστημόνων, η Πανικαριακή Αδελφότητα, το Φεστιβάλ Ικαρίας, ο Σύλλογος Νεολαίας Ικαρίας, ο Σύλλογος Ραχιωτών, ο Πανικάριος Σύλλογος «Άρτεμις Ταυροπόλος», ο Προοδευτικός Σύλλογος Βρακάδων, ο Σύλλογος «Η ΕΝΩΣΗ»,

ο Σύλλογος Χρυσοστομιτών, ο Σύλλογος «Η ΟΙΝΟΗ», ο Σύλλογος Ικαριωτών Περάματος, ο Σύλλογος «ΚΑΒΟ ΠΑΠΑΣ» και η Εταιρεία Ικαριακών Μελετών.

Σκοπός της εκδήλωσης, η οποία έγινε σε συνεργασία με τους ΟΤΑ Ικαρίας και την Νομαρχία Σάμου, ήταν η ενημέρωση και ευαισθητοποίηση των Ικαριών της Αθήνας αφ' ενός για την αναγκαιότητα και τα χαρακτηριστικά της Ολοκληρωμένης Διαχείρισης Απορριμμάτων (Ο.Δ.Α.) και αφ' ετέρου για το πού βρίσκεται και πού βαδίζει η διαχείριση των αποβλήτων στο νησί μας.

Μίλησαν ο Γιάννης Γαγλίας, Χημικός, Πρόεδρος Συλ. Ικαριών Επιστημόνων εκ μέρους των διοργανωτών, ο Νίκος Ξανάκης, Περιβαλλοντολόγος ΕΜΠ, με θέμα τη «Διαχείριση και τους Χώρους Διάθεσης Απορριμμάτων», η Αναστασία Αρφανάκου, Χημικός Μηχανικός (στέλεχος του Γραφείου Εναλλακτικής Διαχείρισης

του ΥΠΕΧΩΔΕ) με θέμα την «Εναλλακτική Διαχείριση Αποβλήτων», ο Δήμαρχος Ραχών Φανούρης Καρούτσος σαν Εκπρόσωπος των ΟΤΑ Ικαρίας, με θέμα τη «Διαχείριση Απορριμμάτων στην Ικαρία», ο Θωδωρής Μαυρογεώργης, Πολιτικός Μηχανικός, Μελετητής, με θέμα την «Ολοκληρωμένη Διαχείριση Αποβλήτων στην Ικαρία», η Άννα Καρκαζή εκ μέρους της Διαδημοτικής Επιχείρησης Καθαριότητας και προστασίας Περιβάλλοντος του Νομού Κεφαλλονιάς με θέμα τις «Εμπειρίες της Διαδημοτικής Επιχείρησης Κεφαλλονιάς στην Διαχείριση των Απορριμμάτων»

Στο τέλος της εκδήλωσης εκπρόσωποι του Συλλόγου Κοσοικιωτών διατύπωσαν την αντίθεσή τους στην προτεινόμενη θέση για χωροθέτηση του Χώρου Υγειονομικής Ταφής στη θέση «Τσαμαντά» της Κοσοικιάτικης πλαγιάς με επιχειρήματα τη γεινιάσή του με το χωριό και την ύπαρξη καλλιεργειών και αντ' αυτού πρότειναν τη θέση «Κελιά Β'».

Γιατί άραγε ακόμη συζητάμε;

του Βασίλη Θεοδώρου

Το πρόβλημα των σκουπιδιών είτε σαν χωματερή, είτε σαν Χ.Α.Δ.Α. (χώρος ανεξέλεγκτης διάθεσης απορριμμάτων), είτε σαν Χ.Υ.Τ.Α. (χώρος υγειονομικής ταφής απορριμμάτων), είτε τελευταία σαν Χ.Υ.Τ.Υ. (χώρος υγειονομικής ταφής υπολειμμάτων) απασχολούν το νησί εδώ και 20 χρόνια και ιδιαίτερα την τελευταία πενταετία. Πολλές συζητήσεις, συγκεντρώσεις, συνελεύσεις και ημερίδες πραγματοποιήθηκαν μέχρι την πρόσφατη εσπερίδα των Συλλόγων.

Παρόλα αυτά εξακολουθούν σήμερα να λειτουργούν ακόμη οι χωματερές - 4 επίσημα και πολλές άλλες μικρές διάσπαρτες στο νησί - και οι φονικές διοξίνες, παράγωγα της καύσης των σκουπιδιών, να δηλητηριάζουν τον τόπο και να φτάνουν στο πιάτο μας.

Είναι προφανές λοιπόν ότι κάτι πρέπει να γίνει, ότι δηλαδή πρέπει να κλείσουν οι χωματερές, να σταματήσει η καύση, να δημιουργηθεί ένας Χώρος Υγειονομικής Ταφής, να υπάρξει και να λειτουργήσει ένα Ολοκληρωμένο Σύστημα Διαχείρισης των απορριμμάτων.

Γιατί άραγε ακόμη συζητάμε; Είναι γεγονός ότι εκτός από την αδιαφορία του παράλυτου και ασύδοτου κρατικού μηχανισμού υπήρξαν και

λανθασμένες τοπικές επιλογές. Η λάθος επιλογή του Νομαρχιακού Συνδέσμου Διαχείρισης Απορριμμάτων ο οποίος πρότεινε αρχικά σαν θέση ΧΥΤΑ τα «Φαρσάκια», στην πλέον αναπτυσσόμενη τουριστική περιοχή του νησιού! Η Νομαρχία στη συνέχεια, η οποία παρότι ζήτησε τη γνώμη του Συλλόγου Επιστημόνων Ικαρίας στη συνέχεια την αγνόησε και υπέδειξε το «Πινάκι», προτιμώντας έτσι μια πιο εύκολη επιλογή, αυτή που κατά τη γνώμη της θα είχε το λιγότερο τοπικό κόστος. Οι Δήμοι από τη μεριά τους, ενώ συζητούσαν και αποδέχονταν γενικώς όλες τις θέσεις των μελετητών, δεν πρότειναν τελικά καμία.

Χάθηκε πολύς χρόνος και ο κόμπος έφτασε στο χτένι. Στο τέλος του 2008 οι χωματερές πρέπει να κλείσουν, αλλιώς θα πέσουν πρόστιμα στους Δήμους και το χειρότερο θα πνιγούμε στο σκουπίδι, υποθηκεύοντας για πάντα το μέλλον του νησιού.

Σήμερα φαίνεται ότι επί τέλους όλοι (Δήμοι και Σύλλογοι του νησιού), συμφωνούν στην αναγκαιότητα να βρεθεί άμεσα λύση και να χωροθετηθεί άμεσα ο Χώρος Υγειονομικής Ταφής.

Όμως σήμερα ούτε αυτό φτάνει! Πρέπει όλοι να δραστηριοποιηθούμε ώστε να λειτουργήσει η ανακύκλωση, γιατί αυτό είναι το πραγματικό στοίχημα για την Ικαρία. Ας μην κρυφτούμε πίσω από υπαρκτές δυσκολίες και διλήματα. Οι δυσκολίες με τα Συστήματα (Εταιρείες) Εναλλακτικής Διαχείρισης μπορεί να υπάρχουν αλλά μπορούμε μόνοι μας να κάνουμε πολλά και πρώτα-πρώτα να ευαισθητοποιήσουμε τους πολίτες της Ικαρίας.

Στη Ζάκυνθο ο Δήμος Αρκαδίων μαζί με την Οικολογική Εταιρεία Ανακύκλωσης ξεκίνησε το πρόγραμμα «Πόρτα – Πόρτα» με σκοπό την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση κάθε νοικοκυριού για τον τρόπο συμμετοχής τους στην ανακύκλωση και ιδιαίτερα στην οικιακή κομποστοποίηση. Στη Σκιάθο ο Δήμος με στόχο την κατάργηση της πλαστικής σακούλας αποφάσισε, σε συνεργασία με τα Δημοτικά Σχολεία και τους υπεύθυνους των super market και των εμπορικών καταστημάτων, να μοιράσει σε σχετική εκδήλωση πάνινες - ανακυκλώσιμες σακούλες.

Με άλλα λόγια πέρα από τις δεσμεύσεις και τις ανακοινώσεις πρέπει να προχωρήσουμε (Δήμοι και Σύλλογοι) στην πράξη με μικρά αλλά αποφασιστικά βήματα.

nikaria.gr

του Γιάννη Πάστη – Γλαρού
mrpc@pramnoshosting.gr

Το έχουμε πει πολλές φορές και φαίνεται πια στην πράξη: Το διαδίκτυο είναι ένας νέος υπέροχος τρόπος για να επικοινωνούμε και να ερχόμαστε κοντά! Μια από τις ιστοσελίδες που μας αρέσει πολύ και την βρίσκουμε ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα και χρήσιμη, καθώς εξελίσσεται σε έναν κεντρικό πανικάριο τόπο, είναι το www.nikaria.gr. Και μας αρέσει για δύο λόγους: 1ον γιατί οι άνθρωποι που το φροντίζουν, δημιουργούν και προσφέρουν με τον δικό τους τρόπο και τα δικά τους μέσα, είναι χειροποίητο δηλαδή, όπως αυτά που κάνουμε κι εμείς και 2ον γιατί μιλάμε για νέα παιδιά! Ζητήσαμε λοιπόν από τους δημιουργούς του [nikaria.gr](http://www.nikaria.gr), να μας αποστηθούν...

Το [nikaria.gr](http://www.nikaria.gr) είναι μια προσπάθεια από κατοίκους του νησιού για τη δημιουργία ενός πλήρους οδηγού σχετικά με την Ικαρία. Αποτελεί την συνένωση των [Pramnos.net](http://www.pramnos.net) (σε ό,τι αφορούσε την Ικαρία) και <http://clubs.pathfinder.gr/ikaria> της Λαμπρινής Ατσιδάφτη (Ροκαχοντάς).

Πιστεύουμε ότι η παρουσίαση του νησιού μας δεν μπορεί να γίνει στις λίγες παραγράφους ενός τουριστικού οδηγού, αλλά απαιτεί εκτενή και συνεχόμενη έρευνα. Είναι ένας τόπος που πρέπει να τον «ανακαλύψεις». Γι' αυτό δημιουργήσαμε μια τεχνολογική υποδομή, η οποία μας επιτρέπει να προσθέτουμε διαρκώς υλικό, ενώ αρχίσαμε να δουλεύουμε σαν ομάδα, ώστε να προσφέρουμε μια πλήρη και έγκυρη εικόνα του νησιού. Φυσικά η προσπάθειά μας δεν σταματάει, αλλά διαρκώς προσθέτουμε νέο υλικό.

Προσπαθούμε να κρατάμε την κεντρική σελίδα ενημερωμένη με τελευταία νέα από το νησί, που αφορούν τόσο τους κατοίκους του, όσο και τους Ικαριώτες που έχουν ξενιτευτεί.

Και βέβαια όσο μπορούμε προβάλλουμε προσπάθειες και πρωτοβουλίες βελτίωσης του νησιού μας και του τρόπου ζωής των κατοίκων του. Γι' αυτό έχουμε αρχίσει και φιλοξενούμε τα έντυπα πολλών συλλόγων και φορέων του νησιού σε ηλεκτρονική μορφή και γενικά θέλουμε να δώσουμε ένα βήμα παραπάνω για όλες τις απόψεις που αφορούν τον τόπο μας.

Στη συνέχεια της πορείας μας ελπίζουμε σε περισσότερες συνεργασίες με κόσμο που γνωρίζει καλά το νησί, ώστε να εμπλουτίσουμε την ιστοσελίδα με περισσότερο υλικό.

Είμαστε ανοικτοί σε κάθε σχόλιο, διόρθωση, παρατήρηση και ιδέα που μπορεί να έχουν οι αναγνώστες του περιοδικού σας.

Το υβριδικό ενεργειακό έργο της Ικαρίας στο στάδιο κατασκευής

Με μεγάλη ικανοποίηση γνωρίζουμε στους συμπατριώτες μας ότι επιτέλους το πρωτοποριακό και αναπτυξιακό αυτό έργο αρχίζει να κατασκευάζεται εντός του Ιουνίου του 2008 από την ανάδοχο Εταιρεία ENET A.E.

Η επιτυχής αυτή κατάληξη ήταν αποτέλεσμα των επίπονων προσπαθειών που άρχισαν από το έτος 2000 τόσο από τους υπογράφοντες όσο και από άλλους Ικάριους Επιστήμονες, Ικάριους Πολιτικούς, εκπρόσωπους της Τοπικής και Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και Συλλόγων του Δήμου Ραχών, οι οποίοι συνέβαλαν ουσιαστικά στην προώθηση του Έργου.

Η διακήρυξη του έργου έγινε στις αρχές του 2006 και η αποσφράγιση των οικονομικών προσφορών την 27/12/06. Στην συνέχεια το Δ.Σ. της Δ.Ε.Η. Α.Ε. με την απόφασή του υπ' αριθμ 184/31.07.2007 ανέθεσε το έργο στην Εταιρεία ENET A.E.

Η σχετική σύμβαση ύψους περίπου 18 εκατ. €, ύστερα από τον έλεγχο της νομιμότητάς της από το Ελεγκτικό Συνέδριο, υπεγράφη στις 29/02/08. Το έργο επιχορηγείται επίσης με 3,5 εκατ. € από το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Ανταγωνιστικότητα» (ΕΠΑΝ) του Γ' ΚΠΣ.

Όπως σας είναι γνωστό, το εν λόγω έργο είναι Υβριδικό γιατί συνδυάζει δύο Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας την «Αιολική» και την «Υδροηλεκτρική», είναι Πιλοτικό νέας τεχνολογίας και αναπτυξιακό.

Είναι το πρώτο στο είδος του στην Ελλάδα και από τα πρώτα στην Ευρώπη και θα παράγει καθαρή (οικολογική) ενέργεια που θα επιλύσει αξιόπιστα (χωρίς διακοπές και πτώσεις τάσεως) τις ενεργειακές ανάγκες της Ικαρίας για τις επόμενες δεκαετίες. Η τεχνολογία που θα αποκτηθεί από το έργο αυτό θα μπορεί να εφαρμοσθεί και σε άλλα Ελληνικά Νησιά που έχουν ανάλογες προϋποθέσεις.

Το έργο αποτελείται από δύο δεξαμενές αποταμίευσης νερού χωρητικότητας 80.000 m³ εκάστη που θα κατασκευασθούν στην περιοχή της Προεσπέρας και Κάτω Προεσπέρας, δύο μικρούς υδροηλεκτρικούς σταθμούς παραγωγής ενέργειας με υδροτροβίλους (συνολικής ισχύος 2 X 1,55 MW + 1 MW = 4,1 MW), αντλιοστάσιο ισχύος 2 MW για την ανύψωση του νερού από την κάτω στην επάνω δεξαμενή, υπόγειους αγωγούς προσαγωγής και κατάθλιψης του νερού μήκους 5,5 km, καθώς και ένα Αιολικό Πάρκο με τρεις Ανεμογεννήτριες τύπου ENERCON συνολικής ισχύος 3 X 900 KW = 2,7 MW, που θα εγκατασταθεί στην περιοχή της «Στραβοκουνούρας» του Δήμου Ραχών.

Επομένως η συνολική διαθέσιμη ισχύς κατά τους χειμερινούς μήνες, (Νοέμβριος-Μάρτιος), όπου υπάρχει περίσσεια νερού από την υπερχειλίση του φράγματος Πεζίου ανάλογα και με τις επίσης βροχοπτώσεις, θα είναι 4,1 MW + 2,7 MW = 6,8 MW, η οποία θα υπερκαλύπτει τις ανάγκες της Ικαρίας. Έτσι ο Σταθμός παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας που βρίσκεται στον Άγιο Κήρυκο και καταναλώνει πετρέλαιο (μαζούτ) υψηλού θείου θα τίθεται σχεδόν σε ψυχρή εφεδρεία. Αυτό σημαίνει αφ' ενός μεν μεγάλο περιβαλλοντικό όφελος για την περιοχή λόγω μη εκπομπής βλαπτικών καυσαερίων (CO₂, SO₂, οξείδια αζώτου) και αφ' ετέρου δε μεγάλο οικονομικό όφελος λόγω μη χρήσης πετρελαίου, η τιμή του οποίου έχει εκτιναχθεί στα ύψη με απρόβλεπτες μελλοντικές συνέπειες.

Τους υπόλοιπους μήνες (Απρίλιος-Οκτώβριος) όπου το νερό του φράγματος θα διατίθεται αποκλειστικά για ύδρευση και άρδευση της περιοχής, το νερό που βρίσκεται στην δεξαμενή της Κάτω Προεσπέρας, μετά τις μεταμεσονύκτιες ώρες όπου η ζήτηση ισχύος είναι χαμηλή, θα μεταφέρεται ανυψούμενο στην πάνω δεξαμενή με την λειτουργία του αντλιοστασίου, το οποίο θα χρησιμοποιεί την περίσσεια της ενέργειας του Αιολικού Πάρκου. Έτσι κατά τις ώρες αιχμής θα παράγεται ενέργεια μέσω των υδροτροβίλων με την πτώση του νερού στην κάτω δεξαμενή (αναστρέψιμη λειτουργία). Το έργο αυτό παρουσιάζει σημαντική πρωτοτυπία, διότι όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, παρέχεται η δυνατότητα αποθήκευσης της υδραυλικής ενέργειας στην πάνω δεξαμενή κατά τις ώρες χαμηλής ζήτησης και η απόδοση αυτής κατά τις ώρες υψηλής ζήτησης και έτσι επιτυγχάνεται αυξημένη συμμετοχή των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στο σύστημα σε ποσοστό 60% έως 70% την παραπάνω περίοδο.

Επίσης ένα επί πλέον σοβαρό όφελος για το Νησί είναι ότι εξαιτίας της παραγόμενης επί πλέον ισχύος (6,8 MW) έχει μελετηθεί και θα κατασκευασθεί σύντομα από την ΔΕΗ Α.Ε., η τροποποίηση και αναβάθμιση του αυτόνομου ηλεκτρικού δικτύου της Ικαρίας που τώρα είναι ασθενές, με εγκατάσταση νέας γραμμής μέσης τάσης (20 KV) μήκους περίπου 43 km, καθώς και η εγκατάσταση καλωδίου οπτικών ινών μήκους περίπου 50 km για την σύνδεση όλων των πηγών παραγωγής ενέργειας τον

Νησιού με το κέντρο Ελέγχου και Κατανομής φορτίου (ΚΕ & ΚΦ) που θα εγκατασταθεί στον τοπικό σταθμό παραγωγής Αγίου Κηρύκου, ο οποίος θα αναβαθμισθεί. Έτσι μέσω του Κέντρου Ελέγχου και Κατανομής Φορτίου και με χρήση πρωτοποριακού λογισμικού συστήματος, θα παρακολουθούνται και θα συντονίζονται όλες οι πηγές ενέργειας του Νησιού (υδροηλεκτρικοί σταθμοί, αιολικά πάρκα, πετρελαϊκός σταθμός) ώστε με τους κατάλληλους χειρισμούς να επιτυγχάνεται η βέλτιστη απόδοσή τους, δηλαδή η μεγιστοποίηση της εκμετάλλευσης των υδροηλεκτρικών σταθμών και αιολικών πάρκων και η ελαχιστοποίηση της εκμετάλλευσης του πετρελαϊκού σταθμού. Το συνολικό κόστος για την αναβάθμιση του δικτύου είναι περίπου 3 εκατ. €. Το ποσό αυτό επιδοτείται από το μέτρο 6.5 του ΕΠΑΝ σε ποσοστό έως 50%.

Μετά τα παραπάνω αναφερόμενα, είναι αυτονόητο ότι το πρωτοποριακό και αναπτυξιακό αυτό έργο, μόνο σημαντικά οφέλη θα προσφέρει στην Ικαρία και τους κατοίκους της και είμαστε βέβαιοι ότι οι εκπρόσωποι της Τοπικής και Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης αλλά και το σύνολο των κατοίκων του Νησιού θα στηρίξουν την υλοποίησή του. Επίσης αναμένουμε από την ανάδοχο εταιρεία ENET A.E., να καταβάλει την μέγιστη τεχνική και επιστημονική προσπάθεια, ώστε να κατασκευασθεί ένα έργο αποδοτικό και λειτουργικό, προς όφελος τόσο της Ικαρίας, όσο και του κύρους της εταιρείας που θα το κατασκευάσει.

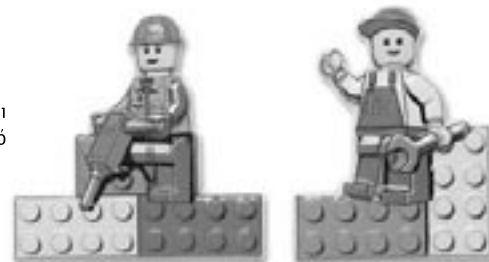
Αθήνα, Μάιος 2008

Δρ. Γεώργιος Μαλαχιάς
Μηχανολόγος – Ηλεκτρολόγος Ε.Μ.Π.
Καθηγητής Σ.Ν.Δ.
Τεχνικός Σύμβουλος Δήμου Ραχών

Ανδρέας Καρούτσος
Χημικός-Μηχανικός Ε.Μ.Π.
Πρώην Τομεάρχης Επιθεώρησης
& παραλαβής υλικών & εξοπλισμού
της Δ.Ε.Η.

στη ράχη... του Δήμου Ραχών

στη στήλη αυτή φιλοξενούμε ειδήσεις για τις εξελίξεις και τα έργα που συμβαίνουν στο Δήμο Ραχών, ύστερα από επικοινωνία μας μαζί του.

Έργα

Η κατανομή του προγράμματος «Θησέας» για το υπόλοιπο χρήσεως μέχρι τέλους του 2009, διαμορφώθηκε από την Δημοτική Αρχή ως εξής:

Δρόμος Σελάδι - Λαγκάδα

400.000 ευρώ

Δρόμος Γεμέλια – Προϋσπέρα

300.000 ευρώ

Δρόμος Άγιος Πολύκαρπος – Πέντε Δρόμοι

100.000 ευρώ

Δρόμος εσωτερική παράκαμψη Χριστού

200.000 ευρώ

Αποχέτευση Χριστού (συντήρηση και επέκταση)

100.000 ευρώ

Αποχέτευση Αγίου Δημητρίου

100.000 ευρώ

Παιδότοποι Ραχών & Καρκιναγρίου

100.000 ευρώ

Περίφραξη υδρο-ταμιευτήρα Πεζιού

50.000 ευρώ

Αγορά μικρού απορριματοφόρου

80.000 ευρώ

Εκπόνηση μελετών

108.000 ευρώ

Ανακύκλωση τώρα

- Δρομολογήθηκε πλέον από το Δήμο Ραχών και τον Σύνδεσμο ΟΤΑ Ικαρίας η δημοπρασία αγοράς εξοπλισμού και κατασκευής στεγαστρών για τη δημιουργία δικτύου ανακύκλωσης, εξέλιξη που σημαίνει ότι σύντομα οι πολίτες της Ικαρίας θα κληθούν να συμβάλλουν στην επιτυχία αυτού του προγράμματος.
- Συγκεκριμένα σε ότι αφορά το Δήμο Ραχών έχουν ήδη υπογραφεί συμβάσεις με πιστοποιημένα συστήματα ανακύκλωσης αποβλήτων για:
 - την ανακύκλωση μικρών μπαταριών όπου υπάρχουν μικροί κάδοι σε όλους τους οικισμούς, μαγαζιά, δημόσιες υπηρεσίες, σχολεία
 - την ανακύκλωση μικρών ηλεκτρικών συσκευών: ηλεκτρικά σίδερα, μίξερ, σεσουάρ, κινητά τηλέφωνα, κ.λπ. είναι τοποθετημένοι κάδοι σε όλους τους οικισμούς. Προσοχή μη ρίχνεται απορρίμματα στους πράσινους κάδους.
 - την ανακύκλωση ελαστικών, λαδιών, μπαταριών αυτοκινήτων που τα συνεργεία αυτοκινήτων συλλέγουν
- Για το άμεσο μέλλον και σχετικά με τα υπόλοιπα ανακυκλώσιμα υλικά, προβλέπεται ότι στους μπλε κάδους που θα τοποθετηθούν σύντομα στους οικισμούς θα γίνεται συλλογή του χαρτιού, ενώ στους κίτρινους θα γίνεται η συλλογή μετάλλων, γυαλιού και πλαστικών. Η συχνότητα συλλογής θα είναι μια φορά την εβδομάδα για τη χειμερινή περίοδο και θα αυξάνεται το καλοκαίρι. Τη συλλογή των υλικών θα ακολουθεί η διαλογή σε κέντρα - στέγαστρα που έχουν ήδη επιλεγεί (ένα για κάθε δήμο), η συμπίεση και δεματοποίηση τους για να μεταφέρονται με φορτηγά στους πιστοποιημένους ανακυκλωτές στην Αθήνα.
- Ανάλογος σχεδιασμός υπάρχει και για τα απόβλητα ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού. Σύντομα θα τοποθετηθούν ειδικοί κάδοι.

Υγεία

- Σχεδόν κάθε σαββατοκύριακο εξετάζουν στο Ιατρείο του δήμου Ραχών γιατροί διάφορων ειδικοτήτων (ενδοκρινολόγος, παιδίατρος, πνευμονολόγος και καρδιολόγος). Πρόκειται για πρόγραμμα που πραγματοποιείται μέσω του «Βοήθεια στο σπίτι» το οποίο διαχειρίζεται η Αναπτυξιακή Εταιρεία Ικαρίας.
- Ο γιατρός κάθε ειδικότητας εξετάζει το λιγότερο μια φορά το μήνα (το χειμώνα τουλάχιστον). Για ενημέρωση σχετικά με το πρόγραμμα και για ραντεβού οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να καλούν στο τηλέφωνο του Δήμου Ραχών.

Κτηνοτροφία

- Ενημερώθηκαν εγγράφως όλοι οι κτηνοτρόφοι να επιτηρούν επαρκώς τα ζώα τους ώστε να μην εισέρχονται στις απαγορευμένες και προστατευμένες περιοχές και στα αγροκτήματα των γεωργών.
- Σε ό,τι αφορά τις απαγορευμένες για βόσκηση δημοτικές περιοχές, ο Δήμος θα καταφεύγει στη δικαιοσύνη για τους κτηνοτρόφους που δεν σέβονται τις σχετικές απαγορευτικές διατάξεις.

Ύδρευση - άρδευση

- Απένταξη από το έργο υδροταμιευτήρας στη θέση «ΟΤΕΣ» από το πρόγραμμα «Θησέας» λόγω μεγάλου προϋπολογισμού του (1.100.000 ευρώ μαζί με τον αγωγό διανομής). Το έργο θα προωθηθεί για ένταξη στο «Πρόγραμμα Εγγείων Βελτιώσεων» του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων καθώς συγκεντρώνει όλες τις προϋποθέσεις ως προς το χαρακτήρα του και ως προς τον προϋπολογισμό.

παρακαλώ περιμένετε ...

Αλεπάλληλες κλήσεις και επισκέψεις του "Κάβο Πάπα" στον υφυπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας & Νησιωτικής Πολιτικής, κ. Καμμένο, για την χρηματοδότηση της επισκευής (ύψους 10.000 ευρώ) του Αγροτικού Ιατρείου στο Καρκινάγρι. Και όλα αυτά, ύστερα από την υπόσχεση του για άμεση ικανοποίηση του αιτήματός μας. Έχουν περάσει τόσοι μήνες και ακόμα αναμένουμε ...

Στα περσινά Λαγκάδια, ο δήμαρχος Ραχών κ. Καρούτσος, στον χαιρετισμό του και δικαιολογώντας γιατί δεν χρηματοδοτήθηκαν (ούτε) πέρσι τα Λαγκάδια, υποσχέθηκε, πέρα από τις πολιτιστικές εκδηλώσεις του Συλλόγου μας, γενική ενίσχυση ύψους 5.000 ευρώ. Για ποιο έτος; Αναμένουμε ...

Ο Δήμος Ραχών δεσμεύθηκε να αναλάβει εκπόνηση τοπογραφικών για τον χώρο της Λαγκάδας και για το αναπαλαιωμένο σχολείο (- μουσείο) του Αμάλου... από τον προηγούμενο χειμώνα! Ελπίζουμε να μην περάσουν τόσα χρόνια, ώστε να χρειαστεί να ξανα - αναπαλαιώσουμε το σχολείο. Αναμένουμε ...

σφάλμα σύνδεσης

Πολλές υποσχέσεις και άλλες τόσες διαβεβαιώσεις στον "Κάβο Πάπα" από τον υφυπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας κ. Καμμένο και τον εφοπλιστή κ. Γιώργο Σπανό για ένταξη του Καρκιναγρίου στο θερινό δρομολόγιο του Corsica III. ΔΕΝ αναμένουμε ... (για)!

Συρτικό:
τσουλήθρα.
Μπαρκαδόουρος:
ρημάδι.
Πηγαδάκι:
άβατο.
Σειρά έχουν οι
Αλυκές!

Το περίεργο «δημοψήφισμα» του 2012

του Σήφη Στενού*

Τον τελευταίο καιρό άρχισαν να ακούγονται περίεργες φωνές στην Ικαρία. Το προβαλλόμενο «αίτημα» είναι η διενέργεια ... δημοψηφίσματος το 2012 (υποθέτουμε) για την ανεξαρτησία του νησιού. Το επιχείρημα για κάτι τέτοιο είναι ότι συμπληρώνονται τότε εκατό χρόνια από την ικαριακή επανάσταση του 1912 και, κατά τους διακινητές της μεγαλεπίβολης τσιαούπης ιδέας, η ένωση με την Ελλάδα έχει διακανονιστεί μόνο για 100 χρόνια, άρα ο καιρός ήγγικεν.

Οι πρόσφατες αυτές κινήσεις μπορεί να φαίνονται επιεικώς αστειές. Αν ενταχθούν όμως στην προϊστορία τους και, κυρίως, στο ευρύτερο σύνολο ανάλογων υποκινούμενων φαινομένων, αποκτούν άλλη, ενδεχομένως πολύ σοβαρή διάσταση.

Η πρώτη ανοικτή εκδήλωση εμφανίστηκε στα 1993, με αφορμή την τραγική πυρκαγιά στον Άγιο Κήρυκο. Κάποιοι, εν μέσω της γενικής συγκίνησης κυκλοφόρησαν κείμενο για υπογραφές, όπου προτεινόταν ... απόσχιση της Ικαρίας από την Ελλάδα και απ' ευθείας ενσωμάτωση στην Ευρωπαϊκή Ένωση (!!!). Επόμενο, πανηγυριώτικο τώρα, βήμα έγινε τον δεκαπενταύγουστο του 2007, στη Λαγκάδα, από ευάριθμη ομάδα γόνων μεσοαστικών οικογενειών (ευεπίφορων, έτσι, σε «επαναστατικές δράσεις» ...), με αναπέταση της σημαίας της «Ικαριακής πολιτείας», κινηματογραφήσεις, κ.λ.π. Και έπεται, προσεχώς η συνέχεια, με όμι εμφανές το επίκεντρο των διεργασιών.

Δεν είναι ικαριακό το φαινόμενο. Θυμίζουμε τη δημόσια εκδήλωση προτροπής, στις 23-24 Οκτωβρίου 1974, από την εφημερίδα «Κήρυξ των Χανίων» της γνωστής οικογένειας με τις πολλές διασυνδέσεις, για αυτονομία της Κρήτης (!) («- τι σχέση έχουν οι υπερήφανοι Κρητικοί με τους Βάρβαρους Έλληνες ...;», έγραφε), πρόσφατα τουριστικά φυλλάδια, όπου η Κρήτη εμφανίζεται ως ανεξάρτητη χώρα) και την απειλή των φουντοστεφών Ζωνιανών για δημοψήφισμα (και 'κει!) το 2012, με ανάλογα γεγονότα και κινήσεις σε Λέσβο, Ρόδο, Επάννησα.

Δεν είναι, επίσης, ελληνικό το φαινόμενο. Αντιγράφουμε από τη σελίδα του Τριάντη στην «Ελευθεροτυπία» της 30ης/05/08: «Το θαύμα της μετατροπής του σερβικού Κοσόβου σε αλβανικό - λέει η Αμερικανίδα δημοσιογράφος και συγγραφέας Νταϊάνα Τζούστοου - ήταν αποτέλεσμα μακροχρόνιας προετοιμασίας κέντρων, στα οποία συνεργάστηκαν κυβερνήσεις, στρατιωτικοί, πολιτικοί, σχεδιαστές και δημοσιογράφοι», δηλαδή, διευκρινίζουμε εμείς, ΗΠΑ, Αγγλία, Ισραήλ κ.λ.π. και τα απανταχού όργανά τους. Το ίδιο ακριβώς άρχισε να αποκαλύπτεται ήδη ότι ισχύει με τα κατορθώματα των αμερικανοστραφών των Σκοπίων. Και κατά σατανική ... σύμπτωση, παντού όπου οι παραπάνω βυσοδομούν, προϋπάρχουν ή έπονται τα πετρέλαια και τα ναρκωτικά, με τους αναπόφευκτους συνεργούς και για τα καθ' ημάς...

Δε θα 'πρεπε, παρ' όλ' αυτά, να υπάρχει υπερβολική ανησυχία. Τα σενάρια τους σπάνια πραγματώνονται, κι αν, παρ' ελπίδα, αρχίσουν να υλοποιούνται, μεταγυρίζουν πλέον σε μπούμερανγκ. 60 χρόνια επιδιώκουν οι ΗΠΑ την ομοσπονδία Ελλάδας - Τουρκίας και δεν το κατόρθωσαν ούτε με τον αλήστου μνήμης Παπαδόπουλο, πόσω μάλλον με τους διαδόχους του, ποικίλων χρωμάτων. Το ίδιο δεν προχωρεί η ιδέα της συναυτονόμησης Ανατολικού Αιγαίου και Δυτικής Μικράς Ασίας (όπου εντάσσουν κι εμάς!). Δε φαίνεται, ευτυχώς, να ευοδούται και το «Παμμακεδονικό» προτεκτοράτο, παρά την έντεχνη εμπλοκή των έντονων εσωτερικών παραγόντων. Ας προσέχουμε, όμως, σημειώνοντας ιδιαίτερα από ποιους συγκεκριμένους θα εκπορεύονται τα «επαναστατικά σαλπίσματα» και ποιοι θα επικαλούνται, ειρωνικά τάχα, τις «θεωρίες συνωμοσιών», όπου συνήθως οι ίδιοι συμμετέχουν. Και η αντιμετώπιση τους ας είναι συγκαταβατικού μειδιάματος, όσο είναι δυνατό, ώστε να μη μπορεί να καρποφορήσει το «divide et impera» των «δυνατών».

Και για την Ιστορία, ας προσθέσουμε, με την ελπίδα να μη χρειασθεί να επανέλθουμε: Η ικαριακή επανάσταση της 17ης Ιουλίου 1912 επισπεύσθηκε, με το «θαρσείν χρη» του Ελευθερίου Βενιζέλου στον Ιωάννη Μαλαχία, λόγω της απειλούμενης επέκτασης στην Ικαρία της ιταλικής κατοχής των Δωδεκανήσων, το 1912. Οι Βαλκανικοί πόλεμοι δεν είχαν αρχίσει ακόμη κι έτσι, για διπλωματικούς λόγους και με την προτροπή της Ελληνικής Κυβέρνησης, καθυστέρησε η διακήρυξη της Ένωσης, παρά τις αγωνιώδεις εκκλήσεις των τότε Ικαρίων. Προκρίθηκε έτσι, η προσωρινή λύση της «Ικαριακής Πολιτείας», μέχρι το Νοέμβριο του 1912, οπότε με την έλευση του αντιτορπιλικού «Θύελλα» στον Εύδηλο και Άγιο Κήρυκο γιορτάστηκε η ένωση με την Ελλάδα, που επιβεβαιώθηκε με την Διακοίνωση των Μεγάλων Δυνάμεων της 31ης - 1 - 1914 (13η - 2ου με το νέο ημερολόγιο) και τη μεταγενέστερη (1923) συνθήκη της Λοζάννης. Πουθενά, φυσικά, στα σχετικά κείμενα και συνθήκες δεν υπάρχει όρος ή πρόβλεψη για ... δημοψήφισμα μετά από 100 έτη!

*Ο κ. Σήφης Στενός κατάγεται από τον Χριστό Ραχών και είναι φιλόλογος, νομικός και μέλος της εκτελεστικής επιτροπής του Α.Σ.Κ.Ε.

... στο Τραπάλου

Ρεπορτάζ: εφημερίδα Κάβο Πάπας

Στο Τραπάλου μπορείς να φτάσεις με τρεις τρόπους. Ο πρώτος από το Καρκινάγρι με αυτοκίνητο, με τα πόδια ή/και με ποδήλατο, ο δεύτερος από τον Άγιο Ισίδωρο περπατώντας το απότομο μονοπάτι και τέλος από τη θάλασσα με βάρκα. Κάθε διαδρομή έχει τη δικιά της ομορφιά, όλες όμως είναι γοητευτικές.

Γοητευτικό είναι και το μικρό παραθαλάσσιο χωριό, που βρίσκεται μέσα στα όρια της προστατευόμενης περιοχής Natura, στην αγκαλιά ενός μικρού κόλπου με το ακρωτήριο, τη «Μουγκρέ», να ορίζει την είσοδό του. Αποτελείται από λίγα σπίτια, περιτριγυρισμένα με τους κήπους τους και το ένα και μοναδικό εκκλησάκι του Αγίου Νικολάου, που ελάχιστα διακρίνεται χωμένο μέσα στα πεύκα. Κάτω από τον πευκώνα βρίσκεται μια ιδιόμορφη παραλία με μικρά, μεγάλα και... πολύ μεγάλα βότσαλα, που αλέθει ασταμάτητα η θάλασσα. Επάνω από το μόλο βρίσκεται ο καφενές-μαγέρικο της κυρα-Καλλιόπης. Από εδώ, το μοναδικό μαγαζί του χωριού, περνάνε όλοι ντόπιοι και ξένοι.

Όταν σταθείς στην παραλία και κοιτάξεις προς τη μεριά του βουνού αντικρίζεις με δέος τις απότομες πλαγιές και την κορυφή της «Προβατοκεφάλας» να ορθώνεται στα 1011 μέτρα πάνω από το χωριό. Σε μικρή απόσταση από τη θάλασσα ξεκινά η χαράδρα του «Σαρακηνικού» και λίγο πριν την αρχή της χαράδρας βρίσκεται ο παλιός οικισμός του Τραπάλου.

Ο τόπος έχει μια άγρια ομορφιά αλλά και μια γαλήνη ταυτόχρονα, με το φως του ήλιου να αλλάζει, στη διάρκεια της μέρας, τα χρώματα στα γύρω βουνά και με τον ήχο από τα βότσαλα της παραλίας να ακούγεται άλλοτε σαν νανούρισμα και άλλοτε να συναγωνίζεται σε ένταση το θόρυβο του αέρα και των κυμάτων. Όπως κάθε χωριό στην Ικαριά, έχει και το Τραπάλου το Πανηγύρι του. Στην αρχή του καλοκαιριού, την Κυριακή των Αγίων Πάντων, οι Τραπαλιώτες σας περιμένουν!

Δεν είναι πολλά τα χρόνια που πέρασαν από τότε που για να πας στο Τραπάλου έπρεπε να πάρεις βάρκα ή αλλιώς να περπατήσεις το μονοπάτι. Οι λιγοστοί κάτοικοί του πάλεψαν και κατάφεραν το μονοπάτι να γίνει δρόμος. Πρωτεργάτης στην προσπάθεια να συγκεντρωθούν τα χρήματα που χρειαζόνταν, ο Θανάσης Φραδέλος (Σούλης). Κανείς δε θα ξεχάσει τα πανηγύρια που οργάνωνε στην αυλή του παλιού καφενείου του πατέρα του με τα λαχταριστά ψάρια που ψάρευε μόνος του.

Τελευταία, με ενέργειες της Νομαρχίας, ο δρόμος ξεπέρασε του Τραπάλου και κοντεύει να ενωθεί με το Μαγγανίτη. Ακολούθησε η κατασκευή της δεξαμενής και η σύνδεσή της με το νερό στο Σαρακάνικο, η τσιμεντόστρωση τμήματος του δρόμου, η επισκευή και επέκταση του μόλου που είχε εν τω μεταξύ καταστραφεί. Σε όλα τα έργα συμμετείχαν οι κάτοικοι του χωριού με προσωπική εργασία και οικονομική ενίσχυση. Αξίζει να σημειώσουμε πως, κυρίως την δεκαετία του '80, ο σύλλογος "Κάβο Πάπας" στήριξε ηθικά και υλικά τις προσπάθειες των κατοίκων για ένα καλύτερο χωριό.

Σήμερα το Τραπάλου έχει ρεύμα, αλλά δεν έχει λάμπες στους δρόμους. Έχει νερό αλλά με άθλιο δίκτυο και σάπιες σωλήνες. Έχει μόλο, αλλά η προσέγγιση του καΐκιού της γραμμής είναι αρκετές φορές αδύνατη, αφού το έργο έμεινε ατέλειωτο. Είναι ξέφραγο αμπέλι για τα ελεύθερα κατσίκια, ενώ μέχρι τη μεγάλη φωτιά είχε φραγμό που προστάτευε τα αμπέλια και τους κήπους. Δεν έχει κάδους σκουπιδιών, δεν έχει δίκτυο αποχέτευσης αλλά κάθε χρόνο οι επισκέπτες πληθαίνουν.

Εδώ και δέκα χρόνια το Τραπάλου ανήκει στο Δημοτικό Διαμέρισμα Καρκιναγρίου και η φροντίδα του Δήμου περιορίζεται στην εποχιακή επισκευή του δρόμου, ενώ κατά τα άλλα είναι σχεδόν ανύπαρκτη. Τι σκέφτεται και τι προγραμματίζει άραγε το Δημοτικό Συμβούλιο για αυτό το όμορφο χωριό του Πάπα; Οι κάτοικοι πάντως όχι απλώς διαμαρτύρονται, είναι αγανακτισμένοι! Εμείς, δημοσιεύουμε την επιστολή των κατοίκων προς τον Δήμο Ραχών.

Προς δήμαρχο Ραχών

Μετά από επανειλημμένες συναντήσεις με Δήμαρχο και Αντιδήμαρχο, στα 4 προηγούμενα χρόνια με άπειρες υποσχέσεις από μέρος τους ότι ο Δήμος θα πράξει τα αυτονόητα, τίποτα δεν έγινε.

Για τον λόγο αυτό προχωράμε πλέον σε γραπτές καταγγελίες, προς όλες τις υπηρεσίες και τον συνήγορο του πολίτη.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΤΡΑΠΑΛΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟ ΡΑΧΩΝ ΟΠΟΥ ΚΑΙ ΑΝΗΚΕΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ.

1. Τοποθέτηση δυο ή τριών κάδων απορριμμάτων στην είσοδο του χωριού για την συγκομιδή των σκουπιδιών τουλάχιστον για τον μήνα Ιούλιο και Αύγουστο, 2 φορές την εβδομάδα.
2. Την συντήρηση του δημοτικού φωτισμού που υπολειτουργεί (και αυτό χάρις στην προσπάθεια των κατοίκων που φροντίζουν για την αλλαγή των λαμπτήρων κ.τ.λ.).
3. Αλλαγή του σωλήνα παροχής νερού, από το βουνό μέχρι την δεξαμενή. Ο υπάρχων σωλήνας έχει τοποθετηθεί από κάτοικους του χωριού πριν από 15 χρόνια και πλέον. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα τους μήνες με μεγαλύτερη ανάγκη για νερό να μην υπάρχει γιατί χάνεται στην πορεία του.

Αυτά τα προβλήματα έχει υποχρέωση ο δήμος να τα επιλύσει.

Οι κάτοικοι έχουν την απαίτηση να λυθούν άμεσα.

Δεν αναφερόμαστε σε έργα λεπτομερώς (που δεν ανταποκρίνονται στα ανταποδοτικά) όπως η επισκευή του δρόμου καθώς και έργα για την συγκράτηση του μόλου προκειμένου να προλάβουμε την καταστροφή του.

Οι κάτοικοι του Τραπάλου

Ικαρία. Χορέψετε, χορέψετε....

του Γιάννη Μπιογιόπουλου

απόσπασμα από το περιοδικό «Εψίλον»,
τεύχος Διακοπές, της Κυριακάτικης
Ελευθεροτυπίας 15/06/08

Το δυσκολότερο με τα πανηγύρια της Ικαρίας, που είναι γύρω στα 50 από Μάη μέχρι Σεπτέμβρη, είναι να διαλέξεις το καλύτερο. Αν ήταν να επιλέξω μόνο ένα, θα επέλεγα το Καρκινάγρι, στις 26 Ιουλίου, γιατί γίνεται στο πιο δύσκολο στην πρόσβαση χωριό, στα νότια του νησιού και για να φτάσεις εκεί σημαίνει ότι είτε ξέρεις πολύ καλά τι ζητάς είτε είσαι ανοιχτός για περιπέτειες. Και τα δύο ταιριάζουν τέλεια με τον τόπο.

Η Ικαρία ήταν και είναι ένα ιδιαίτερο μέρος. «Οι ξένοι μας έφεραν στην κατάντια να κλειδώνουμε τα σπίτια μας» έγραψε ένας

Κι επειδή κατά καιρούς έχουν γίνει διάφορα με τους γκρούβαλους» (φρικιά και άλλα ξωτικά για τους Ικαριώτες) που σαλτάρουν από την οξυγόνωση, καλό είναι να θυμόμαστε ότι είμαστε επισκέπτες στον τόπο κι όχι δυνάμεις κατοχής.

αγανακτισμένος Ικαριώτης στο Indymedia, κι αυτό τα λέει όλα. Δεν είναι Μύκονος ή Ίος, δεν συνιστάται για κλάμπινγκ, γιάπηδες, βιαστικούς ή κουμπωμένους, ούτε και για οικογένειες με μικρά παιδιά, λόγω κυμάτων και ρευμάτων. Κι επειδή κατά καιρούς έχουν γίνει διάφορα με τους γκρούβαλους» (φρικιά και άλλα ξωτικά για τους Ικαριώτες) που σαλτάρουν από την οξυγόνωση, καλό είναι να θυμόμαστε ότι είμαστε επισκέπτες στον τόπο κι όχι δυνάμεις κατοχής. Θα σας το ανταποδώσει η αναρχική καρδιά της, που όπως λέει η Ελευθερία Αρβανιτάκη «πρώτη το χορό θα σύρει, σ' όλα τα νησιά».

Γκρούβαλε, η Ικαρία σε καταλαβαίνει ... Εσύ θα την καταλάβεις;

Κτηνωδία με σκυλιά - σκιάχτρα στην Ικαρία

της Μαρίας Αντωνοπούλου

από την "Espresso" 15/07/08

Η ΚΤΗΝΩΔΙΑ στην Ικαρία κάνει «βόλτα» στο Διαδίκτυο με φωτογραφίες, που ίσως πλήξουν τον τουρισμό του νησιού! Δεκάδες σκυλιά δεμένα σε βαρέλια, ξύλινα παραπήγματα ακόμη και ... μέσα σε σπηλιές, εκτεθειμένα στη ζέση, παίζουν το ρόλο του «φύλακα» για τα κοπάδια αιγοπροβάτων της περιοχής. Η απάνθρωπη αυτή παράταξη των δύστυχων ζώων πραγματοποιείται κατά μήκος του Αγίου Κηρύκου, των Ραχών και του Καρκινάγριου. Σε απομακρυσμένους χωματόδρομους, διψασμένα και πεινασμένα τετράποδα ξημεροβραδιάζονται κυριολεκτικά στη μέση του πουθενά ... Τρέφονται με ξεροκόμματα και αν τύχει και συναντήσουν έναν περαστικό, εκλιπαρούν για βοήθεια.

Σύμφωνα με καταγγελίες των φιλόζωνων του νησιού, η απάνθρωπη αυτή τακτική είναι παράδοση των κτηνοτρόφων της Ικαρίας. Τα άτυχα αυτά σκυλιά χρησιμοποιούνται σαν φόβητρο

για τις γίδες όταν εκείνες απομακρύνονται από το κοπάδι ή καταστρέφουν με τη βοσκή τους τα γύρω κτήματα. Κάθε χρόνο πολλά ζώα, λόγω των αντίξοων συνθηκών, αφήνουν την τελευταία τους πνοή στους έρημους δρόμους. Ωστόσο αυτό δεν προβληματίζει τους «ιδιοκτήτες» τους, καθώς σε διάστημα λίγων ημερών, τη θέση τους παίρνουν κουτάβια των οποίων των μέλλον είναι προδιαγεγραμμένο.

«Δεκάδες ζώα δε ζουν ούτε χρόνο, μέσα σε άθλιες συνθήκες και οι δήμαρχοι του νησιού σφυρίζουν αδιάφορα χρόνια τώρα. Μετά από καταγγελίες και ενημέρωση της Εισαγγελίας Σάμου, αποφάσισαν πέρυσι τον Αύγουστο να κάνουν σύσκεψη στο Πολιτιστικό Κέντρο Ραχών, παρουσία του δημάρχου κ. Καρούτσου, του εκηροσώπου της Κτηνιατρικής Υπηρεσίας Σάμου κ. Θεοδωράκη, καθώς και του προέδρου του Κτηνιατρικού Συλλόγου Ικαρίας κ. Βατούγιου», λέει στην "Espresso" η κυρία Κλειώ Αποστολάκη, φιλόζων του νησιού.

Όπως αναφέρει το έγγραφο που εστάλη στη Νομαρχία αλλά και στην Εισαγγελία της Σάμου, μετά τη σύσκεψη – παρωδία, όπως τη χαρακτηρίζουν οι φιλόζωοι του νησιού, συμφωνήθηκε από τους παρευρισκόμενους να διασφαλιστεί η ευζωία των σκύλων που χρησιμοποιούνται ... ως σκιάχτρα.

Επίσης φεύει... φεύγει το κοπάδι της κτηνωδίας... σκύλος και κουτάβια στην «φύλαξη»... Μία η φιλόζων του νησιού.

Ωστόσο, σύμφωνα με μαρτυρίες, εδώ και ένα χρόνο δεν έχει γίνει τίποτα ... «Τα ζώα είναι ακόμη εκεί και υποφέρουν. Αποφεύγω να περνάω από αυτούς τους δρόμους γιατί σπαράζει η καρδιά μου» αναφέρει η κυρία Αποστολάκη, επισημαίνοντας ότι οι δήμαρχοι της Ικαρίας διατηρούν φιλικές σχέσεις με τους κτηνοτρόφους, καθώς στις δημοτικές εκλογές εξασφαλίζουν το 20% των ψήφων τους. Τώρα, το θέμα βρίσκεται στην Εισαγγελία Σάμου

Οι σωτήρες της κόκκινης πατάτας

του Χρήστου Μανωλά

απόσπασμα από «Τα Νέα» 21/03/08

Μέχρι και τη δεκαετία του 1960, στην Ικαρία, στη Σάμο και στη Χίο ήταν συνηθισμένη η καλλιέργεια ενός «διαφορετικού» είδους πατάτας. Οι πατάτες εκείνες ήταν πιο μικρές σε μέγεθος, πιο πλούσιες και πιο μαλακές στη γεύση, ενώ η φλοιδα τους είχε σκούρο κοκκινωπό χρώμα. Οι ντόπιοι άλλωστε την αποκαλούσαν κόκκινη πατάτα.

Το είδος εκείνο ήταν δύσκολο στη καλλιέργεια αφού απαιτούσε χώρα πλούσιο σε θρεπτικά συστατικά. Ωστόσο δεν ήθελε πολύ νερό, γι' αυτό και το συναντούσε κανείς στα νησιά. Με τα χρόνια το είδος αυτό χανόταν σιγά σιγά. Οι επιστήμονες το θεωρούσαν πια εξαφανισμένο. Μέχρι και το περασμένο φθινόπωρο. Ήταν αρχές Οκτωβρίου, όταν ένας ηλικιωμένος κάτοικος της Ικαρίας, έφερε βολβούς «κόκκινης πατάτας» σ' ένα επιστημονικό κλιμάκιο που βρισκόταν στο νησί ακριβώς για να συλλέξει σπόρους. [...]

Η Τράπεζα Σπόρων Αιγαίου στεγάζεται στην ερευνητική βάση του Αρχιπελάγους στην Ικαρία και βρίσκεται σε συνεργασία με την Τράπεζα Φυτογενετικού Υλικού της Ελλάδος του ΕΘΙΑΓΕ (Εθνικό Ίδρυμα Αγροτικής Έρευνας). [...]

«Όσοι μάθαιναν την προσπάθειά μας έρχονταν μόνοι τους. Μας προσέγγιζαν, μας έφεραν φυτά και σπόρους, μας εξηγούσαν. Ο ενθουσιασμός ήταν εντυπωσιακός!», αναφέρει ο κ. Λευτέρης Τρικιριώτης, ερευνητής του Αρχιπελάγους.

Όπως συμπληρώνει, «οι κοινωνίες των νησιών επιβίωσαν επί χιλιετίες καλλιεργώντας τις μοναδικές νησιωτικές ποικιλίες οπωροκπευτικών φυτών. Αυτές χρειάστηκαν αιώνες για να προσαρμοστούν γενετικά στις ιδιαίτερες συνθήκες των διαφορετικών νησιών, όπως για παράδειγμα η έλλειψη νερού, οι δυνατοί άνεμοι, το φτωχό σε θρεπτικά συστατικά χώμα».

«Οι σπόροι φυλάσσονται υπό κατάλληλες συνθήκες, καλλιεργούνται πειραματικά για μορφολογική παρατήρηση αλλά και με στόχο τον πολλαπλασιασμό και τη διανομή τους σε επιλεγμένους αγρότες των νησιών», λέει η κ. Μήλλιου, βιολόγος, διευθύντρια επιστημονικής έρευνας του Αρχιπελάγους και του επιστημονικού κλιμακίου στο οποίο έφτασε ο σπόρος της «κόκκινης πατάτας». «Η προσπάθεια συνεχίζεται. Στόχος μας είναι να συλλέξουμε όλους τους σπόρους που υπάρχουν στο Αιγαίο και τα παράλια του. Να δημιουργήσουμε μια πραγματική Κιβωτό ζωής».

εδώ
είναι
το ταξίδι...

Καλοκαίρι ... κι εμείς
ταξιδεύουμε στην Ικαριά, μέσα
από τον χρόνο, τις μνήμες και
τις μαρτυρίες. Στις σελίδες που
ακολουθούν, πρωταγωνιστούν
Ικαριώτες της αθηναϊκής
και αμερικάνικης παροικίας,
ντόπιοι, τουρίστες, επισκέπτες,
περαστικοί και φίλοι του νησιού.
Σας καλούμε να ζήσετε αυτό
το υπέροχο ταξίδι, γεμάτο
παιδικές αναμνήσεις και
βιώματα, περιπέτειες εποχής,
ιδιαίτερες θύμισες, χρήσιμες
πληροφορίες και προσωπικές
σκέψεις ανθρώπων που έκαναν
αυτό το ταξίδι· αυτό το ταξίδι
που έχει πάντα έναν και μόνο
προορισμό, την Ικαριά ...
την δική μας Ικαριά και την
Ικαριά όλου του κόσμου.
Καλό Ταξίδι!

Icarii Fluctus (Ικάριος Πόντος)

«Αναχωρήσαμε λοιπόν από το πολύπλοκο πλήθος των νησίδων ή Μελαντίων σκοπέλων και θα επισκεφθούμε την πολύ περίφημη νήσο Νικαριά, ήδη λεγόμενη από τον Πτολεμαίο και το Σοφιανό Ικαρία, λεγόμενη Ίκαρος από το Σολίνο, όπως επίσης από τον Πλίνιο, Απολλόδωρο, Ηρακλείδη και Αθήναιο, ύστερα εκκαλείτο διαφορετικώς Δολίχη, Δάκρυς και Ιχθυόεσσα και με τον Πausανία, προτού εγκατακρημνισθεί ο Ίκαρος, ακόμα και Πέργαμος και μετά ταύτα κατά τις ημέρες μας Νικαρία και κατ' άλλους, όπως λέγει ο Baudrand Νίκουρι.»

(Francesco Piacenza Napolitano, Modena 1688)

Το ταξίδι για την Ικαριά ήταν πάντα δύσκολο και το τρικυμιώδες Ικάριο τρόμαζε τους ναυτικούς. Έτσι στις περιγραφές των περιηγητών, από τον 15ο αιώνα μέχρι τα νεώτερα χρόνια, υπάρχει πολύ συχνά η αναφορά στους κινδύνους με παράλληλη υπενθύμιση της πτώσης του Ίκαρου.

Ο Ξακουστός Τούρκος ναύαρχος και πειρατής Πιρί Ρειζ (Piri Reis) σε περιγραφή του γραμμένη μεταξύ του 1521 και 1524 προειδοποιεί ότι «τα μεγάλα πλοία οφείλουν να πλέουν ανοικτά από την ξηρά (της Ικαρίας), για να μην υπάρχει καμιά καθυστέρηση στην πορεία τους».

Τρεις αιώνες αργότερα, τον Αύγουστο του 1841, ο Γερμανός περιηγητής Ludwig Ross, περιγράφει τη δικιά του εμπειρία θυμίζοντας αναφορές του Όμηρου και του Οράτιου:

«Χθές το απόγευμα με τη δύση του ηλίου αρχίσαμε να ιστιοπλοούμε. Ο άνεμος ήταν δυνατός από την πλευρά του βουνού και απομακρυνθήκαμε γρήγορα, δυο μίλια από την ακτή. Τη νύχτα γνωρίσαμε μια πολύ δυσάρεστη εμπειρία του τι σήμαινε στον Οράτιο ο «Ικάριος πόντος» και την ορμή με την οποία ο άνεμος ρίχνεται στην ακτή από τις κορυφές του βουνού και ακούγεται σε μια απόσταση πλάτους τριών, τεσσάρων ή περισσότερων μιλίων. Το ξεσίκωμα αυτό προκαλεί ένα ισχυρό κούνημα που είναι γνωστό στους Νεοέλληνες ναυτικούς με την ιταλική λέξη καραντί. Το ίδιο συμβαίνει παντού όταν ο άνεμος αιχμαλωτίζεται στις υψηλές και απότομες ακτές, αλλά πουθενά δεν είναι τόσο ισχυρός σε μεγάλη έκταση όσο στη νότια ακτή της Νικαρίας, όταν το θέρος επικρατούν βόρειοι άνεμοι εντεύθεν δε το ομηρικό «ταράχθηκε η συνέλευση των Αχαιών σαν τα μεγάλα κύματα της Καριώτικης θάλασσας». Η θάλασσα της Ικαρίας είναι περίφημη στους ναυτικούς ώστε ο Οράτιος δεν θα μπορούσε να ονομάσει πιο κατάλληλη περιοχή της θάλασσας για να ενθυμίσει στους συντρόφους του, τους κόπους και τα βάσανα της ναυσιπλοΐας. Έτσι ο ποιητής λέγει ότι «Όταν ο Αφρικανικός νοτιο-δυτικός άνεμος παλεύει με τα καριώτικα κύματα, ο φοβισμένος έμπορος επαινεί την ανάπαυση και την εξοχή της μικρής του βίλλας».

(*) Τα αποσπάσματα είναι από το βιβλίο του Νικολάου Μ. Τσαγκά «Η νήσος Ικαρία στους Ευρωπαίους περιηγητές», εκδόσεις ΕΛΕΥΣΙΣ, Αθήνα 2003.

Ταξίδι στα νερά της Ικαρίας...

του Γιάννη Κουτελιδά*

Συνεχίζοντας το ταξίδι μας στην πανέμορφη Ικαρία αφήνουμε τη στεριά και περνάμε στον μαγευτικό θαλάσσιο κόσμο πέριξ του νησιού. Αυτό το οικοσύστημα που συντίθεται από χιλιάδες είδη θαλάσσιων χλωρίδας και πανίδας αποτελεί το στολίδι μας, τον ανεκτίμητο θησαυρό μας. Ξεκινώντας από την παράκτια ζώνη θα συναντήσουμε τα φημισμένα, αλλά παράλληλα και τελευταία εναπομείναντα στη Μεσόγειο, θαλάσσια λιβάδια Ποσειδωνίας. Η παρουσία αυτών των οικοτόπων στην αυλή του νησιού μας είναι θεμελιώδης για πολλούς λόγους .

Καταρχάς, το εξαιρετικά πυκνό φύλλωμα τους απορροφά μέρος της κυματικής ενέργειας με συνέπεια να αποτρέπουν φαινόμενα διάβρωσης των παραλιών, ενώ το ίδιο φύλλωμα έχει την ιδιότητα να συγκρατεί μεγάλες ποσότητες αιωρούμενης οργανικής ύλης, πράγμα που επιτρέπει στη θάλασσα μας να διαθέτει αυτά τα διάφανα και διαυγή νερά. Πέραν τούτου, η τρισδιάστατη δομή τους τα καθιστούν ιδανικές περιοχές αναπαραγωγής για πολλά είδη ψαριών και ασπόνδυλων οργανισμών.

Σε βάθη μεγαλύτερα των 60 μέτρων θα συναντήσουμε τους περίφημους υφάλους ασβεστολιθικών ροδοφυκών. Οι ύφαλοι αυτοί, γνωστοί και ως «τραγάνες», αποτελούν επίσης ιδανικό τόπο αναπαραγωγής για ψάρια και ασπόνδυλα, ενώ το γεγονός ότι για να σχηματιστεί πλήρως ένας τέτοιος ύφαλος απαιτούνται έως και 11.000 χρόνια καθιστά τη σημασία αυτών των οικοτόπων ακόμα πιο ιδιαίτερη.

Ωστόσο, η παρουσία που κάνει ακόμα πιο ξεχωριστή τη θαλάσσια γειτονιά μας είναι εκείνη των θαλάσσιων θηλαστικών. Είτε ως μόνιμοι κάτοικοι, είτε ως περαστικοί, οι πληθυσμοί που συναντάμε στο ανοικτό πέλαγος ποικίλουν.

Το ταξίδι στην Ικαριά είναι ένα φευγιό ...

Ο Ηλίας Μαμαλάκης
μιλά στον Κωνσταντίνο
Βατούγιο για το ταξίδι και
την Ικαριά

Όπως βλέπουμε και από τις εκπομπές σας, σας αρέσουν ιδιαίτερα τα ταξίδια. Θεωρείτε πως είναι ένα από τα βασικά συστατικά που νοστιμεύουν την ζωή μας;

Η απάντηση είναι αυτονόητη. Σε ποιον δεν αρέσει να αποδρά από την καθημερινότητα, να «βουτήξει» σε νέους κόσμους, εμπειρίες, να γνωρίσει ανθρώπους; Κάθε ταξίδι έχει τη μαγεία του.

Προτιμάτε τα ταξίδια με ή χωρίς επιστροφή;

Το ταξίδι πάντα με επιστροφή. Και σας διαβεβαιώ ότι έχει γλύκα η επιστροφή. Γυρνάς κουβαλώντας μαζί σου τις εμπειρίες σου και τότε είναι που τις συνειδητοποιείς.

Τι είναι για σας, το «Ταξίδι στην Ικαριά»;

Ταξίδι στην Ικαρία είναι ένα φευγιό, ένα διάλειμμα, μια στάση, μια ανάσα.

Για εμάς, το βιβλίο των συνταγών ήταν έναν υπέροχο ταξίδι σε έναν γευστικό προορισμό. Εσείς, από απόσταση, πώς είδατε όλη αυτήν την διαδικασία και το τελικό της αποτέλεσμα;

Χάρηκα, ειλικρινά, με την συλλογική σας προσπάθεια γιατί ήταν φανερό ότι αυτό το βιβλίο δουλεύτηκε με μεράκι και γνώση απ' όλη την ομάδα.

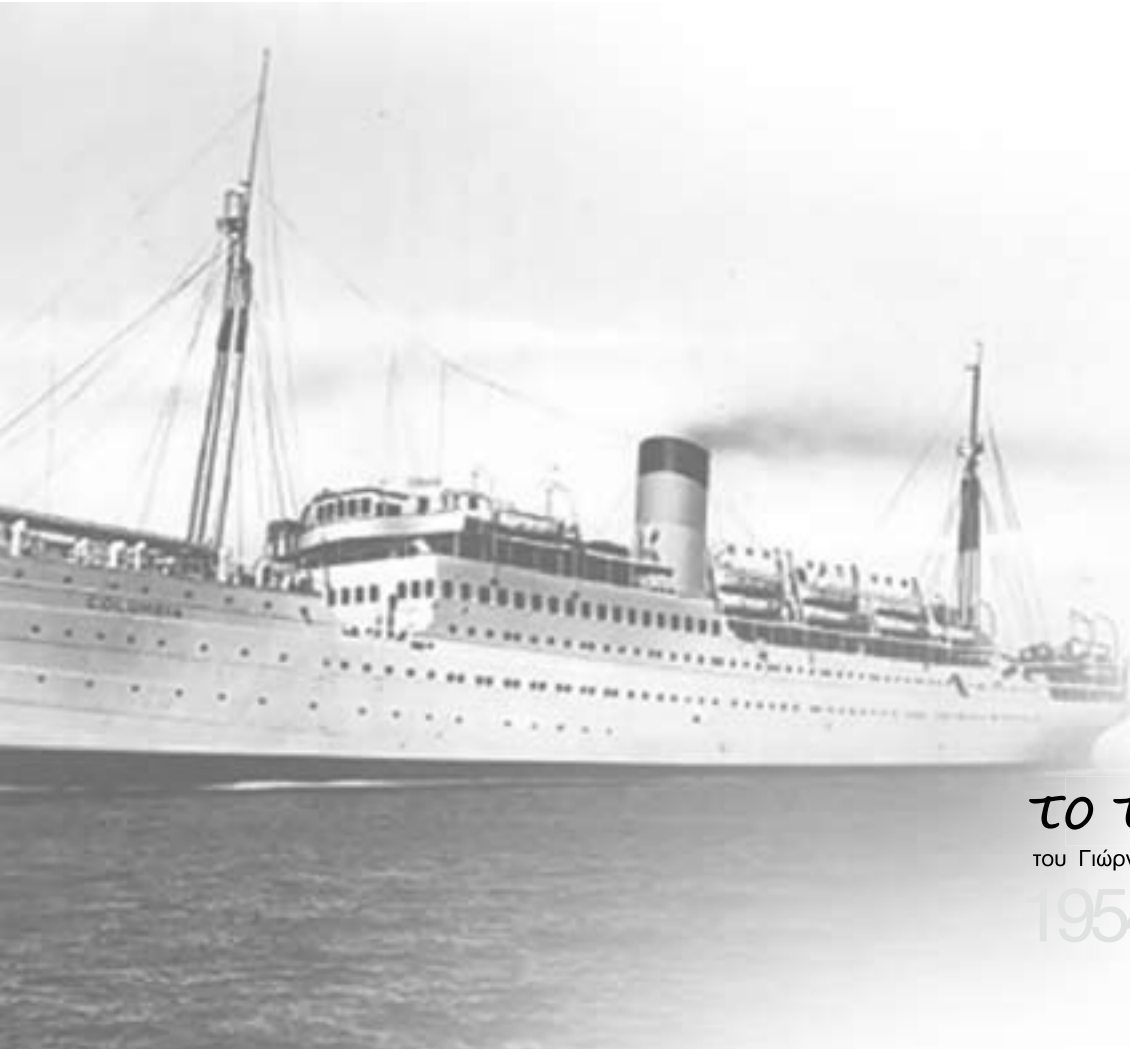
Σας ευχαριστούμε πολύ, κύριε Ηλία, καλό καλοκαίρι!

Να 'στε όλοι καλά.

Τα δελφίνια λοιπόν, που χαρίζουν πάντα ξεχωριστή νότα με την παρουσία τους, είναι τεσσάρων ειδών (Ζωνοδέλφιο, Κοινό Δελφίνι, Ρινοδέλφιο, Στακτοδέλφιο).

Παρόλ' αυτά δεν απουσιάζει και η επιβλητικότητα που συνοδεύει τα δύο είδη φαλαινών που συναντάμε (Φυσιπύρας και Ζιφίος), ενώ στις παράκτιες περιοχές θα βρούμε και τις συμπαθητικές μας θαλάσσιες χελώνες, Καρέττα και Πράσινη Χελώνα.

Αν και για εμάς δεν υπάρχει διάκριση στη σημασία των θαλάσσιων ειδών κλωρίδας και πανίδας που στηρίζουν το οικοσύστημα της Ικαρίας, ωστόσο θα αφήσουμε για το τέλος του ταξιδιού μας στα όμορφα νερά του νησιού μας την αναφορά στο είδος που κινδυνεύει άμεσα με εξαφάνιση, τη μεσογειακή φώκια. Από τις 450 φώκιες που βιώνουν ακόμα στα νερά της Μεσογείου, οι 250 προτιμούν τις ελληνικές θάλασσες. Στην Ικαρία έχουμε τη χαρά και τη τιμή να συναντάμε ακόμα, αν και σπάνια πλέον, μικρούς πληθυσμούς μεσογειακής φώκιας. Ευχή όλων μας, και σκοπός δικός μας, είναι να μην διώξουμε για πάντα αυτούς τους πληθυσμούς από το σπήι μας. Η ομορφιά του νησιού μας δεν είναι μονοδιάστατη. Συντίθεται από χιλιάδες παράγοντες που λειτουργούν ως αδιάσπαστη αλυσίδα και αποτελούν τον καλλωπιστικό μας καθρέπτη. Πρέπει να γνωρίζουμε όλοι πως αν ραγίσουμε τον καθρέπτη, η Ικαρία αργά ή γρήγορα δεν θα είναι πια η ίδια.

το ταξίδι της ζωής μου,

του Γιώργου Ε. Πλατά (Πλάκα)

1954

Ξαπλωμένοι στο πάτωμα του σαλονιού, παρακολουθώντας τηλεόραση, σκεφτόμασταν με τον αδερφό μου, τον Χρήστο, το ταξίδι μας στην Ελλάδα. Μολονότι, είχαμε ακούσει αρκετά πράγματα από τους γονείς μας για την Ελλάδα, την Ικαρία και το Καρκινάγρι, δεν μπορούσαμε πραγματικά να κατανοήσουμε τον τόπο αυτόν. Νομίζαμε ότι θα πηγαίναμε σε ένα μέρος έρημο, όπως βλέπαμε στις κακομπύκες ταινίες. Εγώ, μάλιστα, πίστευα ότι θα έπρεπε να κτίσουμε και μια καλύβα για να μένουμε όσο θα είμαστε εκεί. Δεν μπορούσαμε να φανταστούμε τις υπέροχες περιπέτειες που θα περνούσαμε.

Οι γονείς μου είχαν καταπιστεί με τις ετοιμασίες για την αυριανή αναχώρηση. Ήταν τέλη Αυγούστου, του 1954. Η μητέρα μου, Ελευθερία Πλάκα (Πλάτη για τους Αμερικάνους), ο αδερφός μου Χρήστος (15 χρονών) και εγώ, ο Γιώργος (12 χρονών), ετοιμαζόμασταν να ξεκινήσουμε ένα μακρύ ταξίδι για το Καρκινάγρι, για να επισκεφτούμε τη γιαγιά, τον θείο και τα ξαδέλφια της μητέρας μου (οικ. Φραδέλου) καθώς και έναν θείο και πολλά ξαδέλφια του πατέρα μου (οικ. Πλάκα).

Το ταξίδι μας ξεκίνησε από τον σιδηροδρομικό σταθμό του Σικάγου με προορισμό τη Νέα Υόρκη (περίπου 1000 μίλια). Η διαδρομή ήταν γραφική και αναδείκνυε την απεραντοσύνη αυτής της χώρας. Διασχίσαμε ποτάμια και κοιλάδες, περάσαμε μέσα από δάση και από βουνά μέσα από τούνελ και πάνω από λόφους. Παντού υπήρχαν δάση και λουλούδια, ενώ έβλεπες γύρω τα χρώματα του κόκκινου, του πορτοκαλί, του μαβ και του καφέ – μία συμφωνία χρωμάτων.

Το πρώτο βράδυ, το περάσαμε στην Νέα Υόρκη. Η βραδινή βόλτα στο Μανχάταν ήταν κάτι υπέροχο και για τους τρεις μας. Ήταν η πρώτη φορά που φεύγαμε από το σπίτι. Καθώς προχωρούσαμε, νιώθοντας όλο και πιο μικροί

κάτω από τους τεράστιους ουρανοξύστες, ήταν σαν να διασχίζαμε τεράστιες τσιμεντένιες σπηλιές. Κάποια στιγμή, φτάσαμε στην κεντρική πλατεία Times Square (Τάιμς Σκουέαρ) με τα υπέροχα λαμπερά φώτα της. Έπειτα, βρεθήκαμε στο εξαιρετικό κτίριο Empire State (Εμπάιερ Στέιτ). Έπρεπε να ανέβουμε στην κορυφή. Θυμάμαι να κοιτάζω κάτω – μόλις ξεχώριζαν οι άνθρωποι που περπατούσαν κάτω και τα αυτοκίνητα έμοιαζαν με μυρμήγκια που έστριβαν στις γωνίες.

Την επόμενη μέρα, πήραμε ένα ταξί από το ξενοδοχείο μας για την προβλήτα 88, στον ποταμό Χάντσον, για να επιβιβαστούμε στο πλοίο μας, που ήταν ένα καινούργιο επιβατηγό υπερωκεάνιο, 55000 τόνων με το όνομα T.S.S. Olympria. Το πλοίο αυτό θα ήταν το σπίτι μας για τις επόμενες επτά ημέρες. Ήταν μία ηλιόλουστη ημέρα και το κάτασπρο πλοίο έλαμπε κάτω από τον ήλιο. Από το σημείο που ακουμπούσε στην θάλασσα, μέχρι και τη γέφυρά του, υψωνόταν σαν ένα δεκαεταετρόφο κτίριο. Το Ολυμπρία, είχε δύο τεράστιες σκάλες, τέσσερις ανελκυστήρες επιβατών, έναν μεγάλο κινηματογράφο, μία πισίνα με θαλασσινό νερό, γυμναστήριο, νοσοκομείο, μαγαζιά και υπερηφανευόταν ότι είχε την μεγαλύτερη ποικιλία γκουρμέ κουζίνας από οποιοδήποτε άλλο πλοίο στον Βόρειο Ατλαντικό.

Τρία ρυμουλκά μετέφεραν το πλοίο κατά μήκος του ποταμού Χάντσον, έξω στην ανοιχτή θάλασσα. Καθώς διασχίζαμε αργά τον ποταμό, είδαμε το άγαλμα της Ελευθερίας. Ήταν υπέροχο να βλέπω κάτι για το οποίο, μέχρι τότε, είχα μόνο διαβάσει στο σχολείο. Τελικά, οι μεγάλες μηχανές του πλοίου βάλαν μπρος και ήμασταν έτοιμοι να ξεκινήσουμε το μεγάλο μας ταξίδι. Χαιρετήσαμε το άγαλμα της Ελευθερίας, ενώ το τοπίο χανόταν στον ορίζοντα.

Πήγαμε στην καμπίνα μας για να ανοίξουμε τις βαλίτσες και να ετοιμαστούμε για το δείπνο. Στην τραπεζαρία, μας έβαλαν να καθίσουμε σε τραπέζι για έξι. Εμείς οι τρεις, ένας συνταξιούχος Έλληνας καπετάνιος, ο οποίος δεν ήταν και πολύ ομιλητικός, και ένα ζευγάρι πολύ συμπαθητικών Άγγλων, με τους οποίους περάσαμε πολλές ώρες μαζί κατά τη διάρκεια του ταξιδιού.

Οι περισσότεροι επιβάτες ήταν Άγγλοι και Ιρλανδοί, υπήρχαν λίγοι Γερμανοί και Γάλλοι και μία χούφτα μόνο Έλληνες, περίπου είκοσι άτομα. Το πλοίο όμως ήταν ελληνικό, ο καπετάνιος και το πλήρωμα επίσης Έλληνες. Αυτό μας έκανε να αισθανόμαστε περισσότερο σαν στο σπίτι μας, ενώ οι μητέρα μου είχε ανθρώπους να μιλήσει μαζί τους στη μητρική της γλώσσα.

Την επόμενη ημέρα, ξυπνήσαμε και πήγαμε στην τραπεζαρία για πρωινό. Κάθε μέρα, το μενού θα άλλαζε. Υπήρχαν πολλές επιλογές φαγητών και αν δεν έβλεπες κάτι να σου αρέσει θα μπορούσες πάντα να κάνεις μία ειδική παραγγελία.

Βρήκαμε την μητέρα μας να κάθεται σε μία πολυθρόνα στο κατάστρωμα περιπάτου. Κάθε κατάστρωμα είχε το δικό του όνομα. Αυτό που καθόταν η μητέρα μας ήταν ένα από τα επάνω καταστρώματα και ένα πολύ ωραίο μέρος με συναντήσεις άλλους επιβάτες. Τώρα, είχε φτάσει η ώρα για εμένα και τον αδελφό μου τον Χρήστο να εξερευνησουμε τον νέο μας κόσμο.

Ξεκινήσαμε με την γέφυρα του πλοίου και συναντήσαμε τον καπετάνιο, που μας άφησε να οδηγήσουμε το πλοίο για λίγο. Έπειτα, πήγαμε στο κατάστρωμα με τις βάρκες, όπου βρίσκονταν όλες οι σωστικές λέμβοι του πλοίου. Μετά ακολούθησε το κατάστρωμα ηλιοθεραπείας του πλοίου κ.ο.κ. Είχαμε πολλά μέρη για να τριγυρίζουμε. Ένα από αυτά ήταν ο χώρος όπου υπήρχε η άγκυρα. Παρ' ότι, η πρόσβαση δεν επιτρεπόταν για τους περισσότερους επιβάτες, για κάποιο λόγο, το πλήρωμα μας άφηνε να πηγαίνουμε παντού μέσα στο καράβι. Καθόμασταν στην τεράστια αλυσίδα της άγκυρας

ένα ταξίδι καρδιάς

και κοιτάζαμε κάτω, μέσα στο φρεάτιο, όπου μπορούσαμε να δούμε τον αφρό του νερού που ερχόταν από την πλώρη του πλοίου.

Στο κατάστρωμα περιπάτου μπορούσες να παίζεις σάφλμπορντ (παιχνίδι με μπαστούνια και δίσκους) ενώ προς την πρύμνη του πλοίου βρίσκονταν η πισίνα. Ένα άλλο αγαπημένο μέρος για εμάς, ήταν ένα δωμάτιο που λεγόταν «το δωμάτιο της ζέβρας». Αυτό ήταν το νυχτερινό μαγαζί του πλοίου. Οι ταπετσαρίες του μαγαζιού ήταν όλες διαφορετικού χρώματος, υφασμάτινες στο δέρμα της ζέβρας, πολύ εντυπωσιακές. Κατά τη διάρκεια της ημέρας, παρακολουθούσαμε τις πρόβες για τις βραδινές παραστάσεις και ναι, πίναμε κόκα κόλα. Μόνο μία φορά πήγαμε στο κλαμπ το βράδυ, μαζί με τη μητέρα μας και τους Γουάιλις (το ζευγάρι των Άγγλων). Αυτοί πήραν μπράντυ, ενώ εγώ και ο Χρήστος πήραμε ένα κοκτέιλ με κόκα κόλα.

Την επόμενη ημέρα, ένας καμαρότος μας έφερε μία προσωπική πρόσκληση για να παραβρεθούμε με τον καπετάνιο και άλλους αξιωματικούς του πλοίου σε ένα ιδιωτικό πάρτι μόνο για τους Έλληνες επιβάτες. Ήταν σαν να ήμασταν η προνομιούχος τάξη.

Ο οικοδεσπότης μας, ο καπετάνιος του πλοίου, ήταν πολύ εγκάρδιος και γενναιοδωρός με όλους, και το ίδιο ήταν και οι υπόλοιποι αξιωματικοί που παρευρίσκονταν εκεί. Μετά το δείπνο, μεταφερθήκαμε στο σαλόνι όπου μας έδωσαν ποτά και βγάλαμε φωτογραφίες με τους επιβάτες και το πλήρωμα. Ένας αρκετά μεγαλόσωμος άντρας ήρθε προς το μέρος μου και με ρώτησε τι θα ήθελα να πιω. Απάντησα ότι ήθελα μία κόκα κόλα. Λίγα λεπτά αργότερα, ο ίδιος άντρας επέστρεψε, μεταφέροντας έναν ασπασμένο δίσκο, και πάνω του, υπήρχε ένα μπουκάλι κόλα, και ένα παγωμένο ποτήρι. Τότε ήταν που ένιωσα σαν αριστοκράτης.

Από εκείνη τη στιγμή, αρχίσαμε να αισθανόμαστε αρκετά άνετα με το περιβάλλον μας. Στις 4 η ώρα κάθε απόγευμα ήταν η ώρα για το τσάι, μία αυστηρά Αγγλική συνήθεια, η οποία έγινε καθημερινή μας ρουτίνα.

Καθώς στεκόμασταν στην πλώρη του πλοίου και κοιτάζαμε την απεραντοσύνη του Ατλαντικού ωκεανού, το μόνο που μπορούσες να δεις ήταν η βαθιά γαλάζια θάλασσα. Όταν κοιτάζες τον ορίζοντα, δεν ξεχώριζε πού τελειώνει η θάλασσα και πού αρχίζει ο ουρανός.

Την τέταρτη ημέρα του ταξιδιού μας, σχεδόν στα μέσα του Ατλαντικού, αντιμετωπίσαμε άγρια θάλασσα και πυκνή ομίχλη. Τριάντα μέτρα κύματα σκώνονταν ψηλά και ο αέρας σφύριζε όλη τη νύχτα. Αυτό ανησυχούσε τη μητέρα μου, ειδικά όταν δεν μπορούσε να μας βρει. Ο Χρήστος και εγώ, περιπλανιόμασταν συνεχώς μέσα στο πλοίο, αλλά κάθε δύο ώρες πηγαίναμε στην μητέρα μας να μας δει για να μην ανησυχεί.

Το απόγευμα της έκτης ημέρας, το πλοίο μας έγερνε λίγο. Πηγαίναμε πάνω κάτω από τα μεγάλα κύματα. Όταν η πλώρη ήταν επάνω, το μόνο που έβλεπες ήταν ο ουρανός, ενώ όταν ήταν κάτω, μόνο η θάλασσα φαινόταν. Υπήρχαν μόνο λίγες ψυχές ύπνες στο κατάστρωμα, ανάμεσά τους και εμείς οι τρεις.

Την επόμενη ημέρα, ξυπνήσαμε σε απόλυτη ηρεμία, με το πλοίο να μην κουνιέται καθόλου. Τρέξαμε στο κατάστρωμα να δούμε τι συνέβαινε. Είχαμε φτάσει σε στεριά, στο πρώτο μας λιμάνι, την πρώτη μας στάση. Ήμασταν στη μέση του λιμανιού, στο Κομπ της Ιρλανδίας. Η θάλασσα έμοιαζε πράσινη, υπήρχε μία μυρωδιά ξιδιού στον αέρα και δεκάδες γλάροι έκαναν κύκλους πάνω από το πλοίο. Ένα μικρό ρυμουλκό πλεύρισε το πλοίο, για να παραλάβει τους επιβάτες, καθώς το πλοίο ήταν πολύ μεγάλο για να δέσει στο λιμάνι.

Στη συνέχεια διασχίσαμε με το πλοίο το αγγλικό κανάλι μέχρι το Σέμπερχ της Γαλλίας, όπου θα αποβιβαζόμασταν για να συνεχίσουμε με το τρένο μέχρι το Παρίσι. Εκεί, θα αλλάζαμε τρένο και θα επιβιβαζόμασταν στο Σίμπσονς Όριαντ Εξπρές, όπου θα κάναμε ένα διήμερο ταξίδι μέσα από την Νότια Ευρώπη, μέσω των Άλπεων, μέχρι την Βόρεια Ελλάδα, όπου και πάλι θα αλλάζαμε τρένα.

Όταν για πρώτη φορά βγήκα από το τρένο και πάτησα ελληνικό έδαφος, γύρισα πίσω και πήρα μαζί μου λίγο από το χώμα όπου είχα πατήσει. Δεν θυμάμαι γιατί αυτό μου ήταν τόσο σημαντικό εκείνη τη στιγμή, αλλά τώρα ξέρω το λόγο.

Τελικά στην Αθήνα, συναντηθήκαμε με λίγους συγγενείς και μετά από πολλές αγκαλιές και φιλιά, μέσα από δάκρυα χαράς, φτάσαμε στο σπίτι όπου βρήκαμε και άλλους συγγενείς και περάσαμε εκεί το βράδυ.

Το επόμενο πρωί, ξυπνήσαμε από τη γλυκιά μυρωδιά των λουλουδιών και την οσμή από το κοκκινόχωμα που είναι τόσο συνηθισμένο στην Αθήνα.

Και στην συνέχεια, επιτέλους, ξεκινήσαμε για την Ικαρία. Στις 8 η ώρα το πρωί, φτάσαμε στο λιμάνι του Πειραιά και επιβιβαστήκαμε στο μικρό επιβατηγό πλοίο με το όνομα Δέσποινες.

Στις 9 το πλοίο αναχώρησε, με πορεία ανατολικά, διασχίζοντας το Αιγαίο πέλαγος. Η θάλασσα γυάλιζε από το ζωντανό φως του ήλιου και ένα δροσερό αεράκι ερχόταν από την πλώρη του πλοίου.

Δεν υπήρχαν διαθέσιμες καμπίνες, και έτσι ήμασταν την περισσότερη ώρα στο κατάστρωμα του πλοίου. Ένα μέλος του πληρώματος ήταν ξάδερφός μας και επειδή όλες οι θέσεις στο κατάστρωμα ήταν πιασμένες, μας έδωσε μία κουβέρτα στην οποία μπορούσαμε να κάτσουμε πάνω. Στη διαδρομή, περάσαμε πολλά νησιά και πάντα υπήρχε κάποιος στο κατάστρωμα να σου πει το όνομα του κάθε νησιού και λίγο από την ιστορία του. Έντεκα ώρες αργότερα, ο ενθουσιασμός μας κορυφώθηκε καθώς είδαμε την Ικαρία στον ορίζοντα. Ήμασταν περίπου μία ώρα δρόμο μακριά της, ο ήλιος έδυε και σκοτείνιαζε συνεχώς. Η πρώτη μας εικόνα από το Νησί ήταν ο Κάβο Πάπας και ο Φάρος του. Όσο πλησιάζαμε, τα βουνά ψήλωναν προς τον σκοτεινό ουρανό. Πλησιάζαμε το νησί από την υπήνεμη πλευρά. Όταν το πλοίο έφτασε παράλληλα με το νησί, υπήρξε ηρεμία, το μόνο που άκουγες ήταν ο ήχος του πλοίου που έσκιζε τα νερά.

Περάσαμε το χωριό του Καρκιναγρίου. Φώτα αναβόσβηναν, και ήταν σημάδι για καλωσόρισμα στην μητέρα μου. Δάκρυσε. Είχε να έρθει στο Καρκιναγρι 16 χρόνια. Το πλοίο συνέχισε την πορεία του προς την πρωτεύουσα του Νησιού, τον Άγιο Κήρυκο. Εδώ αποβιβαστήκαμε και περάσαμε το βράδυ. Το επόμενο πρωί, μπήκαμε σε μία μικρή ξύλινη βάρκα, την μετζίνα, όπου θα μας πήγαινε στο Καρκιναγρι, τον τελικό μας προορισμό, τον γενέθλιο τόπο των γονιών μου. Ήταν μία αλησμόνητη μέρα για εμάς και ήταν επίσης και τα γενέθλιά μου....14 Σεπτεμβρίου 1954!

Πριν τα φώτα του πολιτισμού

της Βένιας Νιουνιούσκου

1977

Μακρινά ολόθερμα καλοκαίρια που ωρίμασαν καρπούς και ανθρώπους χωρίς βιάση. Ο κόσμος ήταν ακόμη στη θέση του.

Μετά από ένα πολύωρο και, συχνότατα, τρικυμισμένο ταξίδι στο Αιγαίο, με κάποιο από τα σαπιοκάραβα της γραμμής, βλέπαμε επιτέλους το μικρό αγαπημένο μας χωριό και δακρύζαμε απ' αυτή την αίσθηση ευτυχίας που σε διαποτίζει όταν εκπληρώνεται η λαχτάρα της επιστροφής. Άνοιγε τότε η μπουκαπόρτα κι εκεί, μεσοπέλαγα, μάς πετούσαν σε μια βάρκα που τραμπαλιζόταν: γιαγιάδες, παππούδες, μωρά και βαλίτσες, σακούλες, τσάντες και τσουμπλέκια (ο διαχρονικός εξοπλισμός του Καριώτη ταξιδιάρη), ένα σκυλί και ενίοτε ένα καναρίνι, είδη ψαρικής, οικιακά είδη, όλα τα είδη, φύρδην μίγδην. Η βάρκα, υπέρβαρη και «καθισμένη» στο νερό, αρμένιζε για τη Λειβάδα, όπου – με συγκίνηση που ταίριαζε σε τελετουργία – πατούσαμε το χώμα της πατρίδας.

Διανύαμε το δεύτερο μισό της δεκαετίας του '70 και το χωριό ήταν ακόμη μικρό και μαζεμένο: οι περισσότεροι έμεναν στα πατρογονικά του καθώς δεν είχαν αποκτήσει δικό τους σπίτι. Έτσι, όλους τους περίμεναν γιαγιάδες και παππούδες, κήποι καμωμένοι, σπίτια παλιά με μυρωδιά τζακιού, κυπαρισσόξυλου και πιπταριού ζυμωμένου με αγάπη. Σ' αυτά τα σπίτια συμβίωσαν τρεις, κάποτε και τέσσερις γενιές ανθρώπων.

Οι ταξιδιώτες ανηφόριζαν το δρομάκι για τα καφενεία, όπου συνεχιζόταν η γιορτή του ανταμώματος με αγκαλιές, φιλιά και καλωσορίσματα. Τα καφενεία ήταν ανέκαθεν τόπος υποδοχής των ταξιδιωτών και τα καφεδάκια – σερβιρισμένα σε γυάλινα ποτηράκια του κρασιού – πηγαινοέρχονταν ασταμάτητα. Μετά απ' αυτήν την τεράστια αγχαλιά του τόπου που μας περίμενε, τραβούσαμε για τα σπίτια μας.

Ανεβαίναμε τον κεντρικό πετρόχπιστο δρόμο του χωριού, που έβγαζε στην εκκλησία του Αγίου Νικολάου: απέρριπτη, με τα ασπρισμένα της πεζούλια και τον ωραίο της αυλόγυρο, όπου τα παιδιά της γειτονιάς έπαιζαν αμπάριζα και στρατιωτάκια ακούνητα, αμίλητα, αγέλαστα. Ύστερα, παίρναμε το κακοτράχαλο υποτυπώδες μονοπάτι για το σπίτι του παππού, στο διάβα του οποίου συναντούσε κανείς μόνο μεγάλες πέτρες. Τα ρουθούνια μας σε κάθε ανάσα γέμιζαν μυρσινιά, καλοκοιμηθέ και λυγαριά.

Ο παπούς και η γιαγιά αγκάλιαζαν τα ξενάκια τους μ' ανείπωτη χαρά. Ήταν οι φορείς της ιερής μνήμης των γενεών που χάθηκαν, σημείο αναφοράς της ιστορικής μας οντότητας και σύμβολα μια παράδοσης που ταυτίζεται με την προσφορά ζωής. Το περιβόλι τους ζωντανό, με τα δροσερά του καρποφόρα δέντρα, τα ζαρζαβατικά, το δυόσμο και τους βασιλικούς, που ευωδίαζαν μέσα σε ασβεστωμένους τενεκέδες.

Η πρώτη μου φορά!

1997

Πολλά βράδια στην αυλή, μέσα στη γλυκύτατη ψυχιά της νύχτας (δεν υπήρχαν τότε στερεοφωνικά, τηλεοράσεις, τηλεφωνα κι αυτοκίνητα), καθισμένοι κάτω απ' την κληματαριά, ζωντανεύαμε τα πρόσωπα του παρελθόντος μέσα από τις ιστορίες του παππού και της γιαγιάς: γεννήσεις, θάνατοι, στερήσεις, κι ο έρωτας πάντα εκεί, αγνός και λυρικός, να σμίγει τις καρδιές των ανθρώπων. Έτσι υφαίνονταν οι νύχτες μας καθώς ψαύσαμε το στίγμα μας, τις βαθύτερες ρίζες του είναι μας, τα σημάδια και τα μοιασίδα μας. Η λάμπα πετρελαίου σιγόκαιε στο περβάζι των μεγάλων και ανοικτών στο πέλαγος παραθύρων και τα φωταγωγημένα πλοία περνούσαν στ' ανοιχτά, απόκοσμα μες την ωκεάνια σκοτεινή απεραντοσύνη. Με το μεγάλο φακό της βάρκας κάναμε τότε σινιάλο, μην τύχει και περάσει ναυτικός έτσι λησμονημένος.

Άλλοτε πάλι τις νύχτες καφενεδίζαμε. Πέτρα την πέτρα κατηφορίζαμε στην πιάτσα – φορώντας πάντοτε κλειστά παπούτσια απ' τον φόβο μη μας φάει κανένας σκόρφης. Στο Αστάχου σβήναμε το φακό, για να ατενίσουμε εκστατικά τη θάλασσα που δέσποζε ασύνορη και χρυσαφένια κάτω απ' το φως του φεγγαριού. Ακόμη και σήμερα, αν κάποτε θέλω να παρηγορηθώ, φέρνω στο μυαλό μου εκείνο το μαγικό τοπίο, το πασπαλισμένο με χρυσόσκονη, σα θαύμα.

Στο καφενείο καριώτικες κουβέντες, νέα, κανένα τάβλι, κι ύστερα κανένα χταποδάκι, καλαμπούρια, τσουγκρίσματα κι ένα βιολί που ζέσταινε τα μέλη των επίδοξων χορευτών μ' έναν ήχο τόσο οικείο, σα μητρική γλώσσα. Έτσι απλά και φυσικά, σα μελτεμάκι, σπινόταν ο χορός στην αυλή με τις αγγελικές που την κύκλωνε η θάλασσα.

Ο ξύλινος μπλε πάγκος – αυτός ο ίδιος μέχρι σήμερα, που ποτέ δεν άλλαξε θέση – συνήθως φιλοξενούσε τους γρηαιότερους υπό το κιτρινωπό φως της λάμπας που κρεμόταν, στον τοίχο του καφενείου. Εμείς οι «μικροί» παίζαμε ποδοσφαιράκια (η γιαγιά δεν ενέκρινε μια τέτοια ενασχόληση, αλλά ο παππούς μου έδινε στα κρυφά διφραγκάκια για να παίξω) ή τριγυρίζαμε εδώ και 'κει με γρατζουνιές στα γόνατα και καμμένους τους ώμους απ' τον ήλιο, ψάχνοντας για θαλάμια, κάνοντας του καπεταναίου μέσα στις βάρκες που ήταν τραβηγμένες έξω, κουβεντιάζοντας για αερικά και καλομοίρες, προσπαθώντας να ξεδιαλύνουμε την πραγματικότητα από τη λαϊκή φαντασία.

Όταν επιστρέφαμε στο σπίτι, αφού ελέγχαμε τους τοίχους για τυχόν σέρφες, πέφταμε στα λιγοστά κρεβάτια όλα μαζί τα πιτσιρίκια (αδέρφια και ξαδέρφια). Ακόμη και ο ύπνος μας ήταν συντροφικός, γι' αυτό συνθησίσαμε να μυρίζουμε στο δέρμα μας την παρουσία του άλλου και να ενώνουμε τους παιδικούς μας ψιθύρους κάτω απ' τα μαξιλάρια, μαζί με χάνα πειρακτικά.

Το πρωί γάλα κατσικίσιο και μια φέτα ψωμί με βούτυρο και αναμματόμελο – στα σκαλοπάτια, Ξυπόλυτοι και ευτυχείς. Ύστερα, σεργιανίζαμε αμέριμνα όλη μέρα στα σταχοχώρα με τα ψάθινα καπέλα μας, ρουφώντας ως τα βάρη της ψυχής μας τον πελαγίσιο αέρα. Πιάναμε τζιτζίκια, ακρίδες και κλωσταυρίδες, παρατηρώντας με επιστημονικό ενδιαφέρον το πώς οι ουρές των κολοβών σαυρών εξακολουθούσαν να κουνιούνται. Το μεσημέρι, μέσα στον καυτό ήλιο και το εκκωφαντικό τζιτζίκισμα, βουτούσαμε στα κρυστάλλινα νερά και κολυμπούσαμε μέχρι να γίνουμε μπλε. Οι μανάδες φώναζαν συνήθως απ' την ακτή πως ήρθε η ώρα για φαγητό, αλλά εμείς είχαμε όρεξη μόνο για παιχνίδι.

Μακρινά ολόθερμα καλοκαίρια που ωρίμασαν καρπούς και ανθρώπους χωρίς βιάση. Ο κόσμος ήταν ακόμη στη θέση του. Επέστρεφες και έβρισκες την ίδια τάξη που άφρησε φεύγοντας. Τώρα σε περιμένει ένα πλήθος από κακόγυστες καινοτομίες χάρην της εξέλιξης κι εσύ αναζητάς με τις αισθήσεις τα αναγνωριστικά σημάδια, σωμαίνοντας. Όμως, έχει και η μνήμη τη δική της φωνή και συχνά ψιχαλίζει τα μάτια, που δεν αντέχουν να θωρούν την ασχήμια.

της Ειρήνης Σινάνη

Ήμουν εκστασιασμένη που θα περνούσα τις διακοπές του Πάσχα στην «κοσμοπολίτικη» (όπως νόμιζα) Ικαρία, μετά τη τρίχρονη πλύση εγκεφάλου για τις ομορφιές του νησιού που είχα δεχτεί από μια φίλη... Στην Αθήνα ο καιρός ήταν ανέλπιστα καλοκαιρινός και άρα θα ξεκινούσα πρόωρα τις καλοκαιρινές μου διακοπές, υπέροχα! Φτάνοντας στο λιμάνι του Πειραιά η καθυστέρηση ήταν μεγάλη και τα σχόλια για το σαπιοκάραβο που θα μας μετέφερε πολλά, όμως εμένα δεν θα μου χαλούσε τίποτα τη διάθεση (ή έτσι νόμιζα, τουλάχιστον...)!

Μετά από 12 και πλέον ώρες, η ταλαιπωρία στο πρόσωπο μου ήταν εμφανής και όταν πάτησα το πόδι μου στο λιμάνι του Ευδήλου, ανακουφίστηκα σκεπτόμενη πως σε λίγο θα άραζα στο σπίτι της φίλης μου. Σύντομα, όμως, με ενημέρωσαν ότι το σπίτι ήταν «λίγο» πιο μακριά από το λιμάνι. Μία λευκή κλούβα κατέφθασε (με οδηγό τον πατέρα της φίλης μου), φορτώσαμε τα μπογαλάκια μας και ξεκινήσαμε και πηγαίναμε, πηγαίναμε, πηγαίναμε... Όταν τελείωσε η άσφαλτος σκέφτηκα, ε τώρα φτάνουμε, αλλά πού τέτοια τύχη! Μπήκαμε σε έναν κακοτράχαλο χωματόδρομο στη μέση του πουθενά και κατά τακτά χρονικά διαστήματα χτυπούσαμε και τα κεφάλια μας στην οροφή του οχήματος (ευτυχώς που είχα ώρες να φάω γιατί τα πράγματα θα ήταν ακόμα χειρότερα!). Ξαφνικά σταματήσαμε και η φίλη μου κατέβηκε να ανοίξει μια πόρτα που βρισκόταν κατά μήκος του δρόμου (!!!). Στη πορεία άνοιξε και άλλες πόρτες, ενώ κάθε φορά που έμπαινε στο αυτοκίνητο μουρμούριζε και κάποια μη κολακευτικά λόγια για τους Σαμιώτες που τους τρώνε τα λεφτά και δεν φτιάχνουν το δρόμο, ενώ εγώ σκεφτόμουν πως μάλλον έχουμε περάσει τα σύνορα και δεν μπήκαν στον κόπο να με ενημερώσουν... Τελικά μετά από 2 ώρες φτάσαμε στο «εξωτικό» Καρκινάγρι και όταν μπήκαμε στο σπίτι σκέφτηκα πόσο τυχερή είμαι που έχουν ρεύμα, αν έχουν και νερό θα είναι τέλεια!!!

Την επόμενη μέρα άρχισε μια απίστευτη κακοκαιρία που μου έδωσε να καταλάβω πως τα ανοιξιάτικα ρούχα μου θα έμεναν για πάντα στη βαλίτσα. Η φίλη μου συνέχεια μου ζητούσε να ξεκολλήσω από το τζάκι και να βγω μαζί της, όμως εγώ θα έλεγα ναι μόνο αν ήταν για να πάμε στο λιμάνι! Τελικά πείστηκα και βγήκα αλλά το σοκ που με περίμενε δεν το είχα φανταστεί. Ήταν Μεγάλη Παρασκευή και οι νέοι του νησιού είχαν μαζευτεί στο μαγαζί του «Τζάκσον» και χόρευαν τσιφτετέλια στα τραπέζια (φαίνεται υπάρχει ακόμα πληθυσμός που δεν έχει εκχριστιανιστεί...).

Το βράδυ της Ανάστασης αποφασίστηκε να πάμε Εκκλησία (έτσι, μπας και καταλάβουν ότι είναι Πάσχα, κάποιος φαίνεται θα το άκουσε στις ειδήσεις...). Όταν ακούστηκε το Χριστός Ανέστη τότε νόμιζα πως ήρθε το τέλος μου, σε αυτό το νησί θα πέθαινα άδοξα και οι άγγιοι θα χόρευαν γύρω από το πτώμα μου. Τόνοι εκρηκτικών είχαν τοποθετηθεί γύρω από την Εκκλησία και η νύχτα έγινε μέρα από τις λάμπες, ενώ στο δρόμο του γυρισμού μικροί ταλιμπάν, 4 και 5 χρονών, πετούσαν αμέριμνα δυναμιτάκια στα πόδια του κόσμου.

Δεν θυμάμαι κάτι άλλο από αυτή τη πρώτη μου φορά στην Ικαρία πριν από 11 χρόνια, μόνο την ευτυχία που ένιωσα όταν μπήκα στο καράβι του γυρισμού, σύντομα θα γυρνούσα στον πολιτισμό και τις ανέσεις μου...

e-mail kavopapas@yahoo.gr

Όταν βρέθηκε στα χέρια μου η εφημερίδα σας με θέμα την επέτειο των τριάντα σας χρόνων, κάθισα και έγραψα αυθόρμητα δυο τρεις γραμμές. Δεν ξέρω αν το περιεχόμενο ταιριάζει με το ύφος της έκδοσής σας, αλλά σαν κλείνω και εγώ τα τριάντα φέτος, είπα να μοιραστώ μαζί σας ένα κομμάτι από αυτά. Εξάλλου, το θέμα αυτής της χρονιάς είναι τα τριάντα χρόνια έρωτα...

Φιλικά,
Τάνια

Ήρτα, ήβρα ... κι ηγάπησα!

της Τάνιας Καρατζή

2005

Φτάσαμε Ικαριά

Έφτασα βράδυ πασχαλινό μαζί με όλο τον όχλο που κατεβαίνει στην Ικαριά τέτοιες μέρες. Στην αρχή θεώρησα, περπατώντας στα στενά του Αγίου, πως βρέθηκα σε ένα χαρακτηριστικά αιγαιοπελαγίτικο νησί. Το αυτοκίνητο ξεχειλίζει από κουβέρτες, νησιώτικες προμήθειες και φυσικά, ούζο. Θα μέναμε σ' ένα σχεδόν εγκαταλελειμμένο σπίτι στην μέση του πουθενά, ιδιοκτησίας της οικογένειας της Ικαριώπισσας φίλης μου. Ξενυχτίσαμε καθαρίζοντας. Το πρωί φάνηκε το πρώτο γνήσιο ικαριακό σκηνικό...Το σπίτι έβλεπε στην θάλασσα και καθώς δύο μπροστινοί λόφοι ενώνονταν, σχίζονταν στη μέση σχηματίζοντας ένα γαλάζιο τρίγωνο. Εικόνα από γυναίκα. Θηλυκό μονάχο και άγριο το χωριό...

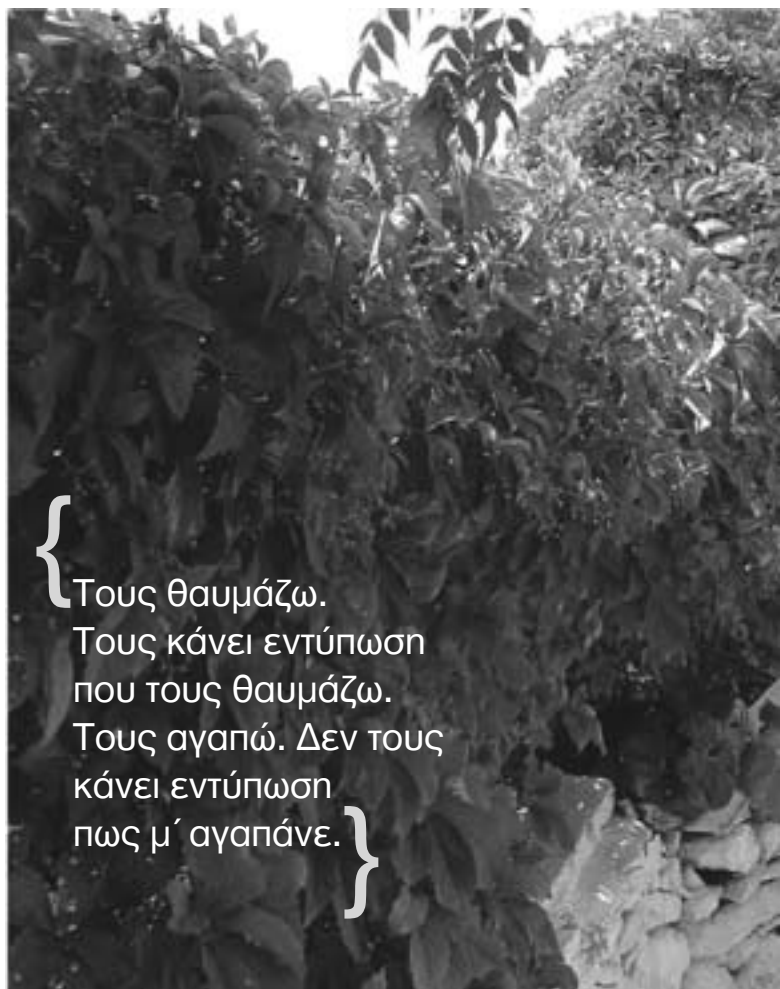
Από τα γραφικά λοιπόν σοκάκια του Αγίου τυπικά για ένα νησί, στο μεγαλείο της πέτρας και των κρυμμένων στις φυλλωσιές, μυστηριακών χωριών. Αργότερα συνειδητοποίησα ότι δεν ήμασταν μονάχοι. Στα πενήντα μέτρα δεξιά υπήρχε ένα άλλο σπίτι και στα εκατό από κάτω μας κι άλλο... Έτσι ζουν οι Καριώτες...ανεξάρτητοι και "κατ' ιδίαν", όχι σαν εμάς που είμαστε μια χούφτα χωριό με πεντακάσια σπίτια το ένα κολλημένο στ' άλλο και που κάθε πρωί ακούω όλη την τουαλέτα του μπαρμπο-Ζαχαρουλόγιαννη σαν σπκνεται για το ψάρεμα...

Με ενοχλούσε...Με ενοχλούσε αυτή η συχία...με ενοχλούσε η μη εγγύτητα...με ενοχλούσε αυτή η σχισμή που έβλεπε στην θάλασσα. Στην δική μου αυλή την βλέπω ολάκερη όπου φτάνει το βλέμμα μου...Φωνάζω στην θειά Σπυριδούλα αν μου έχουν τελειώσει τα λεμόνια...Τι να κρυβόταν από κάτω; Να είχε λιμάνι; Να είχε χωριό, παραλία; Βράχια να ψαρέψω; ... Καμιά ένδειξη δεν ξέφευγε από αυτή την σχισμή...

Επίσκεψη στον πάππο και την γιαγιά.

Αλλάζω χωριό και κατοικία, κατεβαίνω ένα δρόμο γεμάτο φυτά με εξωτικά, τεράστια φύλλα και διασχίζω με ένα δρασκέλισμα ένα μικρό ρυάκι που τρέχει στην θάλασσα. Ναι, η θάλασσα είναι ακριβώς από κάτω, αλλά είμαι πολύ ψηλά και τα δέντρα εμποδίζουν την θέα του τελειώματός της. Πλησιάζω στον κήπο της Εδέμ. Ορτανσίες, ντάλιες, τριανταφυλλίες, γαρδένιες, ροδακινίες, λεμονιές, ελιές, κηπευτικά, ουφ! Τα καμώματα της γιαγιάς και του παππού... Εκείνος αγέρωχος και σοβαρός, με πράσινη ματιά και εκείνη με βλέμμα έξυπνο, μικροκαμωμένη και αφράτη σαν φρεσκοψημένο ψωμάκι. Μας περιμένουν με ένα σωρό καλούδια στο τραπέζι. Μία ώρα κάναμε να τα μαζέψουμε μετά...Οι συστάσεις έγιναν, τα χαμόγελα πλήθυναν και οι νησιώτικες φακές της γιαγιάς κέρδισαν τις εντυπώσεις.

Έχω καλή ακουστική μνήμη και μετά από πέντε μέρες έχω αρχίσει ήδη να "ικαρίζω" κόντοντας αρχικά το θήτα και αντικαθιστώντας το με ταφ σε κάποιες λέξεις, έχω γνωρίσει τις φυσιογνωμίες του χωριού, έχω μάθει τις ιστορίες τους, είμαι πια κομμάτι της καθημέρας που φωνάζεται από το απέναντι σπίτι. Το μεγαλύτερο μέρος της ημέρας μοιράζομαι μυστικά γαστρονομίας με την γιαγιά. Το κολοκάσι

{ Τους θαυμάζω.
Τους κάνει εντύπωση
που τους θαυμάζω.
Τους αγαπώ. Δεν τους
κάνει εντύπωση
πως μ' αγαπάνε. }

- που του παππού είναι το καλύτερο του χωριού- μου αρέσει να το συνδυάζω με φρέσκια ρόκα απ' το κήπο, λίγο κρασόξιδο και λαδάκι. Η γιαγιά απολαμβάνει να με παρακολουθεί να ζάλω στον κήπο και να πασπατεύω τα λαχανικά της και ο πάππος καμαρώνει για το νεογέννητο κατσικάκι του, που νταντεύω όλη μέρα. Μοιραζόμαστε την ίδια λαχτάρα για την φύση, την ιεροτελεστία του φαγητού, το μαζί. Είναι μαζί κοντά εβδομήντα χρόνια και η γιαγιά κάνει σαν παιδούλα όταν εμφανίζεται εκείνος. Ανταλλάσσουμε απόψεις για το πώς θα είναι το φαγητό, σαν φίλες που συνωμοτούν για το βραδινό ραντεβού τους. Τους θαυμάζω. Τους κάνει εντύπωση που τους θαυμάζω. Τους αγαπώ. Δεν τους κάνει εντύπωση πως μ' αγαπάνε.

Οι Ικαριώτες δεν φοβούνται να δεθούν με αυτούς που το θέλουν, να ανακαλύψουν και να τους ανακαλύψουν, δεν έχουν συμπλέγματα. Ίσως σ' αυτούς βρήκα αυτά που λείπουν από το δικό μου τόπο...την υπομονή, το κοινό, το λιτό, τη δαιδαλώδη λεπτομέρεια της ανυπαρξίας της λεπτομέρειας. Το σφειλω στην γιαγιά και τον παππού. Ακούω την γιαγιά να μου λέει (θέλοντας διακαώς να μάθει κουτσομπολιό αλλά διατάζει να ρωτήσει): Άκου, Σταματινάκι α στο πω α μην

Το Πανηγύρι

Κάθομαι από νωρίς το μεσημεράκι στον προνομιούχου θέσεως πάγκο με τον πάππο και την γιαγιά και έχω ξεχωριστή περιποίηση. Απεχθάνομαι το κρέας και ακόμα περισσότερο το βραστό και όμως η γιαγιά εμπλουτίζει το ζωμό της πρόθεσης με χειροποίητο κατσικίσιο τυρί που έφερε από το σπίτι και έχω ρουφήξει με μανία δύο πιάτα... Τι μου συμβαίνει; Όλα δείχνουν πιο όμορφα εδώ, μυρίζουν αλλιώς, έχουν άλλη γεύση... Χορεύουμε ασταμάτητα ικαριώτικο. Λες να' ναι σημάδι πως μόνο αυτό τον χορό μπόρεσα να συγκρατήσω από την σχολή χορού που πήγαινα παιδί; Εδώ μόναχα τον χορεύουν αλλιώς... ράθυμα, αβίαστα, κρεμούν τα χέρια τους και τα πρόσωπά τους γέρνουν στη γη...σαν να απαλλάσσονται από κάτι, σαν να ζητούν...Φωνάζουμε... σαν από αυτό το σκύψιμο νά 'γινε αναβλάστημα στην ψυχή...

Ήρθε η ώρα να φύγουμε όμως...Ανεβαίνω τα στολισμένα σκαλιά της γιαγιάς κοιτάζω τον ήλιο που πέφτει στην θάλασσα, ενώ ακούω από την παραλία το βιολί να παίζει ακόμα...Θυμάμαι το φως και την μουσική... Τους φιλώ...Πόνεσα για να φύγω...

Κάβο Μαλιάς και Κάβο Πάπας

Η φιλενάδα μου είναι διπλό- Ικαριώτισσα και εγώ διπλό-Πελοποννήσια και μάλιστα από το τελευταίο χωριό δίπλα στον κάβο Μαλιά. Δυο τόποι με δυο θρυλικούς, τραγουδισμένους και επιβλητικούς κάβους. Όταν με είχε επισκεφθεί στο χωριό, μου έλεγε πόσο τα πετρώματα, κάποιες άγονες διαδρομές καθώς και το υψόμετρο από την θάλασσα της θύμιζαν τα δικά της μέρη. Για μένα δεν ήταν όμως μόνο αυτό... Έλεγα πάντα πως ο τόπος μου είχε κάτι μαγικό...τα απόκρημνα βράχια που έδεναν παράδοξα με πυκνή βλάστηση, το μάζεμα της ελιάς, οι μυρωδιές από το χαρούπι και τα ξερά χόρτα, το θύμισμα στα ξωκλήσια του Κάβο Μαλιά, το σουρούπο, οι πρώτες προσευχές... οι αγάπες που με κυνηγούσαν. Η μαγεία του ανθρώπου και του Θεού, η απρόσκοπτη επαφή τους. Όλες αυτές οι μνήμες έψαχναν δρόμο να προϋπαντήσουν και άλλα κομμάτια της ψυχής... Τα κύματα του Μυρτώου να δεθούν με το Ικάριο σαν ίδια που είναι θεριεμένα... εγώ που νόμιζα ότι αγάπη άλλη τέτοια δεν θα βρω...και όμως βρήκα ν' αγαπήσω...

Εγώ...

Κάθε φορά από τότε που πηγαίνω στην Ικαριά παύω να είμαι και γίνομαι απλά εγώ. Ο χρόνος μοιάζει απροσδιόριστη έννοια...και να θες δεν μπορείς να σκεφτείς περαιτέρω τα «εγκόσμια». Το γλέντι, οι ήρεμες κουβέντες, ο αέρας στις ρεματιές και μην ξεχνάμε τους έρωτες, αμόλυντους και ανιδιοτελείς, αποκαλύπτουν την πραγματική ταυτότητά σου. Αν θες να αφηθείς...τότε και μόνο μπορείς να ταυτιστείς με την Ικαριά.

Νικαριά: Εικόνες της στεριάς και του πελάγου, όπως τις κατέγραψε η λαϊκή παράδοση

της Αργεντούλας Πάσχαραν – Κουλουλία*

Ταξιδεύοντας με το πλοίο για την Ικαρία, την «Ϊκαρο» ή τη «Μάκρι», των αρχαίων, ή τη «Νικαριά» των περιηγητών, βλέπουμε το νησί, από μακριά, να αναδύεται μέσα από τη δική του θάλασσα, το «Ϊκάριο» πέλαγος. Οι πρώτες εικόνες, που αποκαλύπτονται στον ταξιδιώτη, είναι ο ορεινός όγκος του βουνού «Αθέρα» να διασχίζει το νησί, από το άκρο δυτικό ακρωτήριο, τον «Πάπα», μέχρι το ανατολικό, το «Δράκανο». Το βουνό, που δημιουργεί ιδιαίτερο ανάγλυφο με ψηλές κορφές, απόκρημνες χαράδρες, ρεματιές και δαντελωτές ακτές, χωρίζει άνισα το νησί, στο βόρειο και στο νότιο μέρος, που ονομάστηκαν αντίστοιχα «Σοφράνο» και «Σταβέντου», σύμφωνα με ναυτικούς όρους των Βενετσιάνων. Η «Νικαριά» αποκαλύπτεται στον ταξιδιώτη, όπως τραγουδήθηκε τους προηγούμενους αιώνες:

*«Α, καμένη Νικαριά με τα ψηλά βουνά σου,
τα χαμηλά τα σπίτια σου, δροσάτα τα νερά σου».*

Από το πέλαγος αποκαλύπτεται η «Νικαριά» η «Υλόεσσα» με τα δάση και τη βλάστηση που έχουν τα βουνά και οι ρεματιές του νησιού, ιδιαίτερα στη βόρεια πλευρά του. Σύμφωνα με την τοπική ιστορία του νησιού, στα δάση και τις κοιλάδες αναζήτησαν καταφύγιο οι Ικαριώτες σε εποχές, που ποικιλώνυμοι κατακτητές – Φράγκοι, Βενετοί, Τούρκοι, πειρατές, κ.ά., έκαναν επιδρομές στο Αιγαίο. Να, τι λένε οι Ικαριώτες, σχετικά, για τη διάσωσή τους:

«Όσα φυλάει η πριναριά (δ)εν τα φυλάει η Παναγιά».

Στην «Νικαριά» την «Υλόεσσα», επίσης, οφείλουν και τη σχέση τους με την ανθρακοποιία οι Ικαριώτες, ονομαστοί καρβουνιάρηδες, που ταξίδεψαν και άσκησαν την τέχνη τους στη Μικρασία παλαιότερα, και, σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας, μέχρι τις μέρες μας.

Το βουνό «Αθέρας», παλαιότερα, ονομαζόταν «Πράμνος» και, σύμφωνα με την παράδοση, ήταν συνδεδεμένο με την παραγωγή του ονομαστού κρασιού, του «πράμνιου» οίνου, που συγκαταλεγόταν στα φημισμένα προϊόντα της αρχαιότητας.

Η δημοτική ποίηση του νησιού, διασώζει, σχετικά, ιδιαίτερη κατηγορία τραγουδιών, «του αμπελιού και του κρασιού», όπως αυτό της «αμπελοκουτσούρας», με το οποίο αρχίζει η διασκέδαση στα σύγχρονα πανηγύρια:

*«Ας είν' καλά τα' αμπέλι μας κι η αμπελοκουτσούρα
που κάνει νιους και γέροντες να τα ξεχνούνε ούλα.
Κρασί σε πίνω για καλό κι εσύ κακό μου κάνεις
από το δρόμο μ' εζορείς και στο γκρεμό με βάλεις...».*

Με θεματική το βουνό «Αθέρας» απαντά, ακόμη, τραγούδι φωνητικό, «η συμπεθέρα», το οποίο συνοδεύει την ομώνυμη παραλλαγή του τοπικού ικαριώτικου χορού:

*«Γού (θ)α πάμε συμπεθέρα, στο γιαλό για στον Αθέρα,
στο γιαλό (θ)ε να βραχούμε στο βουνό(θ)ε να χαθούμε...»*

Αλλά, και η θάλασσα της «Νικαριάς», το Ικάριο πέλαγος, που υποδέχεται τον ταξιδιώτη «θυμωμένο», ανήσυχο, ανυπότακτο και τρικυμιώδες, τις περισσότερες φορές, αποκαλύπτει μοναδικές εικόνες, όπως αυτήν, της «Νικαριάς», της «Ανεμόεσσας». Να, τι διασώζει η τοπική παράδοση για τους αέρηδες που κατεβαίνουν από τις ψηλές κορυφές του νησιού, ιδιαίτερα στη νότια πλευρά του: «Ο θεός των ανέμων, ο γέρο Αίολος κάθεται σε μια απόκρημνη κορφή του νησιού, στο «Κακό Καταβασίδι», απ' όπου αφήνει γλυτούς τους ασκούς του και φυσούνε οι ξαφνικοί ανεμοστρόβιλοι». Στο νησί διασώζεται, επίσης, και τοπωνύμιο με το όνομα «Ανεμοτάφια», κοντά στο χωριό Περδίκι, όπου, σύμφωνα με την τοπική παράδοση, εκεί έδεναν και έθαβαν τους αέρηδες

Αλλά, και η προσωνομία της «Νικαριάς» ως «Ιχθυόεσσας», αποδίδονται στο Ικάριο πέλαγος, το οποίο είναι γνωστό για την αφθονία και την ποικιλία των ψαριών του. Σε τοπικό λαϊκό τραγούδι απαντά σύμμεικτη η εικόνα του Ικαρίου πελάγου:

*«Θάλασσα, πικροθάλασσα και πικροκυματούσα
τα ψάρια σου πολύ γλυκά, μα συ 'σαι φαρμακούσα».*

Πολλά ακτωνύμια, επίσης, του νησιού συνδέονται με τις τρικυμίες του «Ϊκαρίου» πελάγου, όπως η «Δαιμονόπετρα» στο νοτιοανατολικό μέρος, όπου εξαιτίας της μεγάλης θαλασσοταραχής εθεωρείτο κατοικία δαιμόνων. Αλλά, και το ακρωτήριο «Πάπας», στη Δυτική Ικαρία, οφείλει την ονομασία του στην αποβίβαση ενός Ρωμαιοκαθολικού πάπα στο ομώνυμο μέρος, εξαιτίας της φουρτούνας. Εκεί, «στου «Πάπα» το μπουγάζι κάτω στη Νικαριά...», που τραγουδάμε στα νησιώτικα τραγούδια αρχίζει το όνειρο...

* Η κα. Αργεντούλα Πάσχαραν – Κουλουλία κσάγεται από το Μάραθο και είναι λαογράφος & καθηγήτρια.

ΠΟΥ ΕΙΣΑΙ;

37° 35'41,42" N
26° 09'30,88" E

πώς ακούεσαι...

αντικείμενα και άνθρωποι

της Αφροδίτης Τσαμουδάκη

Ο εξωτερικός κόσμος του ανθρώπου γίνεται συχνά η πηγή της έμπνευσης του. Αντικείμενα, ύλη δηλαδή, οικειοποιήθηκαν από πρόσωπα και πολλές φορές ταυτίστηκαν με αυτά χωρίς όμως ποτέ να υπάρξει καμία εξάρτηση μεταξύ τους. Στην Ικαρία συναντάται συχνά το φαινόμενο όπου ένα αντικείμενο προσάπτεται ως παρατσούκλι σε κάποιο συγκεκριμένο πρόσωπο.

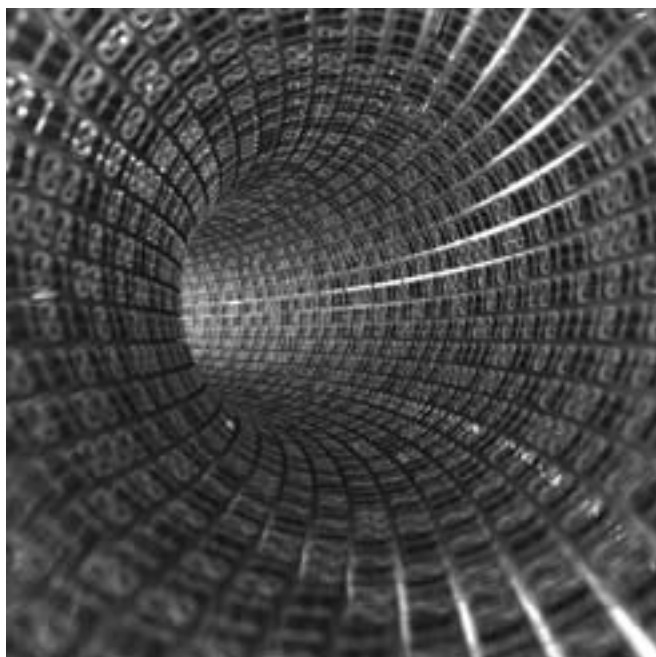
• Η φλάσκα ή αλλιώς το φλασκι είναι κάτι σαν αποξηραμένη κολοκύθα στην οποία οι παλαιότεροι έβαζαν μέσα το κρασί. Φλάσκα είχαν ονομάσει στο Αμάλου την Καλλιόπη Καραπέτη -γυναίκα του Σιδερί Πλύστακα- γιατί από μικρή ήταν κοντή και παχουλή. Λένε μάλιστα πως κάποτε για να κάνουν χάζι οι χωριανοί έστειλαν στον Σιδερί έναν περιηγητή που αναζητούσε τα περίφημα καριώτικα φλασκιά. Όταν ο ξένος του χτύπησε την πόρτα, ο Σιδερί Πλύστακας κατάλαβε την πλάκα που του στήσανε και απάντησε «είχα μωρέ πολλά, μα μου τα πήραν όλα και δεν έχω πια να σου δώσω».

• Η Κωνσταντίνα Μελισσινού, επίσης από το Αμάλου, για χρόνια τώρα είναι γνωστή και ως Καραμπίνα. Ο συγχωριανός της Στεφανής Πλύστακας της έδωσε αυτό το παρατσούκλι γιατί όταν ήταν μικρή τον κυνηγούσε και τον κλωτσούσε επειδή «γάμπριζε» στην αδελφή της. Έτσι, της είπε μία μέρα «άντε φύγε από δω βρε...Καραμπίνα» και από τότε της έμεινε.

Παρομοίως και η Ειρήνη Καρούτσου, η λεγόμενη τσάντα από το χωριό Νας, απέκτησε αυτό το παρατσούκλι εξαιτίας της μικρόσωμης παρουσίας της.

Όταν η ύλη αντιμετωπίζεται με τέτοια φαντασία, νομίζω ο άνθρωπος είναι ευτυχής. Όταν είναι αυτός -ο Άνθρωπος- που επιβάλλεται στα αντικείμενα με έναν τρόπο δημιουργικό, τότε μπορεί να νιώθει ελεύθερος. Η επινόηση της φλάσκας, της Καραμπίνας και της τσάντας είναι έκφανση αυτής της επιβολής, γιατί αν και η πηγή της έμπνευσης βρίσκεται -εν μέρει πάντα- στον υλικό κόσμο, η ιδιότητα και ιδιαιτερότητα του ανθρώπου είναι αυτό που εξακολουθεί να προέχει και να καθορίζει.

Ωστόσο, η «αφηρημάδα» μας επέτρεψε στα αντικείμενα να κατέχουν πλέον περίοπτη θέση στη ζωή, αλλά αυτό δεν μπορεί παρά να είναι μια πλάνη που εμείς κάνουμε το λάθος να βαφτίζουμε αλήθεια. Αυτή η λοξοδρόμηση υποδούλωσε το άτομο στα πράγματα. Η διάρρηξη τέτοιων λανθασμένων δεσμών είναι εφικτή όταν γίνει μια απλή επαναξιολόγηση μέσα μας και γύρω μας. Είναι που πρέπει να κατανοήσουμε πως η θεμελιακή ελευθερία πραγματώνεται σε συνθήκες δυναμικής επιβολής του ανθρώπου στο κομμάτι του υλικού κόσμου και όχι αντιστρόφως, όπως συχνά βλέπουμε να συμβαίνει σήμερα με τα αντικείμενα «κινητό» και «αυτοκίνητο»...

Το διαδίκτυο και το ταξίδι από και προς την Ικαρία!

του Ηλία Κλαρέβα*

Ευτυχώς, χάρη στην παγκόσμια τεχνολογία αναζήτησης, μπορούμε τώρα να ξέρουμε ακριβώς πού είναι το κάθε πλοίο την κάθε στιγμή.

Αυτό το καλοκαίρι, θα έρθω για μια ακόμη φορά στην Ικαρία. Αλλά, σε αντίθεση με τα προηγούμενα μου ταξίδια, αυτή τη φορά όλα τα διαδικαστικά σχετικά με το ταξίδι μου, έχουν ήδη γίνει ... μέσω διαδικτύου.

Από όλα τα θετικά της παγκοσμιοποίησης, ένα από τα αγαπημένα μου είναι το πόσο πιο εύκολο κάνει το ταξίδι μου. Θέλω να ταξιδέψω από Νέα Υόρκη για Αθήνα; Κανένα πρόβλημα! Κάθε αεροπορικό εισιτήριο είναι διαθέσιμο μέσω του διαδικτύου. Θέλω να ταξιδέψω από Πειραιά για Εύδηλο; Κανένα πρόβλημα! Όλα τα δρομολόγια των πλοίων και τα εισιτήρια είναι διαθέσιμα στην ηλεκτρονική διεύθυνση www.greekferries.gr. Θέλω να κάνω μια κράτηση για ταξί να με πάει Καρκινάγρι; Κανένα Πρόβλημα! Το κλείνω στη διεύθυνση www.baroutis.gr. (Εντάξει, το τελευταίο είναι αστείο, αλλά ποιος ξέρει, μπορεί σε λίγα χρόνια να κλείνω ταξί με αυτό τον τρόπο).

Από όλες τις πηγές του διαδικτύου που αφορούν στο ταξίδι από και προς την Ικαρία, αυτή που μου έκανε τη μεγαλύτερη εντύπωση είναι το www.marinetraffic.com/ais/. Πόσες φορές έχουμε αναρωτηθεί τι ώρα πρέπει να φύγουμε από το Καρκινάγρι ώστε να είμαστε στον Εύδηλο λίγα λεπτά πριν φτάσει το πλοίο; Ή πάλι, αν περιμένουμε φίλους ή συγγενείς και δεν είμαστε σίγουροι τι ώρα θα φτάσει το πλοίο; Βεβαίως γνωρίζουμε τι ώρα είναι προγραμματισμένο να φτάσει. Αλλά τι γίνεται όταν έχει καθυστέρηση και εμείς δεν το ξέρουμε; Κανείς δεν θέλει να κάθεται ώρες να περιμένει άσκοπα.

Μία λύση είναι να τηλεφωνήσουμε στο Λιμεναρχείο και να ρωτήσουμε τι ώρα φτάνει το καράβι. Φυσικά, δεν σπκώνουν πάντα το τηλέφωνο και όταν το κάνουν δεν είναι και πάντα οι πιο εξυπηρετικοί.

Ευτυχώς, χάρη στην παγκόσμια τεχνολογία αναζήτησης, μπορούμε τώρα να ξέρουμε ακριβώς πού είναι το κάθε πλοίο την κάθε στιγμή. Η διεθνής ιστοσελίδα www.marinetraffic.com/aix/ μας επιτρέπει να γνωρίζουμε για πλοία, όπως το «Νήσος Μύκονος» και το «Corsica Express III» καθώς ταξιδεύουν από λιμάνι σε λιμάνι. Αυτό συμβαίνει γιατί κάθε πλοίο είναι εξοπλισμένο με ένα διεθνές σύστημα εντοπισμού (GPS) και οι δορυφόροι μπορούν να εντοπίσουν την ακριβή θέση του στο Αιγαίο. Αυτή η πληροφορία αμέσως μεταδίδεται σε μια βάση δεδομένων και καθίσταται διαθέσιμη σε όλους όσοι είναι εκείνη τη στιγμή συνδεδεμένοι με το διαδίκτυο.

Έτσι, την επόμενη φορά που θα θέλω να ξέρω πόσο μακριά είναι το «Corsica Express III» από τον Εύδηλο ώστε να πάω να παραλάβω τους ταξιδιώτες, το μόνο που χρειάζεται να κάνω είναι να μπω στο διαδίκτυο και να το διαπιστώσω μόνος μου. Και γνωρίζω πως από τη στιγμή που φτάνει στη Μύκονο, θα πρέπει να φύγω κι εγώ από το Καρκινάγρι. Είναι τόσο απλό!

Η παγκοσμιοποίηση έχει αρκετά θετικά στοιχεία, όπως το ότι μας επιτρέπει να δουλεύουμε και να επικοινωνούμε μεταξύ μας με μεγάλη ευκολία. Επίσης, μπορούμε να ταξιδεύουμε και να επισκεπτόμαστε διάφορα μέρη με την ίδια άνεση, είτε πρόκειται για ταξίδι ανάμεσα σε δύο χώρες, είτε σε δύο ελληνικά νησιά, είτε σε δύο χωριά της Ικαρίας.

Τώρα, το μόνο που μένει είναι να τελειώσει και ο πολυπόθητος δρόμος του Καρκιναγρίου....

*Ο κ. Ηλίας Κλαρέβας κατάγεται από το Καρκινάγρι και είναι καθηγητής στο Κέντρο Διεθνών Σχέσεων του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης.

ο εφιάλτης της γηστέρνας

Η συνάντηση είχε οριστεί για το ρέμα του Καρκιναγρίου. Τώρα χρησιμοποιείται κυρίως ως δρόμος, μα μετά τις βροχές κάθε Χειμώνα, τρέχει λίγο νερό τόπους τόπους. Όπως και εκείνη την μέρα, που ο νεαρός συναντήθηκε με την γυναίκα αυτή – ώριμης ηλικίας πια – για να του πει την δική της ιστορία μέσα στην μέση του δρόμου ... ή του ρέματος. Καθίσανε σε μια πεζούλα και ο νεαρός πάτησε το κουμπί της εγγραφής:

Ήμουνα μικρό, επήαινα στις πρώτες τάξεις του δημοτικού, γύρω στα 7 χρονώ θα ήμουνα. Και ήθελε ο Πατέρας να με πάει στην Λαγκάδα, να μου αμολάκει τις γηστέρνες. Ήταν κάτω από την Παναγιά, απ' όξω απ' τον φράχτη, όξω απ' την Λαγκάδα δηλαδή, πάνω ψηλά. Ούτε διάολος εν επερνούσε από 'κει, δάσος μόνο και γκρίφια. Και φαντάσου πόσο μικρό ήμουνα που δεν ήξευρα ούτε την γηστέρνα να αμολάκω. Κάτι γηστέρνες σα πέλαγο κι εγώ ούτε κολύμπι ήξευρα, ούτε τίποτα. Και είπε α με πάρει μαζί του, απ' το μονοπάτι, εν είχε δρόμο τότες και α μου βάζει σημάδια πώς α γυρίσω πίσω. Και του λεε η Μάνα, Θεός σχωρέστην: πού α το πας το μικρό; Πού α το πας που α ξοριστεί και δε θα μπορεί να γυρίσει; Τι είναι αυτά τα πράματα; Και με παίρνει κι ηπνέναμε απ' τις δικοπιές και μου πέτρωνε ανάματα στο δρόμο κι μου 'λεε μια ιστορία πως μια γυναίκα στο χωριό βγήκε προς νερού της κι έχασε τον δρόμο και βρήκε λέει τον αγωγό του

νερού και εγύρισε πίσω. Καταλαβαίνεις, με προετοιμάζε μη και χαθώ να μην φοβούμαι.

Και πάμε στη Λαγκάδα. Μου αμολάει την πρώτη και προχωράμε απέσω μες τα γκρίφια και μου αμολάει και την άλλη γηστέρνα. Έβαλε ξύλα για να μη φεύγει το νερό και μου είπε άμα φτάσει σε αυτό το σημείο θα βγάλεις αυτό κι άμα φτάσει στο άλλο το άλλο και σιγά σιγά, άμα αδειάσουν οι γηστέρνες α τις φράξεις κι α φύγεις. Παρασκευή βράδυ και την άλλη μέρα ήτο του γείτονα η μεριά. Ήταν οι μεριές τότε που ποτίζαμε. Φεύγει το λοιπόν κι εγώ κάθουμαι σε ένα κουτρονάκι απάνου και ήτο ακόμα ήλιος αλλά ήφευγε εκείνη την ώρα μέσα απ' τα βουνά. Κι εγώ, ως φαίνεται, κουρασμένη απ' το σκολεϊό και τις δουλειές, κάποια στιγμή με πήρε ο ύπνος εκεία στο βουναλάκι και κοιμήθηκα.

Και είδα όνειρο κακό: Πως εκεία που κοιμόμουν, ήμπλασα μέσα στη γηστέρνα και ηβούπηξα στον πάτο της. Ηκούναγα τα χέρια μέσα στο νερό να ανέβω πάνου μα του κάκου. Δεν ημπόρουν και να ανασάνω κι ένοιωθα πως θα σκαγα. Τότες, ήρτε μια μαύρη σκιά μέσα στο νερό. Μα ε με τράμαξε. Ήρτε να με σώσει.

Γλίστρησε κοντά μου και την ώρα που άπλωσα κι εγώ το χέρι να με πιάσει, ρουφήχτηκε η σκιά απ' το πελέμι, απ' το ξύλο δηλαδή που φράζει την γηστέρνα και το μόνο που πρόκαμε να μου δώσει ήτο δυο φτέρες. Μα δεν κατάφερε να με γλυτώκει κέφυε μακριά. Κράτησα μες το νερό από μια φτέρη σε κάθε χέρι κι άρχισα να τις κουνώ πάνω κάτω κι ανέβηκα λίγο πιο ψηλά, μα πάλι τι να το κάνεις, μέσα στο νερό ήμουνα. Ούρλιαζα με κλειστό το στόμα μην και καταπιώ νερό. Και τότε στην επιφάνεια είδα μια σχεδιά και μια λευκή σκιά που έκανε με τα χέρια κουπί να 'ρτει από πάνω μου κι άπλωσε το ένα να με πιάσει. Άπλωσα κι εγώ το δικό μου, με κράτησε καλά, εγώ με το άλλο ηκράτουν τις δυο φτέρες μου και με τράβηξε τελευταία στιγμή πριν σκάσω όξο απ' το νερό.

Κάποια στιγμή ανοίγω τα μάτια μου και βλέπω νύχτα. Κόβω δρόμο να πάω κοντά στην γηστέρνα και βλέπω όπως είχε βάλει ξύλα έτσι στο καλέμι γύρω γύρω, είχανε πάει άμμο και χαλίκια και εν είχε φύγει σταγόνα νερό. Σταγόνα νερό! Και πολεμάω να βγάλω τα ξύλα και ούτε ξύλα ενηβγαίνανε, ούτε τίποτα κι αρπάζω ένα φυτάρι κι ηπολέμουν τώρα, άκου το μυαλό μου, με τη γηστέρνα γεμάτη νερό να κουαλάω χώμα και να ρίχνω στο πελέμι. Και μου πέφτει το φυτάρι μέσα, αμπεπώς εν έπεσα του λόου μου και στον ξύπνιο μου! Και μόλις πέφτει μέσα το φυτάρι, κόβω δρόμο και πάω τον κατήφορο και ησκλίριζα και ήκλαιγα. Πού να δω μονοπάτι εγώ που ήτο νύχτα; Και κατεβαίνω τα βουνά και ηφώναζα και ξεύρεις πού βρέθηκα; Στου Κισσέ τον ποταμό. Και ήτο πολύ νύχτα. Και με χάσαν στο χωριό, ε με βρίσκαν πουθενά και βγήκαν με το δαυλό να με ψάχνουν. Κι ανεβαίναν κι όταν φτάσαν στις δικοπιές, λίγο πιο πάνω στο Κόκκινο Χώμα, ηφωνάζανε και ησφυρίζανε. Εγώ τότες τους άκουσα κι άρχισα να ηφονάζω και να βλέπω το δαυλό και εκεία με βρήκανε, στου Κισσέ τον ποταμό.

Πήρε το βλέμμα της από πάνω του και κοίταξε λίγο πιο πέρα, εκεί που τόση ώρα την περίμενε ο δεύτερος σύζυγος της, μια ήρεμη φυσιογνωμία ενός ασπρομάλλη ναυτικού. Ο πρώτος της άντρας χάθηκε νωρίς μα της άφησε δυο κόρες. Η γυναίκα ηαιρέτησε το νεαρό και τον ηπλοσίασε. Εκείνος την βοήθησε με ιδιαίτερη προσοχή να δρασκελίσει το μικρό ρέμα που ήταν ηπροστά τους. Πιάστηκε με φόβο από πάνω του και έκανε ένα μικρό αλματάκι – σαν να ηήδαγε όμως μια ολόκληρη θάλασσα. Περίμενε να ηεράσει και αυτός και ηπομακρύνθηκαν για το σπίτι τους.

Fayum

fayum80@yahoo.gr

Ζελέ πουτίγκα με φρούτα

από την Δήμητρα Τσαμουδάκη

υλικά:

2 φακελάκια ζελέ (ό,τι γεύση θέλετε)
1 κεσεδάκι γιαούρτι στραγγιστό
2 ποτήρια βραστό νερό
2 ποτήρια κρύο νερό
Διάφορα φρούτα (ροδάκινο, κεράσι, αχλάδι κ.ά)
1 χούφτα αμύγδαλα καθαρισμένα και ψιλοκομμένα

τρόπος παρασκευής:

Βάζουμε την σκόνη σε ένα βαθύ μπολ. Βράζουμε 2 ποτήρια νερό, τα ρίχνουμε στο μπολ και ανακατεύουμε μέχρι να διαλυθεί η σκόνη. Προσθέτουμε το γιαούρτι και χτυπάμε τα υλικά με ένα σύρμα. Ρίχνουμε 2 ποτήρια κρύο νερό, ψιλοκόβουμε τα φρούτα και τα ρίχνουμε μαζί με τα αμύγδαλα. Τα ανακατεύουμε καλά και βάζουμε το μπολ στο ψυγείο μέχρι να πήξει (περίπου 5 ώρες). Αν αντί για φρέσκα φρούτα, βάλουμε κονσέρβα, ρίχνουμε 1 και όχι 2 ποτήρια κρύο νερό.

Ένα γρήγορο και ελαφρύ καλοκαιρινό γλύκισμα που σας προσφέρει δροσιά και απόλαυση!

Καλή επιτυχία!

πέστο...καφέ
Cafe Bar

Αρμενιστής Ικαρίας Τηλ. 22750 71421

από νωρίς το πρωί
για καφέ, χυμούς
και χειροποίητα
γλυκά, μέχρι
αργά το βράδυ
με εντυπωσιακά
coctails και
μουσική πάνω
απο την θάλασσα

Γιαπράκια

υλικά:

50- 60 φύλλα κραμπολάχανο
(οι λεγόμενες λαχανίδες)
καλαμπόκι αλεσμένο στο χερόμυλο (κέχρος)
1 -2 χερόβολα χόρτα μυρωδικά (δυόσμος,
μάραθο, καφαλιδες κ.ά)
μπόλικο κρεμμύδι
ελαιόλαδο
αλάτι

εκτέλεση:

Βάζουμε το αλεσμένο καλαμπόκι αποβραδής στο νερό. Ζεματάμε τα φύλλα από το κραμπολάχανο και τσιγαρίζουμε το κρεμμύδι με τα χορταρικά ψιλοκομμένα και ελαφρώς αλατισμένα. Έπειτα τυλίγουμε τα φύλλα από το λάχανο με τα χόρτα και το καλαμπόκι. Τα βάζουμε στην κατσαρόλα με αρκετό νερό και λίγο λάδι.

Στα γιαπράκια βάζαμε και σταφίδες και τα τρώγαμε κυρίως το χειμώνα. Μάλιστα λέγονταν και «γιασπακάκια» και γίνονταν με ρύζι στη θέση του καλαμποκιού.

τη συνταγή μας έδωσε η Σοφία Κράτσα από τον Κάλαμο

τη συνταγή αυτή θα την βρείτε στο βιβλίο
«ούλα είναι φάδια της κοιλιάς»,

Εκδόσεις «Κάβο Πάπας», Αύγουστος 2007

κυκλοφορεί ούλα είναι φάδια της κοιλιάς

προλογίζει ο Ηλίας Μαμαλάκης

Διάθεση:

Βιβλιοπωλεία Ιανός
Σταδίου 24, Αθήνα,
τηλ: 210 3217917
Αριστοτέλους 7, Θεσσαλονίκη,
τηλ: 2310 277004

Βιβλιοπωλείο Τσαμαντάκη
Καραολή - Δημητρίου & Καραϊσκού, Πειραιάς
τηλ: 210 4138114

Αθήνα και υπόλοιπη Ελλάδα: για πληροφορίες
Αθηνά Μάγγουρα (6974305203)

Ικαρία: στο φωτογραφείο του Χρήστου Μαλαχία
στον Χριστό Ραχών, στα Βιβλιοπωλεία
Αγ. Κηρύκου και Ευδύλου
και στα καταστήματα του Καρκιναγρίου

ταβέρνα-μεζεδοπωλείο
απάγνιο
Καριανάγρι Ικαρίας
υπέροχη θέα - εκλεκτά μεζέδες - όμορφη παρέα

Παρασκευή-Σαββάτο-Κυριακή (όλη μέρα)
22750 91390

AVENTURA
CAR-BIKE RENTAL

The company
you can depend on to do your job
efficiently, swiftly and reliably

ΕΥΔΙΛΟΣ
TEL: 22750 31140
FAX: 22750 32490
ΑΡΜΕΝΙΣΤΗΣ
TEL: 22750 71117
ATHENS: : 210 9350983
MOB: : 6972 284054
EMAIL: : aventura@otenet.gr
www.ikaria.gr - www.island-ikaria.gr

Πολιτιστικός Οδηγός Ικαρίας Καλοκαίρι 2008

Νύχτες Πολιτισμού

Ημέρες Φύσης

της Χριστίνας Πλάκα

Τα τελευταία χρόνια, η Ικαριά μας, χάρη στις προσπάθειες των τοπικών φορέων, έχει καταφέρει να γίνει σταυροδρόμι πολιτισμών, φέρνοντας σε επαφή κατοίκους και επισκέπτες της με κουλτούρες άλλων τόπων, δημιουργώντας έτσι ένα κλίμα ενότητας και συνεργασίας μεταξύ των λαών. Οι Δήμοι Αγίου Κηρύκου-Ευδήλου-Ραχών Ικαρίας, διοργανώνουν φέτος και για τρίτη συνεχόμενη χρονιά το **ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ ΙΚΑΡΟΣ**. Στο φεστιβάλ αυτό συμμετέχουν καλλιτέχνες διεθνούς εμβέλειας. Την καλλιτεχνική επιμέλεια των εκδηλώσεων έχουν η Claudia Delmer και ο Βαγγέλης Φάμπας. Το φεστιβάλ εκτός των θερινών εκδηλώσεων, φιλοδοξεί να επεκτείνει τις εκδηλώσεις του και τη χειμερινή περίοδο. Καθοριστικός παράγοντας για το μέλλον του φεστιβάλ, καθώς και την καθιέρωσή του, είναι η στήριξή του από την τοπική κοινωνία. Το φεστιβάλ έχει ήδη ξεκινήσει από τις 23 Ιουνίου και θα ολοκληρωθεί στις 22 Ιουλίου. Σας παρουσιάζουμε τις εκδηλώσεις που παρουσιάζονται αυτές τις ημέρες:

Μαθήματα TANGO με τους Fabien Ballejos-Gina Nikolitsa.

14/07 Ράχες - 16/07 Άγιος Κήρυκος

ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΤΟΥ TANGO ΣΤΟΝ 20Ο ΑΙΩΝΑ (NOVITANGO QUINTETO)

Το κουιντέτο Novitango παρουσιάζει σε ένα πρόγραμμα διαφορετικές πτυχές του tango στον 20ο αιώνα, με την εναλλαγή χορού και τραγουδιού και με την προβολή εικαστικών και κινηματογραφικών στιγμιότυπων από την ιστορία του tango.

Ο Djamel Ben Yelles με τους Djam & Fam παρουσιάζει “U and Us”

21/07 Άγιος Κήρυκος - 22/07 Εύδηλος

Γεννημένος στη Γαλλία ο βιολιστής Djamel Ben Yelles και μεγαλωμένος στον τόπο καταγωγής των γονιών του, στο Οράν της Αλγερίας, θεωρείται ο κορυφαίος εκπρόσωπος της Ράι μουσικής. Ο πρόσφατος δίσκος του “Arabesque” μαζί με την Jane Birkin, απέκτησε διεθνή αναγνώριση για την εννοχρήστρωσή του. Στην Ικαρία θα παρουσιάσει και καινούργια του κομμάτια. Ένα απ’ αυτά είναι ειδικά γραμμένο για τη συνάντησή του με το νησί, με θέμα τον Ίκαρο. Στην παράσταση αυτή θα συμμετάσχει με ελληνικά και ξένα κομμάτια η Claudia Delmer.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το Φεστιβάλ μπορείτε να καλείτε στα τηλέφωνα: 2275350400-2275024047-2275350100-2275350500-6975861713

Συναυλία Καίτης Κουλιά στο Καρκινάγρι

Η Καίτη Κουλιά στα πλαίσια της καλοκαιρινής περιοδείας της θα πραγματοποιήσει συναυλία στις **12 Αυγούστου στο Καρκινάγρι και ώρα 21:30 το βράδυ**. Το πρόγραμμα θα περιλαμβάνει επιλογές από την προσωπική της δισκογραφία, τραγούδια των μεγάλων μας δημιουργών (Χατζιδάκις, Θεωδοράκης, Ξαρχάκος κτλ), νεότερων δημιουργών (Μάλαμας, Περίδης, Θαλασσινός κτλ) καθώς και παραδοσιακά τραγούδια.

Η Κίνηση Πολιτών Ραχών Ικαρίας διοργανώνει εκδηλώσεις μουσικού και περιβαλλοντικού περιεχομένου στην προσπάθειά της να ευαισθητοποιήσει τους κατοίκους της Ικαρίας σε θέματα αντιμετώπισης του περιβάλλοντος. Ομάδες εθελοντών θα πραγματοποιήσουν **διανοίξεις και σημάψεις παλιών μονοπατιών**, προσπάθεια που γνώρισε πέρσι μεγάλη επιτυχία. Για φέτος οι διανοίξεις αφορούν τα μονοπάτια «Λαγκάδα-Βρακάδες» και «Εριφή-Ρυάκα-Σπόδα». Το τελευταίο μονοπάτι οδηγεί σε μια λίμνη πάνω από της Ελιάς τον Κάμπο.

Επίσης, μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο του Αυγούστου θα πραγματοποιηθεί στις Ράχες, 10ήμερη **«Εκθεση τοπικών παραδοσιακών προϊόντων Ικαριακής Γης»** από τοπικούς παραγωγούς. Οι τοπικοί παραγωγοί θα έχουν την ευκαιρία να εκθέσουν τα προϊόντα τους στο κοινό και να ενημερωθούν από ειδικούς βιοκαλλιεργητές πάνω σε προϊόντα και μεθόδους βιοκαλλιέργειας.

Τέλος, μεγάλη συναυλία με τους: **ΚΑΤΣΙΜΙΧΑ – ΞΥΔΟΥ - ΚΟΥΤΡΑ** στις 9 του Αυγούστου στις Ράχες.

Ελάτε λοιπόν να ζήσουμε μαζί μια γευσίγνωσία διαφορετικών ερεθισμάτων, γνωστών ή αγνώστων, μακρινής ή κοντινής εμβέλειας, αφήνοντας την ψυχή μας να πλημμυρίσει συναισθήματα....

Στην υγιά σου, Ικαριά, που πάντα μας ταξιδεύεις

Sheridan's ... όπως λέμε και μαζί και χωριστά

του Κωνσταντίνου Χ. Βατούγιου

Η Ηρώ Τσαρνά γεννήθηκε στον Άγιο Κήρυκο, μεγάλωσε στην Αθήνα, σπούδασε φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, γαλλικά στο Γαλλικό Ινστιτούτο και έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στη Γαλλία στη λογοτεχνία. Εργάστηκε στην Δημόσια εκπαίδευση. Έχει εκδώσει ποιητικές συλλογές και την διατριβή της για τον Γιώργο Σαραντάρη, Το Sheridan's είναι το δεύτερο πεζογράφημα της. Το πρώτο της, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ - ΓΕΝΤΙ ΣΚΑΡΙ, κυκλοφορεί επίσης από της εκδόσεις Γαβριηλίδη.

Στο οπισθόφυλλο του καινούργιου της βιβλίου με τίτλο Sheridan's, διαβάζουμε μεταξύ άλλων: Θα μπορούσε να διαβαστεί συνειρμικά: "cherie down", "cherie dance". Το Sheridan's είναι ένα καινούργιο λικέρ με τόπο παραγωγής του το Δουβλίνο [...] Το μπουκάλι που το περιέχει είναι χωρισμένο σε δύο μέρη. Το ένα είναι γεμάτο σκούρο λικέρ με γεύση καφέ και ούισκι και επίγευση και άρωμα σοκολάτας και καρύδας. Το άλλο είναι γεμάτο λευκό λικέρ με γεύση άσπρης σοκολάτας. Στο σερβίρισμα κυλούν μαζί και το άσπρο στέκεται πάνω από το σκουρόχρωμο...

Σε δυο μέρη είναι χωρισμένο και το βιβλίο: Η Κλειώ, η καλύτερη φίλη της Σόφης, εξαφανίζεται μυστηριωδώς! Μα η Κλειώ ήταν πάντα και εδώ και αλλού, κάπου αλλού ... Ουσιαστικά πιστή με τις απιστίες της, αιθεροβάμων, με θέλω διχασμένα και με μια πδονή οδύνη βουτηγμένη μέσα στο εκρηκτικό μείγμα του ερωτισμού, του ρομαντισμού και της προσμονής του τρίτου προσώπου, του πρίγκιπα εκείνου που θα δώσει, επιτέλους, νόημα στις αναζητήσεις της και θα μουδιάσει σαν βαρίδι την φτερωτή κυκλοθυμία των αισθημάτων της.

Τα πρόσωπα, πέφτουν σαν παγάκια μέσα στο ποτήρι της ζωή της: Ο Μάριος, ο Ιάσοντας, ο Παύλος, ο Πάνος και ... η Σόφη, που μας σερβίρει μια άκρως ενδιαφέρουσα ιστορία.. Οι μνήμες, τα λάθη, τα πάθη, ο χρόνος ... μια γεύση γλυκόπικρη, μια ζωή ... χαμένη στην κυριολεξία. Και το μυστήριο της εξαφάνισης λύνεται. Για να ξεκινήσει μια καινούργια αφήγηση (υποθέτω πρόκειται για το λευκό 1/3 του μπουκαλιού – βιβλίου): Έρωτες που ζιτάνε πλήρως, έρωτες που έρχονται και φεύγουν (φεύγουν;), έρωτες για μικρούς και μεγάλους.

Είναι άκρως ρέουσα και απολαυστική η γραφή της Ηρώς Τσαρνά. Με μια γλώσσα ζωντανή, ακμαία, μια κοριτσιίστικη αύρα που μυρίζει βανίλια και κουφέτα και ταυτόχρονα μια θηλυκή ηδυπάθεια που αναπλάθει μνήμες και στιγμές από την σωματική έξαψη και τον ερωτικό ξεπεσμό έως την λύτρωση ανέξοδων και μονομερών κατηγοριών. Τι σημασία έχει ποιος φταίει, στ' αλήθεια; Μπορεί εσύ, μπορεί εγώ, μπορεί και οι δυο ή και κανείς μας. Ή πάλι, όπως εξαιρετικά αναφέρει μέσα στο κείμενο (και με αυτό επιλέγω να κλείσω αν και αρχικώς σκεφτόμουν να βάλω μια μικρή ιστορία που σημειώνει και θυμίζει πολύ Ικαριά), μπορεί για μια κατάσταση να φταίει πάντα...και κάτι άλλο:

Η αύξηση των βροχών στη Γη οφείλεται στην αλλαγή του κλίματος σε παγκόσμια κλίμακα εξαιτίας της κακοποίησης του περιβάλλοντος από τον άνθρωπο, σύμφωνα με τα συμπεράσματα των επιστημόνων. Τουλάχιστον δεν οφείλεται μόνο σ' αυτόν τον λόγο. Φαντάζομαι ότι σε κατά ένα μεγάλο μέρος, το φαινόμενο στα πολλά ακώνευτα από τη γη δάκρυα των νεκρών που συσσωρεύτηκαν από την εδώ ζωή τους αξόδευτα και τα πήραν μαζί τους στην άλλη. Και τώρα εκβράζονται σε καταιγίδες που μας αφορούν όλους.

ΑΚΟΥΣΕ

... για ακουστικές (κατα)χρήσεις

του Κωνσταντίνου Χ. Βατούγιου

Το γιουχάισμα και η αποχώρηση θεατών από μια συναυλία στο Ωδείο Ηρώδου του Αττικού και μάλιστα στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών, δεν θα μπορούσαν παρά να σου τραβήξουν την προσοχή, κυρίως όταν αντιληφθείς πως δεν πρόκειται για μια ένα πρωτοποριακό και μοντέρνο σχήμα αλλά για μια συναυλία λαϊκών τραγουδιών ... με τον Γιώργο Νταλάρα! Η συναυλία με τίτλο «Όταν συμβεί στα περίεξε» Τραγούδια για τσίλιες και ... μια νύχτες, δόθηκε πέρσι το καλοκαίρι και συνάντησε αντίδραση από μέρος του κοινού αλλά και του Τύπου. Εμείς δεν θα αναφερθούμε στις (αισθητικές κυρίως) αντιρρήσεις κάποιων δημοσιογράφων, αλλά ούτε και στις γραφικές αντιδράσεις κάποιων θεατών που διαρρήγνυαν τα ιμάτια τους γιατί ο «ιερός χώρος» του Ηρωδείου δε επιτρέπεται να φιλοξενεί «χασισοτραγούδα». Προφανώς, (στους τελευταίους αναφέρομαι) πρόκειται για τους ίδιους παπαρολεβέντες που επιθυμούν την δικαστική δίωξη της Δόμνας Σαμίου για τα σατυρικά τραγούδια των Αποκραιών επειδή «προσβάλλουν» την παράδοση και τα χρυσά ήθη! Φυσικά και δεν θα αντι – επιχειρηματολογήσουμε διότι θεωρώ ότι η ημιμάθεια τους, αν και ώρες – ώρες επικίνδυνη, είναι ανάξια λόγου. Αξίζει

όμως να αναφέρουμε το αποτέλεσμα αυτής της συναυλίας που κυκλοφόρησε πριν λίγους μήνες υπό τον τίτλο Τραγούδια με ουσιές...

Ένα υπέροχο διπλό cd (διατίθεται και με dvd και βιβλίο), με 42 τραγούδια για τις ουσιές, από τα ναρκωτικά και το τσιγάρο, έως το ποτό και το μιά είναι η ουσία, δεν υπάρχει αθανασία! Εξαιρετική ενορχήστρωση και καταπληκτικές ερμηνείες από τον Γιώργο Νταλάρα, αλλά και άλλους καλλιτέχνες, όπως ο Στέλιος Βαμβακάρης, ο Μπάμπης Τσέρτος, ο Χρήστος Θηβαίος, η Χαρά Κεφαλά κ.α. Συμμετέχει η Εστουδιαντίνα. Τραγούδια όπως Της μαστούρας ο σκοπός, Η Λιτανεία του μάγκα, ο Ξεμάγκας, Να'χα μανά να με δει, Ο Βλάμης του Ψυρρή, ο Μαστούρας, Η ζωή μου όλη κ.α. των Τσιτσάνη, Βαμβακάρη, Σουγιούλ, Δελιά, Μπάπη, Τούντα, Μικρούτσικου, Νικολόπουλου, Ανωνύμων κ.α., πραγματικά διαμάντια του γνήσιου λαϊκού μας πολιτισμού, έτυχαν εξαιρετικών αποδόσεων και συνθέτουν μια μοναδική δισκογραφική δουλειά, η οποία λόγω της υψηλής της ποιότητας δεν ενδείκνυται μόνο για παρέα και γλέντι αλλά και για στιγμές προσωπικής ακουστικής (κατά)χρησης.

[στιγμές]

Τέλη Ιουνίου. Η δουλειά πολύ, η ζέστη αφόρητη, η κίνηση... ακίνητη. Θέλεις να φύγεις. Αυτό έχεις συνέχεια στο μυαλό σου. Ένα σύντομο ταξίδι ανάσα. Παρασκευή. Καταφέρνεις, όπως πάντα, σαν τον τρελό να μπεις στο πλοίο λίγο πριν ανέβουν οι σκάλες. Φεύγει. Όλα είναι πίσω, έστω για λίγο. Ο προορισμός γνωστός. Χρόνια. Μα δεν θα πας αλλού, σε ρωτάνε; Όχι. Ξερά. 3 μέρες στο νησί. Στο πατρικό, στους γονείς, στις παιδικές μνήμες.

Έφτασες. Δεν βιάζεσαι πια. Λουκουμάδες πάντα και πορτοκαλάδα καριώτικη πριν ξεκινήσεις για το χωριό. Έχεις ακόμα δρόμο. Και τι δρόμο! Η υποδοχή στην αυλή γίνεται με τιμές ήρωα, σαν να ήρθες από τον πόλεμο. Ή μήπως ήρθες; Φωνές, χαρά, κάθισε, είσαι κουρασμένος, έχεις αδυνατίσει, να σου βάλω να φας, τα νέα σου. Όλα είναι τώρα όπως θα έπρεπε να είναι. Στη θέση τους. Νομίζεις ότι θα εκραγείς από χαρά. Λες και πας πρώτη φορά. Τι είναι και τούτο;... Δεν θες να κοιμηθείς. Οι μέρες είναι λίγες. Μαγιά πετσέτα, και έφυγες. Απο το σπίτι φωνάζουν. Βάλε καπεεέελοοοοο.

Βόλτες *σακάτω*. Προσπαθείς να φτάσεις στη θάλασσα για μπάνιο. Δύσκολο. Ενώ είναι δίπλα. Αλλού γκρεμνά παρατημένα, αλλού πάλι το τιμέντο που έχουν ρίξει, γλυστράει τόσο με το νερό, που θα πρέπει να έχεις ισορροπία ακροβάτη για να μην βρεθείς με σπασμένα πλευρά... Δεν πτοείσαι. Δεν θα αφήσεις τίποτα να σου χαλάσει τη διάθεση. μπλουμ!

Μετά ουζάκι, παρέες, γέλια, εκεί, σε μια καρέκλα μέχρι να νυχτώσει. Την άλλη μέρα έχει πανηγύρι. Κανονίζεις τα διαδικαστικά. Πώς θα ανέβεις; Θα πας νωρίς; Τραπέζι και για μας ε.

Των Αγίων Αποστόλων είναι. Λειτουργία το πρωί. Καριώτικος αργός, όμορφος, χωρίς κραυγές. Πρόσωπα γνωστά, μεγάλοι άνθρωποι. Χορεύουν και αυτοί ξέρεις. Τώρα που τους δίνεται η δυνατότητα. Σκέφτεσαι τον Αύγουστο που θα αποσυρθούν. Έρχετε λέει η «αλτερνατίβα» της Αθήνας. Ανακαλύφθηκε το νέο θερινό «trend». Κάπου το διάβασα. Ασα... τέλεια ρε! Γίναμε μόδα. «Νησιώτικο woodstock» έγραφε. Έλα μωρέ λες, ξεκόλα, τα πράγματα προχωράνε. Καλά ντε, Μια σκέψη έκανα.... Πάω να χορέψω τη μάνα μου.

Οι μέρες περνάνε γρήγορα. Η επιστροφή πάντα σιωπηλή. Περιγραφή δεν θα μπορέσω ποτέ να δώσω γι αυτό το συναίσθημα πνιγμού όταν κατεβαίνεις τις σκάλες και σου έρχεται όλη η Αθήνα στα μούτρα. Όλα είναι τώρα όπως δεν θα έπρεπε να είναι. Σκέφτεσαι το επόμενο ταξίδι για κάτω σε λίγο καιρό. Φεύγεις κατευθείαν για το γραφείο. Τρέχεις να προλάβεις. Μια στιγμή... Σταματάς σε ένα πρακτορείο....

Ένα εισιτήριο για την Ικαριά τον Αύγουστο, σε παρακαλώ. Με επιστροφή, σε ρωτάει; Καλή ερώτηση!

M.M

ΕΛΑ «ΠΕΣΤΟ»!

Στο γεφυράκι, δίπλα στο ζαχαροπλαστείο του Τσαντίρη, συναντάς το καφέ του Χρήστου, φτιαγμένο με γούστο και έτοιμο να υποδεχτεί πολλούς! Πέστο καφέ! Πέστο ξεκούραση! Πέστο αραλίκι! Πέστο χασομέρι- όμορφη λέξη! Λέξη που στην Ικαρία βρίσκει το πραγματικό της νόημα!

Καθισμένος στις αναπαυτικές πολυθρόνες ή στα καναπεδάκια αν προτιμάς, απολαμβάνεις πολλά είδη καλοφτιαγμένου καφέ, παγωτά, βάφλες αλλά και χειροποίητα γλυκά από τα χεράκια της Ελένης και της Νατάσσας!

Στο κέντρο του Αρμενιστή με θέα τη θάλασσα, τα βράδια, στη φωτισμένη αυλή πίνεις το ποτό σου χαζεύοντας τους περαστικούς! Γιατί η περατζάδα είναι σημάδι για το καλοκαίρι που ήρθε! Κι αν πάλι θέλεις να εξασκήσεις το μυαλό σου και να νιώσεις για λίγο παιδί, εδώ θα βρεις επιτραπέζια παιχνίδια και βέβαια το γνωστό σε όλους μας και απαραίτητο, στις καλοκαιρινές διακοπές, τάβλι!

Λειτουργεί: Καθημερινά από τις 9 το πρωί μέχρι τις 3 το βράδυ.
Διεύθυνση : Εκεί στο γεφυράκι, στον Αρμενιστή!
Τηλ: 22750-71421

Πέντε βόλτες που αξίζει να κάνεις αυτό το καλοκαίρι στο νησί. μέτρα...

- 1 στο Μουσείο του Κάμπου, με τα ευρήματα της αρχαίας Οινόης.
- 2 στο καφενείο του Κοτσαράδη στο Αμάλου, με πρωινό καφέ και καθούρα.
- 3 στο μονοπάτι από την Μονή Θεοκτίστη μέχρι το Πέζι, με θέα την Αμοργό και τη Μύκονο.
- 4 στα "Κύματα" του Καρκιναγρίου, απόγευμα για ουζάκι.
- 5 στο Φάρο του Πάπα, εκεί που τελειώνει ο δρόμος και παίρνεις το μονοπάτι ανάμεσα στην άγρια ομορφιά της δυτικής Ικαρίας. Η θέα από τον Φάρο είναι ... κάτσε καλά!

Ζεύκιν

Μουσικό Μεζεδωπωλείο

Ζεύκιν στα ικαριώτικα σημαίνει παρέα, διασκέδαση, καλοπέραση, φαγοπότι
Ικαριώτικη και διεθνής κουζίνα σ'ενα ζεστό χώρο.

τώρα το αγαπημένο στέκι
άνοιξε και στην Ικαρία

Αρμενιστής Ικαρίας

www.zeykin.gr

Μην πετάτε
τις γόπες σας
στη θάλασσα.
Έχει τις δικές της!

Δελτίο καιρού

(το σενάριο του καλοκαιριού)

Ο Πάπας!, το φανάρι, φάνηκε το φανάρι και τα κορμιά κρέμονται στις κουπαστές. Τα πρόσωπα τα λούζει ο υγρός αλμυρός αέρας της θάλασσας, τα μάτια μισοκλείνουν στην προσπάθειά τους να διακρίνουν και επιβεβαιώνουν την είδηση. Τόσο γελαστά πρόσωπα δεν έχεις ξαναδεί!

Πώς γίνεται και κάθε φορά το ταξίδι στο νησί είναι πάντα μαγικό; Πώς γίνεται η λαχτάρα να δεις το φάρο του Πάπα να έχει πάντα την ίδια ένταση και από τη στιγμή που θα τον διακρίνεις, να προσπαθείς να αναγνωρίσεις τα φωτάκια των χωριών που τρεμοσβήνουν, να καταφέρεις να εντοπίσεις τα σπίτια και μετά να προσπαθείς να ξεχωρίσεις (!) μέσα στις αυλές γνώριμες φιγούρες;

Πώς γίνεται όταν το πλοίο πιάσει τον κάβο και νιώσεις το καραντί, το κούνημα του Ικάρου, αυτής της θάλασσας που το πέρασμά της το τρέμανε πάντα οι ναυτικοί, εσένα να σου φαίνεται τόσο οικείο;

«Το καραντί, το καραντί θα μας μπατάρει...» προειδοποιεί το τραγούδι του ναυτικού αλλά εσένα δε σε νοιάζει. Εσύ ξέρεις ότι ο αέρας κατεβαίνει από τον Αθήρα, το δικό σου βουνό! Εσύ ακούς τις μυρωδιές από τα αγριολούλουδα, ακούς φωνές, τραγούδια και κάθε φορά, ό,τι ώρα και να 'ναι, το μακρινό ήχο ενός βιολιού.

Πώς γίνεται τέλος, όταν πατήσεις το πόδι σου στο λιμάνι, να έχεις τη σιγουριά ότι ποτέ δεν έφυγες από δω, ότι ποτέ δε σου πέρασε καν από το μυαλό να μπαρκάρεις; Στο πρώτο, άντε στο δεύτερο καλωσόρισμα, μετά από τις πρώτες κουβέντες με τους χωριανούς σου, που περιμενουν στο μόλο, έχεις ξεχάσει οτιδήποτε υπάρχει πέρα από αυτή τη θάλασσα που είναι μπροστά σου. Το καλοκαιρινό αεράκι είναι δροσερό εκεί στα τραπεζάκια της κολοκασούς και ξαφνιάζεσαι με το καράβι που βγαίνει από το λιμάνι – σου 'ρχεται να ρωτήσεις το διπλανό σου «καλά πότε έπιασε αυτό;»

Μία είναι η απάντηση, μία είναι η εξήγηση για όλα αυτά. Κάθε νησί έχει τις Σειρήνες του, όμως αυτές εδώ, οι Καριωτίνες Σειρήνες, είναι οι πιο ξελογιάστρες! Όσο για σένα ξένη, εσύ είσαι ένας Οδυσσέας που δένεται μάταια σε ένα κατάρτι!

B.Θ.

τα χρήσιμα

Αστυνομικό Τμήμα Αγ. Κηρύκου	22222 - 22944
Αστυνομικό Τμήμα Ευδήλου	31222
Αστυνομικό Τμήμα Ραχών	41222
Αστυνομικό Τμήμα Φούρνων	51222
Δ.Ε.Η. Αγ. Κηρύκου	22258 - 22315
Δ.Ε.Η. Ευδήλου	31318
Δ.Ε.Η. Φούρνων Ικαρίας	51233
Αναπ. Συνδ. Δήμων Ικαρίας & Φούρνων (Εύδηλος)	31450
Αναπ. Συνδ. Δήμων Ικαρίας & Φούρνων (Εύδηλος)	31457
Κίνηση Πολιτών Ραχών - Ικαρίας	23983
ΕΛ.ΤΑ. Αγίου Κηρύκου	22413
ΕΛ.ΤΑ Ευδήλου	31225
Αγροτικό Ιατρείο Ευδήλου	31228
Αγροτικό Ιατρείο Καρκιναγρίου	91201
Αγροτικό Ιατρείο Ραχών	41242
Αγροτικό Ιατρείο Φούρνων	51202
ΙΕΚ Αγίου Κηρύκου	24140
Ι.Κ.Α. Αγ. Κηρύκου	22386
Ι.Κ.Α. Ευδήλου	31190
ΚΕΠ Φούρνων Κορσεών	51366
Υπολιμεναρχείο Αγ. Κηρύκου	22207
Λιμενικός Σταθμός Ευδήλου	31007
Λιμενικός Σταθμός Φούρνων	51207
Αρχαιολογικό Μουσείο Αγίου Κηρύκου	31300
Αρχαιολ. Μουσείο Κάμπου – Ευδήλου	31300
Λαογραφ. Μουσείο Αγίου Πολυκάρπου	31300
Λαογραφικό Μουσείο Βρακάδων	31300
Λαογραφικό Μουσείου Περδικίου	22580
Αρχαιολογικός Χώρος Δράκανου	31286
Αεροδρόμιο Ικαρίας	23888
Ολυμπιακή Αεροπορία Ικαρίας	22214 - 23034
ΟΑΕΔ	23039
Ο.Τ.Ε. Αγ. Κηρύκου	22121
1ο ΤΕΕ Ευδήλου Ικαρίας	61329 - 32752
Λύκειο Αγ. Κηρύκου	22248
Λύκειο Ευδήλου	31026
Λύκειο Ραχών Ικαρίας	41255
Γυμνάσιο Αγ. Κηρύκου	22210
Γυμνάσιο Ευδήλου	31239
Γυμνάσιο Ραχών Ικαρίας	41255
Γυμνάσιο Φούρνων	51402
Δημ. Σχολείο Αγ. Κηρύκου	22263
6/Θέσιο Δημ. Σχολείο Ευδήλου Ικαρίας	31279
Δημοτικό Σχολείο Καρκιναγρίου	91212
Δημοτικό Σχολείο Χριστού Ραχών	22590
Δημοτικό Σχολείο Φούρνων	51374
Γραφείο Τουρισμού Αγ. Κηρύκου	22298
Γραφείο Τουρισμού Αρμενιστή	71325
Γραφείο Τουρισμού Ευδήλου	31140
Φαρμακείο Αγ. Κηρύκου	22212
Φαρμακείο Ευδήλου	31394
Φαρμακείο Ραχών	41352

22753

Δημαρχείο Αγ. Κηρύκου	50400
Δημαρχείο Ευδήλου	50100
Δημαρχείο Ραχών	50500
Δημαρχείο Φούρνων Κορσεών	50600
Νοσοκομείο Αγ. Κηρύκου	50200
Κέντρο Υγείας Ευδήλου	50000
ΚΕΠ Ραχών	50500

Σουβενίρ και χειροποίητα είδη δώρων

ανοικτά από τις 9 το πρωί μέχρι τις 11 το βράδυ

Αρμενιστής Ικαρίας Τηλ. 22750 71291

ανδρικά γυναικεία παιδικά

ShopAngela
accessories

κάλτσες καλτσόν γκέτες
εσώρουχα μαγιώ πιτζάμες

με την υπογραφή της Αθηνάς Βατούγιου

IDER * HELLOS MIMERA APPLE luna

www.shopangela.gr

ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 8 ΓΕΡΑΚΑΣ (ΣΤΑΥΡΟΣ)

τηλέφωνο-fax: 210 6617 851

graphic area

...και πλοίο θα σας φέρουμε

Θα μιλήσεις επιτέλους;

Αν αυτό που κρατάς σου άρεσε, πες το και σε άλλους! Αν σου προκάλεσε απδία, ανακυκλώσε το! Αν όμως ζήλεψες, έλα μαζί μας!!! Περιμένουμε τις ιδέες, τις κριτικές, τις επισημάνσεις και φυσικά τα άρθρα σου!

Στείλε e-mail στο kanorapas@yahoo.gr, τηλεφωνήσε στα γραφεία του συλλόγου Κάβο Πάπας, ή έλα σε επικοινωνία με την συντακτική ομάδα ή το ΔΣ του Πάπα.

Μπορείτε να διαβάσετε την εφημερίδα μας (και τα προηγούμενα τα τεύχη) και από διαδίκτυο, στην ιστοσελίδα www.nikaria.gr

Σκάνδαλο! Ο Πάπας ... ιδιοκτήτης club!

Ο σύλλογος Κάβο Πάπας άνοιξε δικό του club. Μπες στο <http://clubs.pathfinder.gr/kanorapas>, γίνε μέλος, γνώρισε το παρελθόν μας, κατάθεσε τις δικές σου απόψεις και μάθε από πρώτο χέρι τα νέα μας. Το club είναι νεοσύστατο, ενημερώνεται διαρκώς και το θεωρήσαμε ως την πλέον κατάλληλη λύση μέχρι – επιτέλους- να αποκτήσουμε την δική μας ιστοσελίδα.

free [your] press

Η εφημερίδα μας έχει αδυναμίες και της φαίνονται! Μια από αυτές είναι το να συχνάζει σε όμορφα στέκια! Αν, λοιπόν, σε βγάλει ο δρόμος σου από εκεί, αναζήτησε το stand με το σήμα του Κάβο Πάπα και εξασφάλισε την έντυπη έκδοση μας! Συχνάζουμε στα:

Μπακαλοταβέρνα «το μαγέρικο της Νάγιας»,
Γαλατίας 1 & Ευαγγελιστρίας Καλλιθέα
(στο πλάι του Χαροκόπειου).

Ταβέρνα «Χαμπλός», Αδριανουπόλεως 30
Κολωνός.

Μουσικό Μεζεδοπωλείο Ζεύκιν Λ.Ελευθερίας 46
(συνέχεια Αμφιθέας) Άλιμος.

Ταβέρνα «η Στροφή», Λ. Ειρήνης 33 & Βάρναλη 11
Πέραμα,

Ο «Κάβο Πάπας» ελεύθερος και στην Ικαρία!

Στις Ράκες, στο φωτογραφείο Χρήστου Μαλαχία
Στον Άγιο Κήρυκο, Βιβλιοπωλείο Ιησοκράτη
& Βιβλιοπωλείο «Ανεφάντης»

Στον Εύδηλο, Μεζεδοπωλείο – Καφέ «Τα
Κύματα», Βιβλιοπωλείο Σταμούλου
Στον Αρμενιστή, Καφέ Μπαρ «Πέστο Καφέ»
Στο Καρκινάγρι, Μεζεδοπωλείο – Καφέ «Τα
Κύματα»

Στο Αμάλο, στην ταβέρνα του Νίκου Βατούγιου

+ στα πλοία για την Ικαρία
χειροδιανομή στις παραλίες & καντίνες της
Μεσακτής